

การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

TECHNICAL COLLEGE DIRECTORS' COMMUNITY RELATIONS
PERFORMANCE, DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION
IN BANGKOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

ISBN 974-622-564-2

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

TECHNICAL COLLEGE DIRECTORS' COMMUNITY RELATIONS
PERFORMANCE, DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION
IN BANGKOK

อนุชา ประคองวิทยา

ANUCHA PRAKONGWITYA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

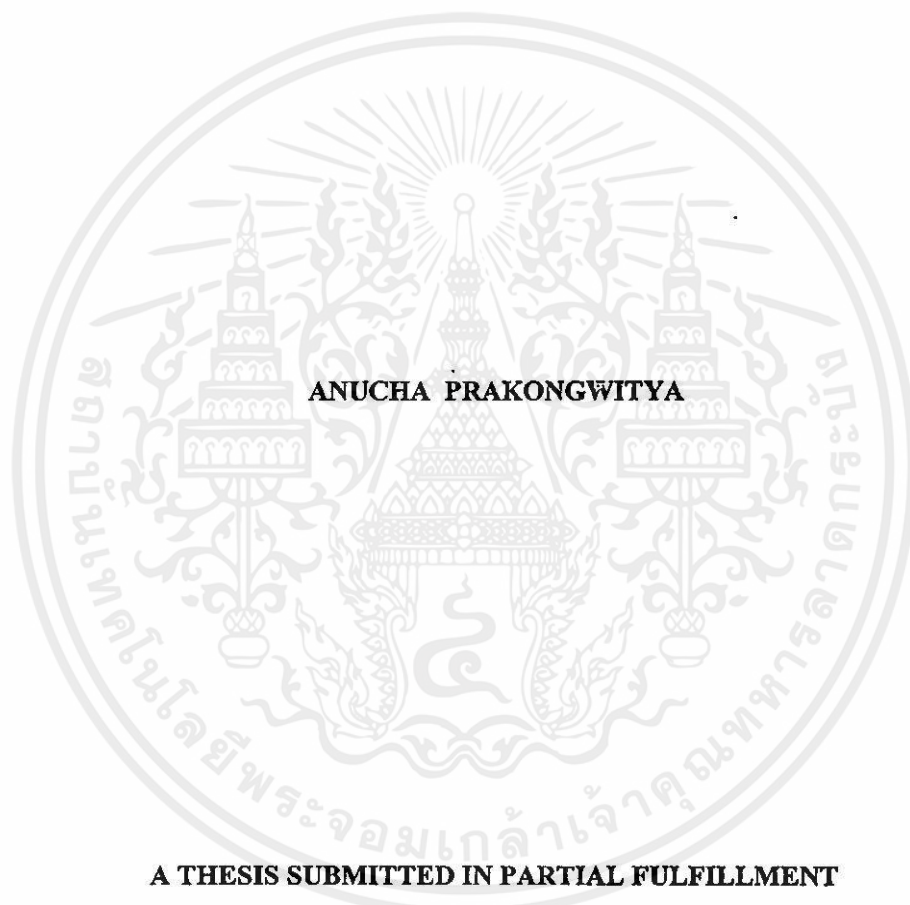
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 33890
วัน, เดือน, ปี..... 17 ก.ย. 2542

ISBN 974 - 622 - 564 - 2

**TECHNICAL COLLEGE DIRECTORS' COMMUNITY RELATIONS
PERFORMANCE, DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION
IN BANGKOK**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1999

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974 - 622 - 564 - 2

COPYRIGHT 1999

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการ
นักศึกษา	วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
รหัสประจำตัว	นายอนุชา ประคองวิทยา
ปริญญา	38063132
สาขาวิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
พ.ศ.	การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	2542
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์
	รศ.ดร.เมธี ปิรันธนานนท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ใน 4 ความสัมพันธ์ คือ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่ วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง หน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู-อาจารย์ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 450 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คิดจากประชากร 450 คน โดยคำนวณตามสูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 ยอมให้คลาดเคลื่อนได้ ร้อยละ 5 ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 360 คน ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิค กาญจนานิเทศมหานคร 52 คน วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง 89 คน วิทยาลัยเทคนิคดุสิต 75 คน วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี 63 คน และวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม 81 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็น แบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 55 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยจากแบบสอบถามจำนวน 360 ฉบับ ที่ส่งไป ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างเพียง 342 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ตอบมาสมบูรณ์ทั้งหมด วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรดำเนินการด้วยตนเอง หรืออาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนและกำกับตรวจสอบ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน ด้านการประสานงาน, การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ด้านการวางแผนงาน, กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ด้านการประสานงาน และ ที่เหลือทั้งหมด ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และกำกับตรวจสอบ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติ ของ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

2.1 ครู-อาจารย์ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

2.2 ครู-อาจารย์ที่สอน หรือ เกี่ยวข้องในประเภทวิชา ต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อ ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ซึ่งได้เสนอพร้อมข้อเสนอแนะสำหรับ การวิจัยในโอกาสต่อไปแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Technical College Directors' Community Relations Performance, Department of Vocational Education in Bangkok
Student	Mr. Anucha Prakongwitya
Student ID.	38063132
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	1999
Thesis Advisor	Dr. Malai Jerawatnakasate
Thesis Co-advisor	Assoc. Prof. Dr. Methi Pилanthanonnd

ABSTRACT

The purpose of this research was to study and to compare the Teachers' Opinions concerning in the Technical College Directors' Community Relations Performance, Department of Vocational Education in Bangkok in four aspects which in related to community needs, to invite community into college, community service and by using activities to create relationship with community. The separated by the position and teaching regular subject or special subject

The subjects used in this thesis were 450 teachers from Technical College in Bangkok. The limitation of samples were compute from 450 subjects by Yamane's theory at the reliability level of 99 percent, and have allowed 5 percent errors. The samples that used in this research were 360 samples, which 52 samples from Kanjanapiseakmahanakorn Technical College, 89 samples from Donmueang Technical College, 75 samples from Dusit Technical College, 63 samples from Minburi Technical College and 81 samples from Ratchasittaram Technical College.

The instrument for data collection from questionnaires which were 5 rating scales of 55 items. The 360 questionnaire sets were developed, and send out to be completed by the subjects. The returned of 342 questionnaire sets, out of 360 questionnaire sets, at 95 percent were completed. The data were analyzed by using The Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus (SPSS/PC⁺)

Findings

1. The teachers' opinions concerning in the Technical College Directors' community relations Performance, Department of Vocational Education in Bangkok that they should have direct responsibility or assign to others capable personal but under a close supervision. About the relation with community in coordinating aspect, bring community into collage in leading and planning aspect, community project in leading and coordinating aspect, and other activities, the teacher opinions were that Technical College Directors must assign to the other capable personal with under close supervision.

2. The teachers' opinions concerning in the Technical College Directors' community relations Performance, Department of Vocational Education in Bangkok as followed.

2.1 The difference between the position of the teacher. The teachers' opinions showed statistically signification difference at the level of 0.01.

2.2 The difference between the subject of teaching. The teachers' opinions showed statistically signification no difference at the level of 0.10.

The result of the present study was deemed to be of utility for the administrators in order to be guide lines on community relations performance. Based on the findings, suggestions for future practiced research were proposed.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ได้ ด้วยความเมตตาและกรุณาจากท่าน ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร ผู้ซึ่งให้ข้อเสนอแนะอันทรงค่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งที่สุดที่จะพรรณนาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑนานนท์, ผศ.ดร. สมพร ไชยะ, ผศ.ดร. เนาวรัตน์ วิไลชนม์, อาจารย์ไพรัตน์ ฝักน้อย, อาจารย์อังฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ที่ท่านให้ความเมตตา ชี้แนะในการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่าน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะครู-อาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคคูสิต วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี และวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถามและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ ทุกท่านที่มีความห่วงใยให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นในภายหน้าจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีทั้งหลายให้แก่ นายวิสูตร ประคองวิทยา บิดาผู้ล่วงลับ นางพจมาน ประคองวิทยา มารดา ผู้ทรงคุณแห่งบุพการี ครู-อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ตลอดจน ผู้มีพระคุณทุกท่าน ดังที่กล่าวนามมา

อนุชา ประคองวิทยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.4 ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.6 คำนียามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	9
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
2.1 การจัดการอาชีวศึกษา.....	17
2.2 สถานศึกษากับชุมชน.....	19
2.3 การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
3.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล.....	59
3.3 วิธีรวบรวมข้อมูล.....	61
3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	73

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	101
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	110
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	117
บรรณานุกรม.....	119
ภาคผนวก.....	123
ก. หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย.....	124
ข. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	140
ประวัติผู้เขียน.....	150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1	ข้อมูลจำนวนนักเรียน/นักศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา..... 2
3.1	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากการเลือกตัวอย่างแบบการจัดชั้น (Stratified sampling)..... 59
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร..... 67
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่..... 69
4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือ เกี่ยวข้อง..... 71
4.4	แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยภาพรวม..... 75
4.5	แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน..... 76
4.6	แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย..... 77
4.7	แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน..... 80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8	แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์..... 82
4.9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์..... 84
4.10	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน..... 85
4.11	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย..... 86
4.12	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน..... 87
4.13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์..... 88
4.14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์..... 89

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน..... 90
4.16	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย..... 91
4.17	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน..... 92
4.18	เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือ เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ 93
4.19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชา ที่สอนหรือเกี่ยวข้อง โดยภาพรวม..... 95
4.20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน..... 97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย.....	98
4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน.....	99
4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์.....	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงอัตราการเพิ่มของนักเรียน/นักศึกษาอาชีวะและเทคนิคศึกษาในสถาบัน การศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2534-2538	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทุกด้านตามศักยภาพของบุคคล ทั้งในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลและในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว ของสังคม ของประเทศและของโลก มนุษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้หรือได้รับการศึกษาในรูปแบบของการศึกษาที่มีผู้จัดให้อย่างเป็นทางการหรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาคตามแนวระบบโรงเรียนและการศึกษาคด้วยการเรียนรู้ของตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ หรือที่เรียกว่า การศึกษาที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิต

การจัดการศึกษาในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) กำหนดเน้นให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา หมายถึง การมุ่งเน้นให้ทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองจนเต็มศักยภาพมิใช่มุ่งพัฒนาคนเพียงเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 1)

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดกว้างทางการศึกษา ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบกระบวนการและทิศทางการศึกษาได้ตามความต้องการ มุ่งเน้นพัฒนาคนโดยใช้กระบวนการของการศึกษาปรับบทบาทเชิงรุกและเชิงพลังสร้างสรรค์ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ในยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 86) ซึ่งต้องให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ (Vision) และ เห็นด้วยกับการเปิดโอกาสของการมีส่วนร่วมของสังคม พร้อมทั้งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาไปยังชุมชน ให้ประชาชนและองค์กรมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆอย่างเหมาะสม เช่น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การระดมทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของผู้สำเร็จ (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 7)

นอกจากนี้ การศึกษาด้านอาชีวศึกษาในช่วงของปีการศึกษา 2534-2538 จากข้อมูลสถิติอาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา. 2539 : 39) แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียน-นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา เฉพาะส่วนความรับผิดชอบการจัดการศึกษาของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นของระดับสูงและไม่สามารถนำมาใช้โดยไม่ขออนุญาตจากสำนักพิมพ์ได้
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

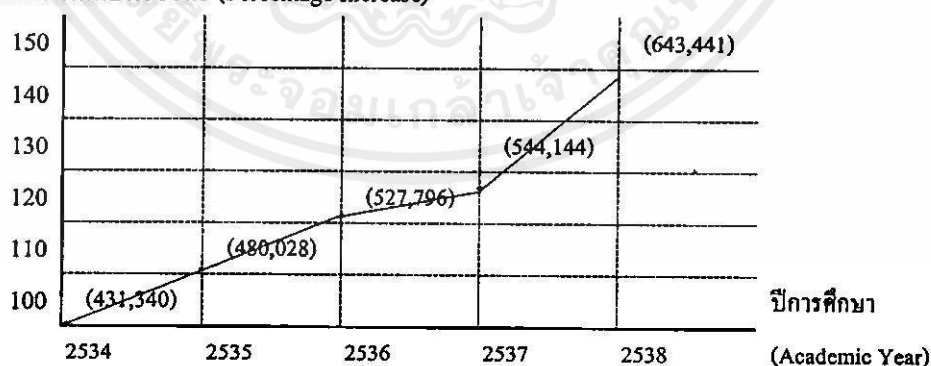
ตารางที่ 1.1 ข้อมูลจำนวนนักเรียน-นักศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา (Academic Year)					Level of Education
	2534	2535	2536	2537	2538	
ปวช.	179,656	197,029	218,733	249,914	274,233	Cert. Voc.
ปวช.ทวิภาคี	-	-	-	-	10,056	Cert. Voc (DVT)
ปวท.	11,809	11,194	10,135	7,494	4,080	Dip. Tech.
ปวส.	44,484	50,291	60,859	74,520	88,471	Dip. Voc.
ปทศ.	214	382	597	997	1,229	High Dip. Tech.
หลักสูตร 1 ปี	1,447	1,297	1,456	343	305	One-Year
หลักสูตรระยะสั้น	92,328	119,494	134,080	112,019	164,525	Short Course (225Hrs)
เสริมวิชาชีพมัธยม	16,970	27,432	19,786	19,097	7,528	CST.
เกษตรกรรมระยะสั้น	23,839	20,535	24,040	26,817	32,520	Agri Short Course Training
เกษตรกรรมเคลื่อนที่	55,720	46,507	50,950	46,926	55,523	Agri. Mobile Training
อส.กช. (ปวช.พิเศษ)	4,873	5,867	6,760	6,017	4,931	SVEP.
รวม	431,340	480,028	527,796	544,144	643,441	
อัตราการเพิ่ม (%)	100	111	122	126	149	

ที่มา : กรมอาชีวศึกษา. 2539. สถิติอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ : ศูนย์สภาอาชีวศึกษา.

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้นพบว่า ความต้องการเข้าศึกษาต่อด้านอาชีวะและเทคนิคศึกษาในสถาบันการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีปริมาณนักเรียน-นักศึกษา เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

อัตราการเพิ่มเป็นร้อยละ (Percentage Increase)

ภาพที่ 1.1 แสดงอัตราการเพิ่มของนักเรียน/นักศึกษาอาชีวะและเทคนิคศึกษาในสถาบัน

การศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2534-2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น เมื่อแนวโน้มความต้องการเข้าศึกษาในสถาบันอาชีวะและเทคนิคศึกษามีปริมาณ

เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นนี้ ประกอบกับในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเป็นไปตาม

กระแสโลกาภิวัตน์ ประชากรทุกภูมิภาคสามารถหาข่าวสารความรู้ได้อย่างหลากหลาย อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าด้านสื่อสารโทรคมนาคม แนวทางการจัดการศึกษาด้านอาชีวะและเทคนิคศึกษา จึงต้องสนองตอบให้ทันต่อความต้องการของผู้เรียนและควรเปิดกว้างทางการศึกษา ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษามีอิสระและเสรีมากขึ้น ปรับเปลี่ยนการตัดสินใจจากกรมในส่วนกลาง เป็นการตัดสินใจในพื้นที่ที่ทุกส่วนของสังคม ตั้งแต่ประชาชน ครอบครัวยุวมชน สถาบันทางสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน ธุรกิจเอกชนและองค์กรภาครัฐให้มีส่วนร่วม และรับผิดชอบการจัดการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ

นอกจากนี้ การจัดการศึกษาจะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและปัจจัยต่างๆ เช่น กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน งบประมาณและทรัพยากรต่างๆ มาสนับสนุนจึงจะประสบผลสำเร็จ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า การแสวงหาความร่วมมือมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดการอาชีวะและเทคนิคศึกษาในปัจจุบันสู่ออนาคต ความสำคัญนี้ ทิพวรรณ บุญช่วย (2527 : 53) ได้กล่าวถึงความสำเร็จของการอาชีวศึกษาในประเทศญี่ปุ่นว่า

... เกิดจากความร่วมมือระหว่างรัฐหรือสถานศึกษากับสถานประกอบการหรือชุมชนของประเทศญี่ปุ่นที่เป็นไปในลักษณะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กล่าวคือ สถานศึกษาจะให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาบุคลากรให้แก่โรงงาน โดยการรับเข้ามาเรียนในภาคค่ำและยกเว้นค่าหน่วยกิตการเรียนบางวิชาให้ นอกจากนี้ยังร่วมมือกันจัดฝึกอบรมให้ลูกจ้างของโรงงานในขณะปฏิบัติงานอีกด้วย ทางด้านสถานประกอบการก็ให้ความช่วยเหลือแก่สถานศึกษา โดยการมาช่วยสอนในสาขาวิชาเฉพาะ การให้นักเรียน-นักศึกษาได้มาฝึกงานในโรงงานภาคปฏิบัติ การขายเครื่องจักร-อุปกรณ์ให้แก่โรงเรียนในราคาต่ำและในการทำหลักสูตรตัวแทนจาก โรงงานอุตสาหกรรมในท้องถิ่นนั้นๆก็จะมาร่วมเป็นกรรมการกับสถานศึกษาเพื่อจัดทำหลักสูตรด้วย ...

นอกจากสถานประกอบการแล้ว สุพิชญา ชีระกุล และพิสิฐ พิษณานนท์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 2-4) ได้ให้ความสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถาบันทางสังคมอื่นๆ ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ... เป็นสิ่งจำเป็นมาก คราบโคที่โรงเรียนยังมีฐานะเป็นสถาบันหนึ่งในชุมชน ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น ยี่สิบห้าปีที่ผ่านมาสิ่งหนึ่งที่ผมได้คิดอยู่เสมอคือสิ่งที่ผมอยากจะทำคือการนำไปใช้ย่อมจะมีการติดต่อกับสถาบันอื่นอยู่ตลอดเวลา สถาบันชุมชนที่สถานศึกษา

จำเป็นต้องเกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันทางครอบครัว สถาบันทางการเมือง และการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ สถาบันทางศาสนา สถาบันสถานศึกษา อื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกันหรือคนละระดับ สมาคมหรือชมรม และ สถาบันทางวัฒนธรรม ของชาติอื่น...

ซึ่งการประสานสัมพันธ์ชุมชนเปรียบเสมือนกลไกในเครื่องจักรต้องมีการสอดคล้องประสานกลมกลืนกัน การทำงานของเครื่องจักรจึงจะราบรื่นและบรรลุปทบาทตามหน้าที่ ทั้งนี้ เป็นเพราะการประสานสัมพันธ์กันอย่างดีของกลไกต่างๆ สถานศึกษากับชุมชนที่ขาดการประสานสัมพันธ์กัน ก็เหมือนกลไกของเครื่องจักรที่ชำรุด ขาดการดูแล ขาดผู้ร่วมประสานผลเสียหายจึงเกิดขึ้นแก่เครื่องจักรหรือสถานศึกษาหรือชุมชนนั้นในที่สุด

บทบาทหน้าที่ในการจัดการอาชีวศึกษาเป็นภาระโดยตรงของผู้บริหารสถานศึกษา (วิรัตน์ คันทราวัฒน์, 2532 : 2) ผู้อำนวยการวิทยาลัยจึงเปรียบเสมือนผู้ร่วมประสาน ต้องมีคุณสมบัติด้านความชำนาญในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างดี ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่มีความสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนมักจะได้รับความช่วยเหลือและได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในฝ่ายต่างๆ ทั้งในชุมชนและในสถานศึกษาของตน อันนำมาซึ่งการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และทำให้การบริหารสถานศึกษาประสบผลสำเร็จด้วยดี ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนหรือการประสานสัมพันธ์ชุมชนนั้น สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 :26) กล่าวว่า สถานศึกษามีความจำเป็นต้องรู้จักชุมชน ต้องหาวิธีนำชุมชนเข้าสู่สถานศึกษา สถานศึกษามีหน้าที่ที่จะต้องให้บริการชุมชน และสถานศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 จำแนกตามโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลและไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลมาตรฐานโรงเรียน ใน 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดรูปงาน ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และ ด้านการประเมินผลงาน จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า

...พฤติกรรมการบริหารงานด้านการวางแผนและการประเมินผลของโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลนั้น มีพฤติกรรมการบริหารงานสูงกว่าโรงเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพฤติกรรมการบริหารงาน ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน การจัดรูปงาน โรงเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน มีพฤติกรรมการบริหารงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

ขอสงวนลิขสิทธิ์
โดย
๒๕๖๓

ขอสงวนลิขสิทธิ์
โดย
๒๕๖๓

ขอสงวนลิขสิทธิ์
โดย
๒๕๖๓

สูงกว่า โรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และโดยภาพรวม พฤติกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า โรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน มีพฤติกรรมการบริหารงานสูงกว่า โรงเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานโรงเรียน (สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : บทคัดย่อ)

สำหรับในส่วนของการจัดการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา ยาใจ อุ๋นจิตต์ (2520 : 124) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา 23 แห่ง พบว่าการประสานงานภายในวิทยาลัยอยู่ในเกณฑ์ดี แต่วิธีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกยังอยู่ในวงแคบ และ ผลการวิจัยของ วิรัตน์ กัณธารัตน์ (2532 : 139) เกี่ยวกับการใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศ พบว่า

ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคใช้เวลาในการบริหารงาน โดยเรียงลำดับความสำคัญของงานทั้ง 6 ด้าน คิดเป็นร้อยละ ดังนี้ ด้านการบริหารวิชาการ 22.66 ด้านการวางแผน 18.25 ด้านการบริหารงานบุคคล 18.08 ด้านการบริหารกิจการนักศึกษา 15.68 ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก 14.15 และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก 11.04 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวม การเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยตนเองของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคใช้เวลาในการมีส่วนร่วมด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก และ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม แต่ละด้าน (ค่าเฉลี่ยรวมระหว่าง 4.16-3.81) สามารถจัดลำดับการใช้เวลาในการมีส่วนร่วมด้วยตนเองของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเรียงจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารกิจการนักศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ และด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการใช้เวลาในการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก เป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Smith และคณะ ที่พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานด้านนี้ โดยใช้เวลาร้อยละ 5 ของงานทั้ง 7 ด้าน และจัดเป็นลำดับสุดท้ายเช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งท่านมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น สามารถพิจารณาได้ว่า การบริหารงานการประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ยังได้รับความสนใจจากผู้บริหารน้อยมาก

จากสภาพดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยซึ่งอยู่ในฐานะบุคลากรของกรมอาชีวศึกษาและกำลังศึกษาเกี่ยวกับการบริหารอาชีวศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางให้การบริหารงานในสถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุดต่อการจัดการอาชีวศึกษาในอนาคต

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ แตกต่างกัน
2. ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ แตกต่างกัน
3. ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน แต่ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องเหมือนกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ แตกต่างกัน

4. ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันและประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องก็ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ แตกต่างกัน

5. ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตำแหน่งหน้าที่เหมือนกันแต่ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ แตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นการบริหารที่สำคัญในการที่จะทำให้นักคณาจารย์ร่วมปฏิบัติงานอย่างมีวัตถุประสงค์เดียวกัน เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติ ของ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในความสัมพันธ์กับ 4 รายการ คือ

1. การรู้จักชุมชน
2. การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย
3. การบริการชุมชน
4. กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคในแต่ละรายการตามแนวคิดนี้สามารถทำให้ทราบว่าความคิดเห็นของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติในแต่ละรายการนั้นอยู่ในระดับใด เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่พึงปฏิบัติ ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ ใช้งานด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากท่านมีข้อสงสัยหรือข้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากท่านไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติหน้าที่การสอนและ ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และ ประเภท วิชาพื้นฐาน) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ได้จากความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม ของ ครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 5 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัย เทคนิคมีนบุรี และ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม จำนวน 450 คน (จำนวนครู-อาจารย์ เป็นข้อมูลสำรวจในปีการศึกษา 2541)

1.5.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อไปนี้

1.1 ตำแหน่งหน้าที่ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน

ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ

1.2 ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค แบ่ง เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทวิชาชีพ

ประเภทวิชาพื้นฐาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 รายการ คือ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการ ชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

1.5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากร ได้แก่ ครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยเทคนิค กรม อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จาก 5 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัย

เทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคคูสิต วิทยาลัยเทคนิค
มีนบุรี และ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม จำนวน 450 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 360 คน โดย

จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติ
หน้าที่การสอน จำนวน 230 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วยครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติ
หน้าที่พิเศษในตำแหน่งหัวหน้างาน หัวหน้าแผนก หัวหน้าคณะ และ ผู้บริหาร รวม 220 คน
เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 175 คน

จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เช่นกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย ครู-อาจารย์ที่สอน
หรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ จำนวน 311 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 251 คน

กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง ประกอบด้วย ครู-อาจารย์ที่สอน
หรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 139 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 คน

1.5.3 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์
ชุมชนที่พึงปฏิบัติ ของ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่มีสถานที่ตั้ง อยู่ในเขต
กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 สถานศึกษา ประกอบด้วย

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	เขตมีนบุรี
2. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	เขตดอนเมือง
3. วิทยาลัยเทคนิคคูสิต	เขตคูสิต
4. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	เขตมีนบุรี
5. วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม	เขตบางบอน

1.6 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ความคิดเห็น (Opinions) หมายถึง การแสดงออกซึ่งการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ
จากการประเมินค่า (Evaluation Judgement) หรือ ทศนะ (Point of View) เกี่ยวกับการประสาน
สัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เฉพาะในความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับ

การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้นของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นเพียงการลงความเห็นที่น่าจะเป็นจริง หรือ น่าจะตรงตามที่คิดไว้ และบุคคลอื่นอาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้

2. ครู-อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการในตำแหน่ง ครู หรือ อาจารย์ ที่กำลังปฏิบัติงาน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จาก 5 สถานศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม โดยจำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง ลักษณะงานที่ครู-อาจารย์ได้ปฏิบัติงานเป็นประจำโดยตำแหน่งจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1.1 ปฏิบัติหน้าที่การสอน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนเพียงอย่างเดียว โดยวิทยาลัยไม่ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดเป็นพิเศษ ในตำแหน่ง หัวหน้างาน หัวหน้าแผนก หัวหน้าคณะ และผู้บริหาร โดยอาศัยระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 และ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537

2.1.2 ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครู-อาจารย์ที่วิทยาลัยแต่งตั้งมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง หัวหน้างาน หัวหน้าแผนก หัวหน้าคณะ และผู้บริหาร นอกเหนือจากงานปฏิบัติการสอน โดยอาศัยระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 และ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2537

2.2 ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง หมายถึง ประเภทวิชาที่ครู-อาจารย์รับผิดชอบการสอนประจำหรือเกี่ยวข้องจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท วิชา คือ

2.2.1 ประเภทวิชาชีพ หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบปฏิบัติการสอน หรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาอุตสาหกรรม คหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม และ ศิลปหัตถกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค

2.2.2 ประเภทวิชาพื้นฐาน หมายถึง ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภท วิชาสามัญ วิชาสัมพันธ์ และวิชาพื้นฐาน ในวิทยาลัยเทคนิค

3. การประสานสัมพันธ์ชุมชน หมายถึง การติดต่อประสานงานให้ความร่วมมือช่วยเหลือ และร่วมงานกัน ระหว่างบุคคล องค์กร หน่วยงานในชุมชน ซึ่งมีความหมายเดียวกันกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน ที่วิทยาลัยเทคนิคนั้นเกี่ยวข้อง ในส่วนความรับผิดชอบของ ผู้อำนวยการวิทยาลัย ตามหลักการบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน 4 รายการ ได้แก่ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การรู้จักชุมชน หมายถึง การติดต่อกับชุมชน เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและความต้องการของชุมชน โดยอาศัยหลักการบริหารงานใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 การวางแผนในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน หมายถึง การเตรียมดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนไว้ล่วงหน้า ในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับชุมชน เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชน

3.1.2 การจัดรูปงานในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน หมายถึง การแบ่งงาน การกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน ออกเป็นส่วนๆ ในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับชุมชนเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชน

3.1.3 การประสานงานในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน หมายถึง การติดตามและให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการร่วมมือ การสื่อสัมพันธ์และการจัดระเบียบงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้เรียบร้อยสอดคล้องกัน เพื่อให้ งานสมดุล ดำเนินตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับชุมชนเพื่อ ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชน

3.1.4 การนำกลุ่มคณะทำงานในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน หมายถึง การโน้มน้าว ชูงใจผู้ร่วมงาน ให้เกิดพลังความสามารถของกลุ่ม เพื่อช่วยกันปฏิบัติงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ ในกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับชุมชนเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชน

3.1.5 การประเมินผลงานในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน หมายถึง การตรวจสอบ การติดตาม อุปสรรค ความก้าวหน้าและความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่ เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนเป็นระยะๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไข และ รายงานผลให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับชุมชนเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและความต้องการของชุมชน

3.2 การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย หมายถึง การกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ การกำหนดกิจกรรมเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม โดยอาศัยทรัพยากรที่สถานศึกษามีอยู่ ได้แก่ บุคลากร ผลงานทางวิชาการ ผลงานของนักเรียน-นักศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอน ตามหลักการ บริหารงาน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่างงาน การประสานงาน การนำกลุ่ม คณะทำงาน และการประเมินผลงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การวางแผนในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย หมายถึง การเตรียมดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนไว้ล่วงหน้า ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ การกำหนดกิจกรรมเพื่อให้ชุมชน ได้มีส่วนร่วม โดยอาศัยทรัพยากรที่สถานศึกษามีอยู่ ได้แก่ บุคลากร ผลงานทางวิชาการ ผลงาน ของนักเรียน-นักศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอน

3.2.2 การจัดรูปร่างงานในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย หมายถึง การแบ่งงาน การกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อ การดำเนินงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน ออกเป็นส่วนๆ ในกิจกรรม ที่เกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม โดยอาศัยทรัพยากรที่ สถานศึกษามีอยู่ ได้แก่ บุคลากร ผลงานทางวิชาการ ผลงานของนักเรียน-นักศึกษา สาขาวิชาที่ เปิดสอน

3.2.3 การประสานงานในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย หมายถึง การติดตาม และ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการร่วมมือ การสื่อสัมพันธ์และการจัด ระเบียบงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้เรียบร้อยสอดคล้องกัน เพื่อให้งานสมดุล สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม โดยอาศัยทรัพยากรที่สถานศึกษามีอยู่ ได้แก่ บุคลากร ผลงานทางวิชาการ ผลงานของนักเรียน-นักศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอน

3.2.4 การนำกลุ่มคณะทำงานในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่ วิทยาลัย หมายถึง การโน้มน้าว จูงใจผู้ร่วมงาน ให้เกิดพลังความสามารถของกลุ่ม เพื่อช่วยกัน ปฏิบัติงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม โดยอาศัย ทรัพยากรที่สถานศึกษามีอยู่ ได้แก่ บุคลากร ผลงานทางวิชาการ ผลงานของนักเรียน-นักศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในวิทยาลัยเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ผ่านการขออนุญาตจากวิทยาลัยเป็นการฝ่าฝืนนโยบายของวิทยาลัย

3.2.5 การประเมินผลงานในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่ วิทยาลัย หมายถึง การตรวจสอบ การติดตาม อุปสรรค ความก้าวหน้าและความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนเป็นระยะๆ เพื่อ

ปรับปรุงแก้ไข และรายงานผล ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม โดยอาศัยทรัพยากรที่สถานศึกษามีอยู่ ได้แก่ บุคลากร ผลงานทางวิชาการ ผลงานของนักเรียน-นักศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอน

3.3 การบริการชุมชน หมายถึง การกำหนดนโยบายและแผนงาน การให้บริการชุมชน ในด้านทรัพยากร แรงงาน และวิชาการ โดยอาศัยหลักการบริหารงานใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่างงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1 การวางแผนในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน หมายถึง การเตรียมดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนไว้ล่วงหน้าในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบาย และแผนงานการให้บริการชุมชน ในด้านทรัพยากร แรงงาน และวิชาการ

3.3.2 การจัดรูปร่างงานในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน หมายถึง การแบ่งงาน การกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน ออกเป็นส่วน ๆ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการให้บริการชุมชน ในด้านทรัพยากร แรงงาน และวิชาการ

3.3.3 การประสานงานในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน หมายถึง การติดตามและให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการร่วมมือ การสื่อสัมพันธ์และการจัดระเบียบงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้เรียบร้อยสอดคล้องกัน เพื่อให้ งานสมดุล สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การให้บริการชุมชน ในด้าน ทรัพยากร แรงงาน และวิชาการ

3.3.4 การนำกลุ่มคณะทำงานในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน หมายถึง การโน้มน้าว ชูงใจผู้ร่วมงาน ให้เกิดพลังความสามารถของกลุ่ม เพื่อช่วยกันปฏิบัติงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การให้บริการชุมชน ในด้านทรัพยากร แรงงาน และวิชาการ

3.3.5 การประเมินผลงานในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน หมายถึง การตรวจสอบ การติดตาม อุปสรรค ความก้าวหน้าและความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไข และ รายงานผล ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การให้บริการชุมชน ในด้านทรัพยากร แรงงาน และวิชาการ

3.4 กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ หมายถึง การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน และ วิทยาลัยเทคนิคกับองค์กรอื่นในชุมชน โดยอาศัยหลักการบริหารงานใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 การวางแผนในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ หมายถึง การเตรียมดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนไว้ล่วงหน้า ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน และ วิทยาลัยเทคนิคกับองค์กรอื่นในชุมชน

3.4.2 การจัดรูปงานในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ หมายถึง การแบ่งงาน การกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน ออกเป็นส่วน ๆ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน และวิทยาลัยเทคนิคกับองค์กรอื่นในชุมชน

3.4.3 การประสานงานในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ หมายถึง การติดตาม และ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการร่วมมือ การสื่อสารสัมพันธ์ และการจัดระเบียบงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้เรียบร้อย สอดคล้องกัน เพื่อให้งานสมดุล สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับสถานศึกษาอื่นในชุมชนและวิทยาลัยเทคนิคกับองค์กรอื่นในชุมชน

3.4.4 การนำกลุ่มคณะทำงานในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ หมายถึง การโน้มน้าว ใจให้ผู้ร่วมงาน ให้เกิดพลังความสามารถของกลุ่ม เพื่อช่วยกันปฏิบัติงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน และวิทยาลัยเทคนิคกับองค์กรอื่นในชุมชน

3.4.5 การประเมินผลงานในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ หมายถึง การตรวจสอบ การติดตาม อุปสรรค ความก้าวหน้าและความสำเร็จในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนเป็นระยะๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไข และรายงานผล ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน และวิทยาลัยเทคนิคกับองค์กรอื่นในชุมชน

4. ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จาก 5 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคคลองเมือง วิทยาลัยเทคนิคคูคต วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี และวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชนที่พึงปฏิบัติ ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรม ส่งเสริมความสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวคิด ในการศึกษา โดยกำหนดเนื้อหาสาระของการศึกษาไว้ดังนี้

2.1 การจัดการอาชีวศึกษา

2.1.1 การอาชีวศึกษา

2.1.2 การอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 8

2.2 สถานศึกษากับชุมชน

2.2.1 องค์ประกอบของชุมชน

2.2.2 บทบาทของสถานศึกษากับชุมชน

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

2.2.4 ความสำคัญและความจำเป็นของการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.2.5 ความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อสถานศึกษา

2.3 การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน

2.3.1 วิธีดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.3.1.1 การรู้จักชุมชน

2.3.1.2 การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย

2.3.1.3 การบริการชุมชน

2.3.1.4 กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

2.3.2 การบริหารงานเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.3.2.1 การวางแผนงาน

2.3.2.2 การจัดรูปงาน

2.3.2.3 การประสานงาน

2.3.2.4 การนำกลุ่มคณะทำงาน

2.3.2.5 การประเมินผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลงในลักษณะใดๆอย่างอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

2.1 การจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้การศึกษา การฝึกอบรม กำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 การอาชีวศึกษา (Vocational Education) คือ การศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากร ด้านฝีมือ ระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าปริญญา สำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพช่างและงานต่างๆ

เมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 48) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา ตามปกติจัดขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องจัดให้มีการศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์ และฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการสำหรับอาชีพหนึ่งๆ สัดส่วนของวิชาต่างๆ จะแตกต่างกัน แต่ตามปกติแล้วจะต้องเน้นการฝึกภาคปฏิบัติ

การอาชีวศึกษา ในความหมายของ วิรัตน์ คันธรัตน์ (2532 : 21) ซึ่งได้รวบรวมแนวคิดผู้รู้หลายท่านและให้คำจำกัดความว่า เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้การศึกษา การฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม หรือ เป็นการจัดการศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลาง ประเภทช่างฝีมือต่างๆ เพื่อสนองความต้องการ ทั้งการประกอบอาชีพอิสระและตลาดแรงงาน จึงอาจถือได้ว่า การอาชีวศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน เพราะทุกคนต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ การหาเลี้ยงชีพจำเป็นต้องมีวิชาชีพ การศึกษาหาความรู้ ความชำนาญ เพื่อการประกอบอาชีพเรียกว่า “อาชีวศึกษา” การอาชีวศึกษาในขณะใดขณะหนึ่ง ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าทางสังคมของประเทศนั้น นอกจากนี้ การที่จะทำให้การอาชีวศึกษาประสบผลสำเร็จได้นั้น นอกจากจะต้องดูทิศทางของการอาชีวศึกษาในทศวรรษหน้าแล้ว ก็จะต้องมีการวางแผนและการปรับปรุงการบริหารและการจัดการให้สอดคล้องกันไปด้วย เช่น การวางแผนการพัฒนากำลังครูอาชีวศึกษา การปรับปรุงการบริหารงานบุคคล การพัฒนาหลักสูตรและอุปกรณ์การสอน รวมทั้งการสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน

2.1.2 การอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาระยะที่ 8 จากสาระสำคัญในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 1) สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 8 กำหนดเน้นให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา หมายถึง การมุ่งเน้นให้คนทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง จนเต็มศักยภาพ มีใจมุ่งพัฒนาคนเพียงเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ

จากการพิจารณาวิสัยทัศน์โลก วิสัยทัศน์สังคมไทย สังคมไทยที่พึงประสงค์ วิสัยทัศน์การศึกษาไทยในอนาคต รวมทั้งการศึกษาวิเคราะห์สภาพและปัญหาการศึกษาที่ผ่านมา

สรุปได้ว่าการดำเนินกิจกรรมการศึกษาจำเป็นต้องระดมความร่วมมือจากทุกๆ ส่วนในสังคม ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน เอกชน สถาบันต่างๆ ในสังคม เข้ามาร่วมจัดการศึกษา สำหรับภาครัฐ จะต้องทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่และลงทุนจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับและประเภทการศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งปวง การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้แก่ชุมชนและประชาชน และการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนการศึกษาที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษา ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษามากขึ้น โดยรัฐให้การสนับสนุนด้วยมาตรการและวิธีการต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 56)

ด้วยเหตุนี้ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดกว้างทางการศึกษาให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบ กระบวนการและทิศทางการศึกษาได้ตามความต้องการ มุ่งเน้นพัฒนาคน โดยใช้กระบวนการของการศึกษา ปรับบทบาทเชิงรุก และเชิงพลังสร้างสรรค์ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ในยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลง ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 86) ซึ่งต้องให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ (Vision) และเห็นด้วยกับการเปิดโอกาสของการมีส่วนร่วมของสังคมดังกล่าว อีกทั้ง ต้องเห็นความสำคัญ พร้อมทั้งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาไปยังชุมชน ให้ประชาชนและองค์กรมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ อย่างเหมาะสม เช่น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การระดมทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของผู้สำเร็จ และนโยบายข้อที่ 7 ในร่างแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 7) ระบุให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนและชุมชนให้มีส่วนร่วมในความร่วมมือและร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาและฝึกอาชีพ โดยกำหนดเป็นมาตรการไว้ดังนี้

1. เชิญชวนภาคเอกชนและชุมชน ร่วมจัดทำและพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนการสอน จัดบุคลากร จัดการวัดและประเมินผล เพื่อขยายอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้กว้างขวาง และมีคุณภาพสูงขึ้น

2. สนับสนุนให้เอกชนและชุมชน ได้ร่วมมือและร่วมรับภาระ ในการจัดการศึกษา และฝึกวิชาชีพในด้านต่างๆ รวมทั้งมีส่วนในการติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษามากขึ้น

3. เร่งรัดติดตามให้มี พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ร่วมมือกับสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในชุมชน ในการวางแผนจัดตั้งสถานศึกษา การรับนักเรียน นักศึกษา การพัฒนาสถานศึกษาและการพัฒนาบุคลากร

สรุป การอาชีวศึกษา ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 8 (2540-2544) ซึ่งกำหนดเน้นให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และกรมอาชีวศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดกว้างทางการศึกษาให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบ กระบวนการและทิศทางการศึกษาได้ตามความต้องการ มุ่งเน้นพัฒนาคน โดยใช้กระบวนการของการศึกษาปรับบทบาทเชิงรุกและเชิงพลังสร้างสรรค์ ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ในยุคข้อมูลข่าวสารตลอดจนการเปลี่ยนแปลง ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การจัดการอาชีวศึกษาจากนี้ไป ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์และเห็นด้วยกับการเปิดโอกาสของการมีส่วนร่วมของสังคมดังกล่าว อีกทั้ง ต้องเห็นความสำคัญ พร้อมทั้งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการกระจายอำนาจการบริหารการจัดการศึกษาไปยังชุมชน ให้ประชาชนและองค์กร มีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ อย่างเหมาะสม

2.2 สถานศึกษากับชุมชน

สถานศึกษา กับ ชุมชน มีความเกี่ยวข้องกันอย่างยากยิ่งที่จะแยกออก ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวไว้น่าสนใจ ดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบของชุมชน สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 : 2-3) ได้กล่าวถึงทัศนะของนักการศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

ก่อน สวัสดิพานิช (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 2) กล่าวว่าสถานศึกษานั้น ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น นักการเมือง บุคคลของรัฐบาล และบุคลากรนอกโรงเรียน ที่จะเข้ามามีส่วนส่งเสริมในการจัดการศึกษา ด้วยการสนับสนุนทางการเงิน บริจาคสถานที่ก่อสร้างโรงเรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอน พร้อมทั้งมีส่วนได้รับประโยชน์จากโรงเรียน ด้วยการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นแหล่งประกอบกิจกรรมส่วนรวม การศึกษาหาความรู้ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพและกิจกรรมการใช้เวลาว่างอื่นๆ

นอกจากนี้ พิสิฐ พิษณานนท์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 3) ยังได้กล่าวว่า สถาบันทางสังคมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสถานศึกษา ได้แก่ สถาบันทางครอบครัว สถาบันทางการเมืองและการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ สถาบันทางศาสนา สถาบันสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกันหรือคนละระดับ และ สมาคมหรือชุมชน

ซึ่งในเรื่องนี้ สุริยัน นนทศักดิ์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 60-61) ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มิใช่แต่สร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน แต่ต้องเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับทุกสถาบันที่สำคัญในชุมชน เพราะแต่ละสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในชุมชน ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาที่พอเหมาะและสมกับอัตภาพ ย่อมสามารถปฏิบัติตามฐานะตำแหน่งหน้าที่และบทบาทที่มีอยู่ได้ดี และมีผลให้สถาบันที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องอยู่มีความมั่นคงก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลถึงความเจริญก้าวหน้าของชุมชนด้วย การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่เคยปฏิบัติในลักษณะที่ผู้บริหารโรงเรียนพยายามขอความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านต่างๆ จากชุมชนนั้นจึงควรเปลี่ยนแปลง โดยการปรับนโยบายให้โรงเรียนพยายามเอื้ออำนวยประโยชน์ซึ่งกันและกันกับชุมชนและปฏิบัติตามกระบวนการบริหารเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยมุ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหา แก้ปัญหา และตอบสนองความต้องการของชุมชนตามหน้าที่และบทบาทของโรงเรียนที่พึงจะกระทำได้ ซึ่งจะมีผลตอบสนองถึงความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนด้วยในที่สุด

สรุป องค์ประกอบของชุมชน ประกอบด้วย หน่วยงานและบุคคลหลายฝ่าย เช่น สถาบันทางครอบครัว สถาบันทางการเมืองและการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ สถาบันทางศาสนา สถาบันสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกัน หรือคนละระดับ สมาคมหรือชุมชน นักการเมือง บุคคลของรัฐบาล และบุคลากรนอกโรงเรียน

2.2.2 บทบาทของสถานศึกษาต่อชุมชน สุริยัน นนทศักดิ์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 30) กล่าวว่า บทบาทพื้นฐานของโรงเรียนที่มีต่อชุมชน มี 3 ประการ คือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีหน้าที่และบทบาทในการให้การศึกษาแก่บุคคล เพื่อให้สามารถปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชน

2. การประสานสัมพันธ์กับสถาบันในชุมชน เพื่อประโยชน์ของโรงเรียนและชุมชนทุกสถาบันย่อมมีหน้าที่และบทบาทที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาชุมชนด้วยเช่นเดียวกัน เช่น สถาบันทางศาสนา ซึ่งช่วยส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรมให้บุคคลในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข หากโรงเรียนประสานสัมพันธ์กับทุกสถาบันที่สำคัญของชุมชน ก็ย่อมจะร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาชุมชนได้ตามหน้าที่และบทบาทของสถาบันนั้น

3. การติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ของชุมชน เพื่อให้ทราบข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ เพราะโรงเรียนอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด ย่อมทราบปัญหา ความต้องการและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่เชื่อถือได้จากโรงเรียนได้ดี

สรุป บทบาทของสถาบันการศึกษาในชุมชน คือ การจัดการศึกษา การให้ความร่วมมือและการติดต่อประสานสัมพันธ์กับบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนและสถานศึกษา ให้เป็นสังคมที่สมบูรณ์และก้าวหน้าไปพร้อมกัน

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน มีปัจจัยแห่งความสัมพันธ์ที่น่าสนใจ ซึ่งประกอบด้วย

1. **ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถาบันทางครอบครัว** สถาบันทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์โดยตรงคือสถานศึกษาและเป็นภาระของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ร่วมและกำหนดบทบาทผู้เกี่ยวข้องอย่างเด่นชัด ประกอบด้วยกลุ่มบุคคล ดังนี้

1.1 **บิดา มารดา และผู้ปกครอง** เมื่อนักเรียนอยู่ในโรงเรียน หรือ สถานศึกษา นักเรียนจะมีครูเป็นผู้แนะนำสั่งสอนอบรมให้เรียนเขียนอ่าน เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้าน จะมีบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง เป็นฝ่ายสนับสนุน ช่วยเหลือ ทั้งทางด้านการศึกษาและการสั่งสอนอบรม จึงเห็นได้ว่าบทบาทของบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของนักเรียน ดังนั้น ครู หรือสถานศึกษา กับ บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหาร คือ การช่วยให้ครู-อาจารย์ และ บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง และ ครู-อาจารย์ ได้มีโอกาสพบปะกัน ซึ่งจะทำความสัมพันธ์กันระหว่างบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง มีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และ ผู้ปกครองจะได้สนใจในกิจการของสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนในการพัฒนาผู้เรียน การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง นอกจากจะเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกันให้มั่นคงแล้ว สถานศึกษายังอาจได้รับความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์และกำลังทรัพย์จากผู้ปกครองอีกด้วย (สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 30-31)

ซึ่งในเรื่องนี้ เมธี ปิณฑานานนท์ (2533 : 112) กล่าวถึงภาระที่ผู้บริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษามีต่อผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษา ว่า การรายงานผลของสถานศึกษา และ ความก้าวหน้า หรือ ปัญหาของนักเรียน-นักศึกษาให้ผู้ปกครองทราบ เป็นหนทางที่จะทำให้ผู้ปกครองให้การสนับสนุนและส่งเสริมสถานศึกษา เพราะจะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับความพยายามของสถานศึกษา ที่จะจัดและพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นและสำคัญๆ ให้กับนักเรียน-นักศึกษา เพื่อจะได้มีโอกาส และ สามารถทำงานหาเลี้ยงชีพต่อไปในภายภาคหน้าได้ อันจะเป็นการจูงใจให้ผู้ปกครองให้ความร่วมมือ และ ช่วยเหลือสถานศึกษา เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา อันเป็นผลต่อบุคคลเหล่านั้นเอง สำหรับกิจกรรมที่ผู้บริหารสามารถนำมาใช้รายงานให้ผู้ปกครองได้ทราบ มีช่องทางให้หลายกิจกรรมดังนี้ เช่น การอาศัยสมาคมครู-

ผู้ปกครอง แต่ก็น่าเสียดาย ที่ ผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษาด้านอาชีวะและเทคนิคศึกษา มักไม่สนใจกับสมาคมดังกล่าว เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้บริหารอาจต้องหาช่องทางอื่นใช้ประกอบร่วมกันด้วย เช่น จัดทำเป็นเอกสารส่งไปยังผู้ปกครองของนักเรียน-นักศึกษา สถานศึกษาบางแห่งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่ง ที่จะสามารถสนทนาและรายงานหรือแจ้งให้ผู้ปกครอง และ คนในชุมชน ได้ทราบ นอกจากนี้ยังมีช่องทางอื่นอีก เช่น การใช้สื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และอื่นๆ อีกช่องทางหนึ่ง คือ การไปเยี่ยมเยียนถึงบ้านของนักเรียน-นักศึกษาเลย แม้ว่าช่องทางนี้ จะไม่สะดวกและเสียเวลามาก แต่เป็นช่องทางที่ได้ผลดีมาก เพราะช่วยสร้างความเข้าใจ และ สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน นักเรียน-นักศึกษาที่มีความขยันหมั่นเพียรหมกมุ่นและจริงจังกับการศึกษาเล่าเรียนด้านอาชีวะและเทคนิคศึกษาและผลการเรียนดี ก็ควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้มาก ในกรณีเช่นนี้ บางครั้งสถานศึกษาไม่อยู่ในฐานะให้การสนับสนุนและส่งเสริมด้านเศรษฐกิจได้ แต่ผู้ปกครองและชุมชน อาจอยู่ในฐานะที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือได้

1.2 นักเรียน นักศึกษา และ ศิษย์เก่า ตามทัศนะของ สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 : 31) จัดว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทต่อการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณและการดำเนินงานของสถานศึกษา เป็นที่ยอมรับว่า สถานศึกษาจะได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเป็นอันดี เมื่อสถานศึกษาสามารถสร้างความพึงพอใจแก่นักเรียนและศิษย์เก่า นักเรียนและศิษย์เก่าจึงมีส่วนสำคัญอยู่มากในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติคุณแก่สถานศึกษา การสร้างสัมพันธภาพต่อนักเรียนและศิษย์เก่ามีความเกี่ยวพันกันอยู่มากต่อนโยบายของสถานศึกษา และพฤติกรรมของครู ผู้บริหารจึงควรพิจารณาในด้านนโยบาย ระเบียบวินัย และกฎข้อบังคับของสถานศึกษาด้วย

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 30) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ครู กับ นักเรียน และศิษย์เก่า ว่า นักเรียน ศิษย์เก่า และสมาคมศิษย์เก่า เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทราบถึงเหตุการณ์ทั้งด้านดีและด้านเสียของสถานศึกษา สถานศึกษาจะได้รับการสนับสนุนจากศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และ ชุมชนมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมต่างๆที่สถานศึกษาปฏิบัติต่อนักเรียนและศิษย์เก่าที่จบไปแล้ว เรื่องที่นักเรียนจะพูดก็มีเรื่องเกี่ยวกับตัวครู การให้การบ้านของครู การปฏิบัติตนของครูในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนและระเบียบต่างๆ ของสถานศึกษา ประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้รู้จักครูใหญ่กับพนักงานในสำนักงาน ห้องอาหาร คณงานภารโรง และ คนขับรถ ฯลฯ และ สิ่งเหล่านี้ก็จะประทับใจและฝังอยู่ในความรู้สึกของนักเรียนเมื่อเขาจบไปจากสถานศึกษานั้นแล้ว ดังนั้นทางสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสำรวจและแก้ไขสิ่งต่างๆ คอไปนี้ให้ดี เพื่อที่จะได้

ทำให้นักเรียนเหล่านี้เกิดความรักใคร่สถานศึกษาและช่วยประชาสัมพันธ์สถานศึกษาไปในทางที่ดี

2. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา กับ สถาบันทางการเมืองและการปกครอง
 ชัยรัตน์ พุทธชาติ (อ้างถึงในถัดดา เสนาะพิน. 2537 : 33) กล่าวไว้ว่า คำนั้น ผู้ใหญ่บ้าน ย่อมคาดหวังว่า ครูใหญ่และครู จะให้ความเคารพนับถือเขาและให้ความร่วมมือแก่เขาในการปกครองท้องถิ่น ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นย่อมจะมีความคาดหวังที่จะให้โรงเรียนอยู่ภายใต้อิทธิพลของตนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พ่อค้าแม่ค้าย่อมคาดหวังว่า บุคลากรในโรงเรียนจะเป็นลูกค้าที่ดีของเขา นุรุชไปรษณีย์ มีความคาดหวังว่า เมื่อเขานำจดหมายไปส่งที่โรงเรียน เขาน่าจะได้รับการต้อนรับที่ดี ทางด้านเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ก็มีความคาดหวังเกี่ยวกับโรงเรียนแตกต่างกันออกไป ดังเช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ย่อมมีความคาดหวังว่า โรงเรียนน่าจะมีบทบาทเป็นผู้นำประชาชนในท้องถิ่นในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ผู้กำกับและผู้กองฯ ก็คาดหวังว่า ครูในโรงเรียนน่าจะเป็นตาสอดส่องและรายงานให้ทราบว่ามีใครเป็นคนร้ายในท้องถิ่น สาธารณสุขอำเภอและอนามัย ต่างก็คาดหวังว่า โรงเรียนน่าจะเป็นแหล่งในการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพ พละอนามัยแก่ประชาชน ส่วนสี่กระทรวงหลักตามแผนพัฒนาชนบทนั้น ก็มุ่งเป้าหมายให้โรงเรียนในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางพัฒนาทั้งปวง

ผู้นำท้องถิ่น โดยปกติมักจะเป็นผู้ที่มีความรู้มากกว่าผู้อื่นหรือมีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นคนที่ชาวบ้านเคารพนับถือ จะคิดอย่างไรก็มักจะมีผู้เห็นด้วย เป็นส่วนใหญ่จะทำสิ่งใดก็มักจะมีผู้ทำตาม เป็นบุคคลที่เป็นที่พึ่งของชาวบ้านเมื่อมีปัญหาหรือมีทุกข์ เป็นผู้ที่ทำความเข้าใจกับความคิดใหม่หรือสิ่งใหม่ๆ ได้โดยง่าย และเป็นผู้สมัครใจยินดีเผยแพร่ความคิด หรือ สิ่งใหม่นั้น ไปยังชาวบ้านในเรื่องที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ ในกรณีที่เป็นคณะกรรมการหมู่บ้านก็จะรวมกันวิเคราะห์สภาพของชุมชน ปัญหา และความต้องการของชุมชนหรือหมู่บ้านของตนเป็นเสมือนหนึ่งตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้านที่จะแสดงให้คณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบว่าชาวบ้านมีปัญหาและความต้องการอะไรบ้าง แล้วก็ร่วมกันวางแผนหรือ โครงการ เพื่อแก้ปัญหาและสนองความต้องการ เหล่านั้น ผู้นำท้องถิ่น เป็นสื่อหรือตัวชักนำความช่วยเหลือต่างๆ เข้ามาสู่หมู่บ้าน สรรหา และบำรุงรักษาบรรยากาศแห่งการทำงาน ตลอดถึงการอำนวยความสะดวกในสื่อความรู้สึกันก็คิด เมื่อประชาชนพยายามจะตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ผู้นำท้องถิ่นก็จะใช้ลักษณะหรือภาวะผู้นำเข้าไปแสดงบทบาทหน้าที่หรือเกี่ยวข้องช่วยเหลือทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน 3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา กับ สถาบันทางเศรษฐกิจ มงคล วานิช (2539 : 11-16) กล่าวไว้ว่า สถานประกอบการเป็นกลุ่มผู้ใช้ผลผลิตจากสถานศึกษาด้านอาชีพ โดยตรง ตามลักษณะและประเภทของธุรกิจที่ดำเนินการ สถานประกอบการแต่ละแห่งย่อมมี

ความต้องการแรงงานที่มีพื้นฐานความรู้และทักษะที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิตในสถานประกอบการนั้นๆ รวมถึงเครื่องจักรกลที่ใช้ในการผลิต สิ่งเหล่านี้ เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของแรงงานที่ต้องการ สถานประกอบการ นอกจากจะหาผลตอบแทนในรูปแบบของกำไรแล้ว ธรรมชาติของสถานประกอบการโดยทั่วไปจะต้องตอบแทนให้กับชุมชน หรือ สังคมในรูปแบบต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา อันได้แก่ การให้ทุนการศึกษา ด้านการพัฒนาสังคม เช่น การสร้างสาธารณูปโภคต่างๆ ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบการ

ดังนั้น สถานประกอบการ ซึ่งเป็นองค์กรย่อยหน่วยหนึ่งในสังคม จึงคาดหวังว่าสถานศึกษาจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาองค์กรของสถานประกอบการ เป็นอย่างดี ความเห็นของสถานประกอบการต่อการจัดการอาชีวศึกษาและการอาชีพ มีความเห็นว่า ในการพัฒนาในระดับต่างๆ ขององค์กร เช่น ในโรงงานอุตสาหกรรม สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถให้ความช่วยเหลือได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านความรู้พื้นฐานและทักษะในการทำงานดังกล่าวที่ว่า จะต้องรับคนงานที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านความรู้พื้นฐานและความรู้ด้านเทคนิควิชาชีพ ด้านทักษะและความชำนาญงานเฉพาะให้มากที่สุดและจะต้องพัฒนาคุณภาพของคนงานในโรงงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพราะการพัฒนาคุณภาพของคนงานในโรงงานก็เท่ากับการเพิ่มประสิทธิภาพของสถานประกอบการ

ภาคอุตสาหกรรม มีความเชื่อว่า คนงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ถ้ามีความรู้พื้นฐานต่ำ การพัฒนาเทคโนโลยีและผลผลิตจะทำได้ยาก โดยความรู้พื้นฐานเหล่านี้คือ ความรู้วิชาสามัญทั่วไป เพราะถ้าคนงานมีความรู้พื้นฐานเหล่านี้ดี จะทำให้การใช้ประโยชน์ร่วมกับวิชาชีพที่ชำนาญได้เป็นอย่างดี ทำให้คนงานเหล่านั้น เป็นคนที่สอนง่าย พัฒนาง่าย อันจะส่งผลต่อโรงงานนั้นๆ โดยตรง การที่จะผลิตกำลังคนด้านอาชีพให้มีคุณลักษณะที่ตรงกับความต้องการของสังคม ชุมชน หรือตลาดแรงงานนั้น จำเป็นต้องร่วมมือกันส่งเสริมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะทำให้ผลผลิตออกมาตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง ทั้งปริมาณและคุณภาพ และในความคาดหวังของสถานศึกษาที่มีต่อสถาบันทางเศรษฐกิจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดงบประมาณและการดำเนินการ โปรแกรมการอาชีวะและเทคนิคศึกษาในความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ประการหนึ่ง คือ การจัดหาแหล่งการเงิน

ซึ่งเมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 20-21) กล่าวถึงแหล่งการเงินที่ผู้บริหารสามารถจัดหาเพื่อเสริมสภาพคล่องให้แก่การจัดการนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดิน ได้แก่ 3 แหล่งการเงินสำคัญ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. มูลนิธิ-สมาคมเอกชน มักจะมีการจัดจำนวนเงินเพื่อสนับสนุน หรือ ช่วยเหลือในงานด้านการศึกษาที่แต่ละมูลนิธิ และ สมาคมสนใจอยู่เฉพาะอย่าง ซึ่งเขาเห็นว่าจะเอื้ออำนวย

ต่อความมีชื่อเสียง หรือ ส่งเสริมฐานะทางสังคมของมูลนิธิ หรือ สมาคมของเขายิ่งขึ้น ดังนั้นผู้บริหารสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาจึงควรได้ศึกษาหรือสำรวจมูลนิธิและสมาคมต่างๆ อย่างทั่วถึงว่า มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวหรือไม่เพียงใด

2. องค์กรอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มักจะให้การสนับสนุนเพราะมองเห็นความสำคัญว่า สถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาจะช่วยจัดสนองความต้องการกำลังคนที่ได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะเพื่อกิจการของตน ได้ดีกว่าที่จะลงทุนตั้งโรงเรียนหรือวิทยาลัยขึ้นมาฝึกเอง นอกจากนี้บริษัทอุตสาหกรรมยังได้สนับสนุนการเงินในรูปแบบอื่นๆ เช่น ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการฝึกนักศึกษาตามของบริษัทที่ต้องการ

3. บริษัทน้ำมันและอูเรอ ในองค์กรลักษณะนี้มักจะมีความต้องการช่างเชื่อมอย่างต่อเนื่องที่เดียว เพราะ ความต่อเนื่องของความต้องการกำลังคนด้านนี้เอง ที่กิจการด้านนี้ มักขอมลงทุนหรือเป็นแหล่งเงินที่จะให้ความสนับสนุนแก่สถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาเพื่อเป็นแหล่งผลิตคนที่มีความชำนาญป้อนกิจการของตน ผู้บริหารสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาที่อยู่ในโซนของกิจการเหล่านี้ จะต้องให้ความสนใจแหล่งการเงินในลักษณะนี้ให้มาก

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึง ภาระของผู้บริหารในการร่วมมือกันกับ นักธุรกิจ และนักอุตสาหกรรม ว่า ควรรายงานผลงานหรือผลผลิตของสถานศึกษาให้กับกลุ่มนายจ้าง อันได้แก่นักธุรกิจและนักอุตสาหกรรมได้ทราบ โดยเฉพาะการแจ้งข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาที่สถานศึกษาของตนผลิต ว่า มีทักษะด้านใดบ้างและประการสำคัญที่จะเป็นผลคืออย่างยิ่ง คือ การได้มีส่วนร่วมในการวางแผนโปรแกรมการศึกษาให้สถานศึกษาของกลุ่มบุคคลในสถาบันเศรษฐกิจ

ซึ่ง เมธี ปิณฑนานนท์ (2533 : 113-117) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาพึงปฏิบัติต่อสถาบันทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความร่วมมือและสัมพันธภาพอันดีต่อกันว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความรู้จักและคุ้นเคยกับบุคคลกลุ่มดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง

2. เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมและองค์กรต่างๆ ในชุมชนที่มีนักธุรกิจ พ่อค้า และนักอุตสาหกรรมเป็นสมาชิกอยู่

3. หาเวลาว่าง และไม่ยอมให้เสียโอกาสที่จะพูดหรือแจ้งต่อกลุ่มดังกล่าว เกี่ยวกับโปรแกรมอาชีพและเทคนิคของตน

4. ส่งเสริมให้ ครู-อาจารย์ ได้มีส่วนเข้าร่วมในกิจกรรมขององค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในสังคมภายนอกสถานศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอย่างยิ่ง เพราะบุคคลในองค์กรและหน่วยงานดังกล่าวจะให้ข้อมูลในการจัดหางานให้กับผู้จบการศึกษาและตามความต้องการแรงงานต่างๆ ได้ด้วย

5. บริษัท โรงงาน และห้างร้านต่างๆ มักจะมีการเปลี่ยนแปลงและติดตั้งเครื่องมือเครื่องใช้อยู่บ่อยๆ บางแห่งอาจสามารถอุทิศเครื่องมือเครื่องใช้แก่ให้กับสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาฝึกปฏิบัติ ซึ่งถ้าสถานศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับสถานที่เหล่านั้น ได้ก็จะได้ประโยชน์จากเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านั้น

6. ช่วยเหลือด้านธุรกิจในห้องดิน ด้วยการซื้อวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ถ้าราคาใกล้เคียงหรือเท่ากับที่อื่น

7. เชื้อเชิญและคัดเลือกบุคคลในงานอาชีพที่สถานศึกษาจัดสอนอยู่ให้มาเป็นกรรมการที่ปรึกษาของสถานศึกษา

ภาระต่อสถาบันทางเศรษฐกิจอีกประการหนึ่ง คือ ภาระการติดต่อสื่อสารกับ นักธุรกิจ และอุตสาหกรรม คือ แหล่งที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวและเทคนิคศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทางด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม ที่ดีที่สุดนั้น เห็นจะได้แก่ บุคคลที่ทำงานและหากินอยู่กับงานด้านดังกล่าวเท่านั้น ที่จะทราบการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในแต่ละวันก็ว่าได้ ผู้บริหารที่ฉลาด จะต้องสร้างมิตรไมตรีกับนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรมด้วยการติดต่อ และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ กับผู้นำกลุ่มชมรมหรือสมาคมต่างๆ ในห้องดิน และจากการเข้าร่วมดังกล่าวจะทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เกี่ยวกับธุรกิจและอุตสาหกรรมได้อย่างมาก สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลในวงการได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถให้ครู-อาจารย์ของตน ได้มีโอกาสเยี่ยมชมกิจการอุตสาหกรรม และ การธุรกิจ ได้เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปแล้ว นักธุรกิจ และ นักอุตสาหกรรม มักจะสนใจและยินดี แบ่งปันความรู้ให้ ถ้าเขาทราบว่า ท่านต้องการความรู้เหล่านั้น ไปปรับปรุงการฝึกอาชีพที่มีคุณภาพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา ซึ่งอาจเป็นผลประโยชน์ต่อความต้องการลูกจ้างของตนในอนาคตด้วย ยิ่งกว่านั้น บริษัท ห้างร้าน มักยินดีที่จะมีโอกาสได้ช่วยสถานศึกษา เช่น ช่วยส่งช่างเทคนิคของห้างร้านของตนมาช่วยอธิบายกระบวนการผลิตและการทำงานใหม่ๆ ให้แก่นักเรียนนักศึกษา และ แนะนำการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เพื่อใช้ในการสอนที่ทันกับเหตุการณ์ และทันสมัยขึ้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถาบันทางศาสนา สถาบันทางศาสนา จัดได้ว่าเป็นศูนย์กลางหรือศูนย์กลางของชุมชน ประชาชนมักจะใช้ศาสนสถานเป็นที่ชุมนุมเกี่ยวกับงานประเพณี การเล่นต่างๆตามแต่หลักคำสอนและการยอมรับนับถือของชุมชน ซึ่งในประเทศไทยสถาบันศาสนามีความแตกต่างกัน แต่ไม่ปรากฏความแตกแยก หรือ ความขัดแย้งระหว่างศาสนาเลย นับได้ว่าผู้นำทางศาสนาแต่ละศาสนามีความสัมพันธ์ต่อประชาชนมาก ทั้งในด้านการให้ความรู้และการฝึกอบรม ทั้งนี้เพราะประชาชนมีความเชื่อว่า ผู้นำทางศาสนา นั้นเป็นผู้มีความรู้ด้านต่างๆ ดีกว่าฆราวาส ดังนั้นการให้การศึกษากับผู้นำทางศาสนาจึงประสบผลสำเร็จมากกว่าสถาบันอื่นๆ ของชุมชน โดยเฉพาะด้านจริยศึกษา ด้วยเหตุนี้ การจัด

การศึกษาด้านจริยศึกษาให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด สถานศึกษาจึงควรมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดจริงจังและต่อเนื่องเพื่อวัตถุประสงค์ด้านจริยศึกษาความเป็นคนดีของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถาบันทางการศึกษาอื่น สถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษา มักประสบกับปัญหาการก่อการวิวาท ทำร้ายร่างกายระหว่างนักศึกษาต่างสถาบันอยู่บ่อยครั้ง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาในชุมชน จะช่วยให้เกิดความร่วมมือและลดปัญหาดังกล่าวลงได้อย่างมาก นอกจากนี้ ผู้บริหารอาชีววะและเทคนิคศึกษาไม่ใช่มีภาระเพียงตามให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาด้านเทคนิคในวิชาชีพต่างๆ เท่านั้น หากแต่จะต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการสอนและวิธีการเรียนด้วย เช่น จะต้องเน้นให้มีการอ่านวารสารด้านอาชีววะและเทคนิค การร่วมกิจกรรมการประชุมทางวิชาการ การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการและอื่นๆ มากขึ้น แต่ที่น่าจะได้ผลมาก คือ การไปเยี่ยมชมสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาที่มีโปรแกรมการเรียนการสอนต่างไปจากสถาบันของตน และเมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้บริหารก็จะสามารถทราบได้ว่าครู-อาจารย์ของตนควรได้รับการวางแผน จัดเวลาให้ไปเยี่ยมชมที่ใด โปรแกรมอะไร ในสถาบันแห่งไหนต่อไปได้ในอนาคต ด้วยการเยี่ยมชมลักษณะนี้ ควรจะมีขึ้นอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการสอนและวิธีการเรียนในสถานศึกษาของตนในทางที่พัฒนาขึ้น (เมธี ปีฉันทนานนท์. 2533 : 118)

6. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสมาคมหรือชมรม มูลนิธิ-สมาคม ชมรมเอกชน มักจะมีการจัดจำนวนเงินเพื่อสนับสนุน หรือ ช่วยเหลืองานด้านการศึกษา ที่แต่ละมูลนิธิและสมาคมสนใจอยู่เฉพาะอย่าง ซึ่งเขาเห็นว่าจะเอื้ออำนวยต่อความมีชื่อเสียงหรือส่งเสริมฐานะทางสังคมของมูลนิธิหรือสมาคมของเขายิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาจึงควรได้ศึกษาหรือสำรวจดูมูลนิธิและสมาคมต่างๆ อย่างทั่วถึง ว่า มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดังกล่าวหรือไม่เพียงใด และ ผู้บริหารอาชีววะและเทคนิคศึกษามีภาระในการที่จะต้องดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ หรือ เข้าร่วมกับชมรมและสมาคมต่างๆ กล่าวคือ โปรแกรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ น่าจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมชมรมหรือสมาคมต่างๆ ที่จะสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำของนักเรียนนักศึกษาได้ เช่น ชมรมหรือสมาคมแม่บ้าน ก็อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน โปรแกรม คหกรรมศาสตร์ได้ ชมรมหรือสมาคม นักอุตสาหกรรมก็อาจเป็นประโยชน์ต่อโปรแกรมการเรียนการสอนด้านวิชาอุตสาหกรรม เป็นต้น ชมรมหรือสมาคมเหล่านี้จะมีการฝึกอบรม ประชุมหรือสัมมนาเกี่ยวกับความเป็นผู้นำเสมอๆ ซึ่งหากสามารถร่วมมือกันก็จะ เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอนด้านอาชีววะและเทคนิคศึกษาทั้งในส่วนของครู-อาจารย์เองและนักเรียนนักศึกษาด้วย ชมรมและสมาคมต่างๆ

สามารถส่งเสริมการอาชีพและเทคนิคศึกษา ในแง่ของ การประกาศกิจกรรมต่างๆ การยอมรับนับถือของสาธารณชน การชนะการประกวด และการสัมฤทธิ์ผลของโปรแกรมการเรียน การสอน โดยสมาชิกของ ชมรมและสมาคม สามารถช่วยสร้างความสนใจและประทับใจให้แก่สาธารณชนได้ บางครั้งนักธุรกิจในชุมชนก็มีความตั้งใจดีและประสงค์จะอุทิศเวลาและให้ความช่วยเหลือแก่เยาวชนในสถานศึกษา แต่น่าเสียดายที่สถานศึกษาจำนวนมากไม่มีการสร้างสัมพันธ์อันดีและไม่มีการเชื้อเชิญไป จึงเป็นการสูญเสียแหล่งที่จะช่วยส่งเสริมโปรแกรมการเรียน การสอนต่างๆ ไปอย่างน่าเสียดาย ซึ่งกว่านี้ชมรมหรือสมาคมมักมีการให้ทุนหรือตั้งกองทุนในรูปแบบต่างๆ ไว้ ซึ่งสถานศึกษาอาจได้ประโยชน์จากกองทุนเหล่านี้ได้และโดยสถานศึกษามีผลผลิตจากการฝึกปฏิบัติของนักเรียนนักศึกษาที่จะต้องจำหน่าย ชมรมหรือสมาคมก็อาจให้ความร่วมมือ เช่น สมาคมผู้ปกครอง ก็อาจช่วยจัดงานแสดงสินค้า จัดจำหน่ายและโฆษณาให้ด้วย แม้กระทั่งสถานวิทย์หรือโทรทัศน์ก็อาจให้ความร่วมมือได้ด้วย ซึ่งผลผลิตดังกล่าวมีได้มากมาย ตั้งแต่ การจำหน่ายอาหารของกลุ่มคนกรรม หรือโภชนาการ เจียระไนพลอย ตุ๊กตา ผ้าหนังและอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้การอาชีพและเทคนิคศึกษาแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในชุมชน (เมธี ปีลันธนานนท์. 2533 : 20-114)

สรุปได้ว่า ภายในชุมชนของสถานศึกษานั้น ประกอบด้วย สถาบันทางสังคมหลายๆ สถาบัน เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการเมืองและการปกครอง สถาบันทางเศรษฐกิจ สถาบันทางศาสนา สถาบันทางการศึกษา และสมาคมหรือชมรม สถาบันทางสังคมแต่ละสถาบันมีองค์ประกอบและเอกลักษณ์ของตนเองอย่างชัดเจน มีบทบาทและหน้าที่แน่นอน สถาบันต่างๆ เหล่านี้นอกจากมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อสังคมแล้ว ยังต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันต่อสถาบันด้วยกันและมีสถานภาพ บทบาทหน้าที่และปทัสถานเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ แต่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันทั้งทางตรงและทางอ้อม การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา คือ สถานศึกษาจะต้องสร้างความสัมพันธ์ กับสถาบันดังกล่าวนี้ เพราะ แต่ละสถาบันต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในชุมชน ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับอัตภาพ ก็ย่อมสามารถปฏิบัติตนตามฐานะตำแหน่งหน้าที่ และบทบาทที่มีอยู่ได้ดี มีผลให้สถาบันที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องอยู่ มีความมั่นคงก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลถึงความเจริญของสถานศึกษาและชุมชนนั้นด้วย

2.2.4 ความสำคัญและความจำเป็นของการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

โดยที่สถานศึกษาเป็นสถาบันพัฒนาคน เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีในชุมชน สถานศึกษา และชุมชน จึงต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ซึ่งแต่ละสถานศึกษาในชุมชนต่างมีจุดมุ่งหมาย ความต้องการและมีรูปแบบเฉพาะของคนในแต่ละสังคม ศาสนาและอาชีพ ชุมชนนั้นมีหน้าที่

ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในสถานศึกษาของคน สถานศึกษาเปรียบเสมือนกระจกเงา ที่สะท้อนให้เห็นภาพของชุมชนนั้นๆ หลักสูตรที่ใช้ในสถานศึกษาก็จะสะท้อนให้เห็น จุดมุ่งหมายในการฝึกอบรม เด็กแต่ละคน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชนจะทำให้ให้นักการศึกษาเข้าใจและให้ความร่วมมือในภารกิจทั้งปวงของสถานศึกษา ผู้บริหารและคณะครู-อาจารย์ เป็นผู้ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ถัดมา เสนาะพิน (2537 : 29-31) กล่าวถึงเหตุผลและความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนไว้ในผลงานวิจัยว่า การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โรงเรียนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษา ย่อมจะต้องมีอุดมการณ์และเป้าหมายที่สอดคล้องและเป็นไปในแนวเดียวกันกับเป้าหมายของการศึกษาที่สังคมเป็นผู้กำหนด เมื่อโรงเรียนเกิดขึ้นด้วยศรัทธาของประชาชนและตั้งอยู่ได้ด้วยการสนับสนุนของประชาชน ดังนั้น โรงเรียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายดังกล่าวซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า การที่โรงเรียนจะดำเนินการได้สำเร็จเพียงใดนั้น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยอาศัยกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 26-27) กล่าวว่า ความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาและชุมชน เพราะ สถานศึกษาเป็นแหล่งรวมวิชาการสาขาต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของคนในชนบท สถานศึกษาเป็นแหล่งผลิตพัฒนาและคัดเลือกสมาชิกที่ดีให้กับชุมชน สถานศึกษาเป็นแหล่งถ่ายทอดวัฒนธรรมของชุมชน สถานศึกษาเป็นศูนย์รวมของชุมชน กิจกรรมและบริการต่างๆ เกิดขึ้นที่สถานศึกษา สถานศึกษาเป็นหน่วยผลิตวิชาการใหม่ๆ ให้กับชุมชน สถานศึกษาอาศัยภาษีและการสนับสนุนจากประชาชน สถานศึกษาต้องการความสนับสนุนและอุปถัมภ์ด้านต่าง ๆ จากประชาชน

นอกจากนี้ สวัสดิ์ อุดมโภชน (2532 : 1) ยังได้กล่าวถึงเหตุผลในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนไว้หลายประการ คือ ผู้เรียนและโรงเรียนสัมพันธ์กับชุมชน นำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้ทั้งในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคมที่มีหน้าที่ส่วนหนึ่ง ถ่ายทอดวัฒนธรรมทางสังคมแก่ชุมชน ต้องสร้างความร่วมมือกับชุมชน ความสำเร็จของการดำเนินงานของโรงเรียนโดยลำพัง ไม่สมบูรณ์ ต้องมีส่วนร่วมจากชุมชน จำเป็นต้องสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกัน ถ้าโรงเรียนเจริญชุมชนก็ดีขึ้นได้ชื่อเสียงร่วมกัน โรงเรียนแก้ปัญหาบางอย่างของชุมชนได้ ร่วมใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้เกิดผลดีขึ้นจำเป็นต้องมีบุคคลภายนอกมาร่วมปรับปรุง มีการกำกับดูแลหรืออธิบายผลที่เกิดขึ้นต่อชุมชนได้ ความเสมอภาคหรือสิทธิและความเท่าเทียมกันของประชาชนที่รัฐพึงหยิบยื่นให้ และอีกแนวคิดหนึ่งเห็นว่าเหตุผล

3. เพราะวิทยาลัยเทคนิคเป็นแหล่งรวมสาขาวิชาชีพต่างๆ วิทยาลัยเทคนิคจึงพร้อมที่จะจัดสิ่งแวดลอมให้มีคุณค่าแก่ผู้เรียนก่อนออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน วิทยาลัยจำเป็นต้องมีครูที่ดี มีความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ที่จะอำนวยความสะดวกแก่ชุมชน

4. เพราะวิทยาลัยเทคนิค เป็นแหล่งถ่ายทอดวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชุมชน ทั้งวิทยาลัยเทคนิคและชุมชนมีหน้าที่ฟื้นฟูและรักษาเพื่อให้เยาวชนเข้าใจความเป็นมาของวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ

5. เพราะวิทยาลัยเทคนิคเป็นศูนย์อบรมของชุมชน วิทยาลัยเทคนิคเป็นสมบัติของชุมชนโดยส่วนรวม สามารถที่จะให้ชุมชนได้ใช้อาคารและบริเวณสถานที่เป็นที่ประชุม หรือประกอบพิธีต่างๆ ได้

6. เพราะวิทยาลัยเทคนิคและชุมชน มีจุดหมายเดียวกัน คือ พัฒนาคนให้เป็นคนดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุขและเป็นแรงงานสำคัญของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมของประเทศ

ในปัจจุบัน แนวความคิดและความพยายามที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และ ชุมชนกับสถานศึกษา มีมากขึ้นตามลำดับ ด้วยความหวังที่จะให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษาและเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาร่วมกับรัฐ ทั้งนี้ เพื่อช่วยกันพัฒนาการศึกษาและพัฒนาชุมชน ไปด้วยในขณะเดียวกัน

2.2.5 ความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อสถานศึกษา

ลัดดา เสนาะพิน (2537 : 31-34) กล่าวถึงความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อสถานศึกษาว่า การศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งในการทำหน้าที่เลือกสรรและรับรองบุคคลในรัฐ เพื่อบรรจุเข้าสู่ระดับชั้นของตำแหน่งทางสังคมต่างๆ ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การได้รับการศึกษาสูง ย่อมหมายถึงการมีโอกาสที่จะมีงานทำได้ดีกว่า มีเกียรติสูงกว่า และมีอิทธิพลทางการเมืองมากกว่าอีกด้วย นั่นคือ สถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดเลือกวิถีชีวิตของบุคคล ซึ่งโดยทั่วไปประชาชนมีความต้องการพื้นฐานคล้ายกัน คือ ต้องการกินคืออยู่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย ต้องการเลื่อนสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น ต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่องนับถือและการได้รับความสำเร็จ ดังนั้น ชุมชนจึงคาดหวังที่จะให้โรงเรียนเป็นสถานที่อบรมและสอนลูกหลานของเขาให้เรียนรู้หนังสือและวิชาการต่างๆ มีวิชาติดตัว สามารถประกอบอาชีพและบรรลุนความต้องการนั้นได้ ในเรื่องนี้เป็นที่ยอมรับกันมาช้านานแล้ว ดังที่ Brembeck ได้กล่าวไว้ในปีพุทธศักราช 2504 ซึ่งปรากฏในผลงานของรัตนา ตุงคสวัสดิ์ ว่า ห้องเรียนมีส่วนในการชี้บ่งฐานะของนักเรียน เมื่อเป็นผู้ใหญ่ ผู้ที่จะมีฐานะสูงกว่าในสังคมมักจะต้องทำงาน

ที่ต้องการเตรียมในระบบการศึกษาในโรงเรียนเป็นเวลานาน ซึ่งหมายถึงผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง จะประกอบอาชีพในระดับสูงและเป็นระดับที่ทำให้ได้เงินเดือนสูง และมีฐานะในสังคมสูงด้วย

นอกจากนี้ยังได้กล่าวอย่างทัศนะของ Parker และ Parelius ว่า มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน กล่าวคือ ฐานะทางสังคม และ เศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาและความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้โรงเรียนเป็นที่พึ่งหนึ่งที่ชุมชนจะได้รับความคาดหวังนั้นได้

นอกจากความคาดหวังดังกล่าวข้างต้นแล้ว โพซอร์ย์ สตินลาร์ด์น (2531 : 34-35) ประกอบ คูปรัดน์ (2528 : 86-89) และ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 19) ยังได้กล่าวถึงความคาดหวังของชุมชนในทำนองเดียวกัน โดยสรุปไว้ว่า ชุมชนต้องการให้สมาชิกของชุมชนที่โรงเรียนให้ความรู้แล้วส่งกลับไปให้ชุมชน อันเปรียบเสมือนกระจกเงาสะท้อนให้เห็นคุณภาพของผลผลิตของโรงเรียน มีการปรับปรุงคนในแนวที่สังคมต้องการ ในประการแรก คือ การรู้จักตนเองด้านสุขภาพอนามัย ที่พักอาศัย การหาเลี้ยงชีพ ประการต่อไป คือ การรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น การสื่อความหมาย การเรียนรู้กฎหมาย ระเบียบ ศีลธรรม จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ประการสุดท้าย คือ ให้สังคมดำรงอยู่ต่อไปในอนาคต คือ การเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคม

ในส่วนของ การอาชีวและเทคนิคศึกษา นั้น เมธิ ปิลันธนานนท์ (2533 : 20-21) กล่าวถึง ความคาดหวังของมูลนิธิ-สมาคม-ชมรมเอกชน ไว้ว่า มักจะมีการจัดจำนวนเงินเพื่อสนับสนุน หรือ ช่วยเหลืองานด้านการศึกษา ที่แต่ละมูลนิธิและสมาคมสนใจอยู่เฉพาะอย่าง ซึ่งเขาเห็นว่า จะเอื้ออำนวยต่อความมีชื่อเสียงหรือส่งเสริมฐานะทางสังคมของมูลนิธิหรือสมาคมของเขายิ่งขึ้น และองค์การอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มักจะให้การสนับสนุนเพราะมองเห็นความสำคัญว่า สถาบันอาชีวและเทคนิคศึกษาจะช่วยจัดสนองความต้องการกำลังคนที่ได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะเพื่อกิจการของคนได้ดีกว่าที่จะลงทุนตั้ง โรงเรียนหรือวิทยาลัยขึ้นมาฝึกเอง

นอกจากนี้ มงคล วานิก (2539 : 13) กล่าวว่า ความต้องการของสถานประกอบการ โดยเฉพาะ โรงงานอุตสาหกรรม มีความคาดหวังต่อ ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาในความควบคุมของภาคราชการว่า ไม่จำเป็นจะต้องมีความรู้ และระดับวิชาชีพในระดับสูงเท่าเทียมกับภาคเอกชน แต่ต้องการเพียงให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานทางการศึกษาให้ความรู้ และทักษะพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพเท่านั้น ส่วนการต่อ ยอดที่จะให้ความรู้สูงขึ้นเป็นภาระของเอกชนเอง โดยจะต้องมีคุณธรรมที่ประกอบด้วย ความขยันขันแข็ง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน และรู้งาน

สรุปได้ว่า ในชุมชนที่สถานศึกษาดังอยู่นั้นมีความคาดหวังของผู้คนอันหลากหลาย ที่ต่างก็คาดหวังให้สถานศึกษามีบทบาทที่ตนพึงประสงค์ ซึ่งผู้บริหารจะต้องศึกษาวิเคราะห์ และระมัดระวังที่จะไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง พร้อมทั้งคำนึงถึงหน้าที่ ประการสำคัญ คือ ความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษา อันเป็นความคาดหวังของส่วนรวมของประเทศ

ซึ่งองค์ประกอบของชุมชน ประกอบด้วย หน่วยงานและบุคคลหลายฝ่าย เช่น สถาบันทางครอบครัว สถาบันทางการเมืองและการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ สถาบันทางศาสนา สถาบันสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกัน หรือคนละระดับ สมาคมหรือชุมชน นักการเมือง บุคคลของรัฐบาล และ บุคลากรนอกโรงเรียน ซึ่งสถาบันการศึกษาในชุมชนมีบทบาทในการจัดการศึกษา การให้ความร่วมมือและการติดต่อประสานสัมพันธ์กับบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชน และสถานศึกษา ให้เป็นสังคมที่สมบูรณ์และก้าวหน้าไปพร้อมกัน ภายในชุมชนของสถานศึกษานั้น ในส่วนของสถาบันทางสังคมนั้น แต่ละสถาบันมีองค์ประกอบและเอกลักษณ์ของตนเองอย่างชัดเจน มีบทบาทและหน้าที่ที่แน่นอน สถาบันต่างๆ เหล่านี้ นอกจากมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อสังคมแล้ว ยังต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันต่อสถาบันด้วยกันและมีสถานภาพ บทบาทหน้าที่และปทัสถานเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ แต่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันทั้งทางตรงและทางอ้อม การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน จึงมีความสำคัญจำเป็นที่ สถานศึกษาจะต้องสร้างความสัมพันธ์ กับสถาบันดังกล่าวนี้ เพราะแต่ละสถาบันต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในชุมชน ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับอัตภาพ ก็ย่อมสามารถปฏิบัติตนตามฐานะตำแหน่งหน้าที่และบทบาทที่มีอยู่ได้ดี มีผลให้สถาบันที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องอยู่ มีความมั่นคงก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลถึงความเจริญของสถานศึกษาและชุมชนนั้นด้วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคที่สามารถบริหารงานเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนด้วยหลักการที่ดีและเห็นความสำคัญจำเป็นโดยแท้จริงและยึดมั่นแล้ว จะก่อให้เกิดความศรัทธาและความร่วมมือในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคได้บรรลุเป้าหมายที่ตรงกัน โดยความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนดังกล่าว จึงกล่าวถึงเหตุผลความจำเป็นได้ดังนี้

1. เพราะวิทยาลัยเทคนิคเป็นแหล่งคัดเลือกคนให้ชุมชน วิทยาลัยเทคนิคตั้งขึ้นตามความต้องการของชุมชน วิทยาลัยเทคนิค จึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถพอควร ก่อนที่จะให้คนเหล่านั้นออกไปเป็นสมาชิกและผู้ที่ทำประโยชน์ให้ชุมชน

2. เพราะวิทยาลัยเทคนิคเป็นแหล่งพัฒนาคนให้ชุมชน วิทยาลัยเทคนิคเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงคนอย่างมากรองจากครอบครัวนักเรียน-นักศึกษา อยู่วิทยาลัยเป็นเวลานานในสภาพแวดล้อมที่ดี วิทยาลัยจึงสามารถเปลี่ยนแปลงและหล่อหลอมพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมได้มาก

3. เพราะวิทยาลัยเทคนิคเป็นแหล่งรวมสาขาวิชาชีฟต่างๆ วิทยาลัยเทคนิคจึงพร้อมที่จะจัดสิ่งแวดล้อมให้มีคุณค่าแก่ผู้เรียนก่อนออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน วิทยาลัยจำเป็นต้องมีครูที่ดี มีความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ที่จะอำนวยความสะดวกแก่ชุมชน

4. เพราะวิทยาลัยเทคนิค เป็นแหล่งถ่ายทอดวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งของชุมชน ทั้งวิทยาลัยเทคนิคและชุมชนมีหน้าที่ฟื้นฟูและรักษาเพื่อให้เยาวชนเข้าใจ ความเป็นมาของวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ

5. เพราะวิทยาลัยเทคนิคเป็นศูนย์อบรมของชุมชน วิทยาลัยเทคนิคเป็นสมบัติของ ชุมชนโดยส่วนรวม สามารถที่จะให้ชุมชนได้ใช้อาคารและบริเวณสถานที่เป็นที่ประชุม หรือ ประกอบพิธีต่างๆ ได้

6. เพราะวิทยาลัยเทคนิค และชุมชน มีจุดหมายเดียวกัน คือ พัฒนาคมนให้เป็นคนดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุขและเป็นแรงงานสำคัญของสังคมในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมของประเทศ

ในปัจจุบันแนวความคิดและความพยายามที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสถาน ศึกษา กับชุมชน และชุมชนกับสถานศึกษา มีมากขึ้นตามลำดับ ด้วยความหวังที่จะให้ประชาชน เห็นความสำคัญของการศึกษาและเข้ามา มีบทบาทในการจัดการศึกษาร่วมกับรัฐ ทั้งนี้ เพื่อช่วย กันพัฒนาการศึกษาและพัฒนาชุมชนไปด้วยในขณะเดียวกัน ในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่นั้น มีความคาดหวังของผู้คนอันหลากหลายที่ต่างก็คาดหวังให้สถานศึกษามีบทบาทที่ตนพึงประสงค์ ซึ่งผู้บริหารจะต้องศึกษาวิเคราะห์และระมัดระวังที่จะไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง พร้อมทั้งคำนึงถึง หน้าที่ ประการสำคัญ คือ ความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษา อันเป็นความคาดหวังของส่วน รวมของประเทศ

2.3 การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน วิทยาลัยเทคนิคต้องคิดหา วิธีดึงเอาชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ร่วมดำเนินกิจกรรมแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยและในทำนองเดียวกัน วิทยาลัยเทคนิคต้องมีบทบาทต่อชุมชน ด้วยการส่งเสริมความรู้ความสามารถ ให้บริการต่างๆ แก่ประชาชนในชุมชน ช่วยให้ชุมชนได้ พัฒนาขึ้น

ซึ่งนพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2534 : 27) กำหนดหลักในการสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน ว่า

1. ต้องดำเนินการด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตรงไปตรงมา และเชื่อถือได้

2. ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ถือเป็นภาระที่ต้องทำต่อเนื่องตลอดเวลา

3. ต้องดำเนินการให้ครอบคลุมงานทุกด้านที่ชุมชนมีส่วนรับผิดชอบด้วย

4. ต้องมีความง่ายและคล่องตัวในการดำเนินการ

5. ต้องเป็นไปด้วยความสร้างสรรค์ มิใช่ด้านทำลายภาพพจน์ของโรงเรียน และชุมชน

6. ต้องดำเนินการโดยปรับให้เข้ากับสภาพของชุมชน

7. ต้องดำเนินการด้วยความยืดหยุ่น ให้เข้ากับสภาวะวิธีการ เวลา และ โอกาส

Stoop Rafferty และ Johnson (อ้างถึงในลัดดา เสนาะพิน. 2537 : 28) กล่าวถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนว่า ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจในหลักการ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ใน 5 ประการ คือ

1. เป็นกระบวนการให้และรับข่าวสารระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนต้องใช้หลายวิธี
3. การสร้างความสัมพันธ์ต้องมีความจริงใจและเข้าใจกัน
4. การสร้างความสัมพันธ์ควรกระทำอย่างต่อเนื่อง
5. สถานศึกษาควรให้ข้อมูลที่น่าสนใจและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สุรัฐ ศิลปอนันต์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 36) ได้ให้แนวความคิดว่า โอกาสที่ โรงเรียนจะสัมพันธ์กับชุมชนหรือสังคมมี 3 ประการคือ

1. การให้การศึกษาแก่เยาวชน
2. การให้บริการทรัพยากรต่างๆ แก่ชุมชน
3. การร่วมกันทำกิจกรรมระหว่างชุมชนกับ โรงเรียน

Stoops และคณะ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 36 - 37) เสนอแนวความคิดว่า ควรกำหนดแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. ตั้งอยู่บนฐานของปรัชญาการศึกษาที่ชุมชนกำหนด
2. กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง
3. สร้างแผนภูมิที่แจ่มชัดขององค์การในการติดต่อสื่อสาร
4. กำหนดวิธีที่จะให้ติดต่อสื่อสารทั้งภายนอกและภายใน
5. การกำหนดตัวผู้รับผิดชอบในการทำงานพร้อมทั้งกำหนดตำแหน่งหน้าที่
6. สร้างเครื่องมือวัดประสิทธิผลของการทำงานเป็นระยะๆ ในโปรแกรม หรือ

โครงการสร้างความสัมพันธ์แต่ละโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มงคล ศรีไพรวรรณ และคณะ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี, 2533 : 37) ได้เสนอหลักการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ว่า ให้ยึดหลัก 3 ประการ คือ หลักความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย หลักความร่วมมือและหลักการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

เมธี ปีตันธนานนท์ (2533 : 111-118) กล่าวถึง ภาระของผู้บริหารที่ช่วยส่งเสริมการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา ในส่วนความสัมพันธ์กับชุมชนว่า การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา มีภาระต่างๆ มากมาย แต่มีภาระหลายประการที่ควรแยกมากล่าวไว้โดยเฉพาะเจาะจงในที่นี้ เพราะถือว่ามีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาด้านอาชีวและเทคนิคอย่างมาก ดังจะได้กล่าวถึงภาระดังกล่าวต่อไปนี้

1. ภาระการรายงานให้ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาทราบ

การรายงานผลของสถานศึกษาและความก้าวหน้าหรือปัญหาของนักเรียนนักศึกษาให้ผู้ปกครองทราบ เป็นหนทางที่จะทำให้ผู้ปกครองให้การสนับสนุนและส่งเสริมสถานศึกษาเพราะจะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับความพยายามของสถานศึกษาที่จะจัด และพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพที่จำเป็นและสำคัญๆ ให้กับนักเรียน-นักศึกษา อันจะเป็นการจูงใจให้ผู้ปกครองให้ความร่วมมือและช่วยเหลือสถานศึกษา สำหรับกิจกรรมที่ผู้บริหารสามารถนำมาใช้รายงานให้ผู้ปกครองได้ทราบ ซึ่งมีช่องทางให้หลายกิจกรรมดังนี้ เช่น การอาศัยสมาคมครูผู้ปกครอง โดยการไปเยี่ยมเยียนถึงบ้าน การจัดทำเป็นเอกสาร การใช้สื่อหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนต่างๆ

2. ภาระในการร่วมมือกับนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรม

กิจกรรมการแสวงหาความร่วมมือนั้น ผู้บริหารควรปฏิบัติเพื่อสร้างความร่วมมือและสัมพันธ์ภาพอันดีกับนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรม ซึ่งถือว่าเป็นผู้จ้างงาน ให้ทราบว่า สถานศึกษาของตนผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในทักษะด้านใดบ้าง เช่น

- 2.1 สร้างความรู้จักและคุ้นเคยกับบุคคลดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง
- 2.2 เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมและองค์กรต่างๆ ในชุมชน เช่น สโมสรโรตารี สโมสรไลออน และอื่นๆ ที่มีนักธุรกิจ พ่อค้า และนักอุตสาหกรรม เป็นสมาชิกอยู่
- 2.3 หาเวลาว่างและไม่ยอมให้เสียโอกาสที่จะพูดหรือแจ้งต่อกลุ่มดังกล่าวเกี่ยวกับโปรแกรมอาชีพและเทคนิคของตน
- 2.4 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในสังคมภายนอกสถานศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอย่างยิ่ง เพราะบุคคลในองค์กรและหน่วยงานดังกล่าวจะให้ข้อมูลในการจัดหางานให้กับผู้จบการศึกษาและติดตามความต้องการแรงงานต่างๆ ได้ด้วย

2.5 บริษัท โรงงาน และ ห้างร้านต่างๆ มักจะมีการเปลี่ยนแปลง และ ดัดตั้ง เครื่องมือเครื่องใช้ใหม่อยู่บ่อยๆ บางแห่งอาจสามารถอุทิศเครื่องมือเครื่องใช้เก่าให้กับสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาฝึกปฏิบัติ ซึ่งถ้าสถานศึกษาสามารถสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกัน อย่างใกล้ชิดกับสถานที่เหล่านั้นได้ ก็จะได้ประโยชน์จากเครื่องมือเครื่องใช้นั้น

2.6 ช่วยเหลือด้านธุรกิจในห้องถื่น ด้วยการซื้อวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ถ้าราคา ใกล้เคียงหรือเท่ากับที่อื่น ๆ

2.7 เชื้อเชิญคัดเลือกบุคคลในงานอาชีพที่สถานศึกษาจัดสอนอยู่ ให้มาเป็น กรรมการที่ปรึกษาของสถานศึกษา

3. ภาระในการดำเนินการสร้างความสัมพันธ์หรือเข้าร่วมกับชมรมและสมาคม ต่างๆ

โปรแกรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ น่าจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมชมรมหรือ สมาคมต่างๆ ที่จะสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำของนักเรียนนักศึกษาได้ เช่น ชมรมหรือสมาคมแม่บ้านก็อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน โปรแกรมคหกรรมศาสตร์ ได้ ยิ่งกว่านี้ชมรมหรือสมาคมมักมีการให้ทุนหรือตั้งกองทุนในรูปแบบต่างๆ ไว้ ซึ่งสถานศึกษา อาจได้ประโยชน์จากกองทุนเหล่านี้ได้

4. ภาระในการจัดโปรแกรมงานนิทรรศการผลงานของนักเรียนนักศึกษา

การแสดงผลงานหรือจัดนิทรรศการเพื่อสาธารณชน มักจะจัดกันขึ้นเพื่อแสดง ในช่วงเวลาสั้นๆ เช่น 2-3 วัน หรือเป็นสัปดาห์ ในการจัดงานเช่นนี้ควรจะเป็นความร่วมมือกัน จากหลายๆ สถานศึกษา

5. ภาระในการเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชนอื่นๆ เช่น การจัดงานราตรีคืนสู่เหย้า

การอาศัยสื่อมวลชนท้องถิ่นช่วยเผยแพร่ผลงาน พิมพ์เอกสารเผยแพร่ ผลิต โปรแกรมวิทยุและโทรทัศน์ด้านอาชีพและเทคนิค โดยเผยแพร่ในห้องถื่น เป็นต้น

6. ภาระการติดต่อสื่อสารกับนักธุรกิจและอุตสาหกรรม

แหล่งที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีพและเทคนิคศึกษา เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทางด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมที่ดีที่สุดนั้น เห็นจะได้แก่บุคคลที่ทำงาน และหากินอยู่กับงานด้านดังกล่าวเท่านั้น ที่จะทราบการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ในแต่ละวัน ผู้บริหารที่ฉลาดจะต้องสร้างมิตรไมตรีกับธุรกิจและนักอุตสาหกรรม ด้วยการติดต่อและเข้าร่วม ในกิจกรรมต่างๆ กับผู้นำกลุ่ม ชมรม หรือสมาคมต่างๆ ในท้องถิ่น และจากการเข้าร่วมดังกล่าว จะทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เกี่ยวกับธุรกิจและอุตสาหกรรมได้อย่างมาก สามารถสร้างสัมพันธ์อันดี

กับบุคคลในวงการได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถให้ครู-อาจารย์ของคุณได้มีโอกาสเยี่ยมชมกิจการอุตสาหกรรมและการธุรกิจ ได้เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วย ยิ่งกว่านั้น บริษัทห้างร้าน มักยินดีที่จะมีโอกาสดูช่วยสถานศึกษา เช่น ส่งช่างเทคนิคของห้างร้านของตนมาช่วยอธิบายกระบวนการผลิตและการทำงานใหม่ๆ ให้แก่นักเรียน-นักศึกษา และแนะนำการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เพื่อใช้ในการสอนที่ทันสมัยกับเหตุการณ์

7. ภาระในการเยี่ยมชมสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาอื่น ๆ

ผู้บริหารอาชีววะและเทคนิคศึกษาควรได้มีการส่งเสริมกิจกรรม การไปเยี่ยมชมสถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันอาชีววะและเทคนิคศึกษาที่มีโปรแกรมการเรียนการสอนต่างไปจากสถาบันของคุณ การเยี่ยมชมควรจะมีขึ้นอย่างน้อยปีละครั้ง ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการสอนและวิธีการเรียน ในสถานศึกษาของคุณในทางที่พัฒนาขึ้น

2.3.1 วิธีดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

วิธีดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชนนั้น นักการศึกษาได้ชี้แนะวิธีดำเนินการไว้ดังนี้

Stoops และ Rafferty (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี, 2533 : 24-25) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ 5 ประการ คือ

1. ลักษณะความสัมพันธ์เป็นการให้และรับข่าวสาร คือ บุคลากรในโรงเรียนจะต้องทราบความเป็นไปของชุมชนและขณะเดียวกัน โรงเรียนต้องแถลงให้ประชาชนทราบถึงปัญหาและวิธีดำเนินงานของโรงเรียนด้วยเช่นกัน

2. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะได้ผลอยู่ที่การรู้จักใช้วิธีการหลายๆ วิธี

3. ความสัมพันธ์ต้องจริงใจต่อกันต้องพยายามให้ชุมชนเข้าใจโรงเรียน และโรงเรียนก็เข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

4. ความสัมพันธ์ต้องเป็นไปแบบต่อเนื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะต้องกระทำต่อเนื่องไม่ขาดสาย

5. ความสัมพันธ์ต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ โรงเรียนควรให้ข้อมูลที่น่าสนใจและง่ายต่อการเข้าใจ รวมทั้งจะต้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในชุมชน

สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 : 26-28) กล่าวถึง วิธีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลว่า ควรยึดถือหลักหัวใจเรา เมื่อต้องการให้เขารักและพอใจ จำเป็นที่เราจะต้องกระทำ

ในสิ่งที่เขาชอบ ช่วยเหลือเกื้อกูลเขาในสิ่งที่เขาเดือดร้อน เพราะการรู้เขาทำให้เรามองเห็น ปัญหาและช่องทางที่จะเข้าไปช่วยเหลือหรืออาจขอพึ่งพาอาศัยในเรื่องที่เขาพร้อมจะช่วยเหลือ วิธีสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับชุมชนก็เช่นเดียวกัน สถานศึกษามีความจำเป็น ต้องรู้จักชุมชนและต้องหาวิธีนำชุมชนเข้ามาสู่สถานศึกษา สถานศึกษาก็มีหน้าที่ที่จะให้บริการ ชุมชน และ สถานศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน

สรุปการดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่าง วิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน มีแนวปฏิบัติที่ต้องดำเนินการใน 4 รายการสำคัญ คือ

1. การรู้จักชุมชน
2. การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย
3. การบริการชุมชน
4. กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

2.3.1.1 การรู้จักชุมชน คือ สิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก เพราะ การสร้างความสัมพันธ์ให้สัมฤทธิ์ผล ผู้ผูกสัมพันธ์ที่รู้ซึ่งถึงข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มสัมพันธ์ ย่อมผูกสัมพันธ์ได้ดีกว่า มันคงกว่า ซึ่งสิ่งซึ่งผู้บริหารต้องดำเนินการในส่วนนี้ คือ

1. ศึกษาชุมชนอย่างละเอียดเกี่ยวกับ ลักษณะของชุมชน นับตั้งแต่โครงสร้าง วัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ สภาพเศรษฐกิจ ทรัพยากรและความต้องการ เจตคติและความเชื่อ ต่างๆ วิทยาลัยต้องวางแผนเกี่ยวกับชุมชนในด้านความมุ่งหมายและแนวปฏิบัติแก่ครู-อาจารย์ ในแนวทางเดียวกัน
2. ออกเยี่ยมเยือนชุมชน เพื่อขจัดปัญหาความสงสัยต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจซึ่งกันให้ดียิ่งขึ้น
3. คณะครู-อาจารย์และนักเรียนควรรหาโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนจัด ขึ้นครู-อาจารย์ อาจมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาหรือลงมือปฏิบัติในบางโอกาส
4. ติดต่อสื่อสารกับนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรม

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับชุมชนหรือท้องถิ่นที่เป็นประโยชน์ ต่อ การรู้จักชุมชน

อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 154-156) กล่าวว่า แนวคิดในการศึกษาชุมชนนั้น

มีหลายแนวทางด้วยกัน แต่ละวิธีจะแปรไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ว่า จะนำผลการ ศึกษาหรือสำรวจในแต่ละครั้งไปใช้เพื่อประโยชน์อันใด ในฐานะที่สถานศึกษาเป็นสถาบัน เป็นแหล่งวิชาการที่สำคัญยิ่งแหล่งหนึ่งในชุมชนและสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์

กับชุมชนอย่างใกล้ชิด การศึกษาหรือการทำความเข้าใจสภาพชุมชนจึงเป็นความจำเป็นเพื่อความเข้าใจท้องถิ่นที่สถานศึกษาตั้งอยู่และเพื่อค้นหาแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา ข้อมูลขั้นต้นควรจะครอบคลุมสิ่งเหล่านี้ เป็นอย่างน้อย คือ

1. ที่ตั้ง และสภาพภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น
2. สภาพประชากร กลุ่มชนต่างๆ และแนวโน้มประชากร
3. อาชีพและสภาพทางเศรษฐกิจ
4. สภาพการสื่อสาร คมนาคม และการบริการสาธารณสุข
5. การผลิตและการอุตสาหกรรมในท้องถิ่น
6. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น
7. กระบวนการทางสังคมและกิจกรรมของท้องถิ่นในโอกาสต่างๆ
8. ปัญหาอุปสรรคและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งโดยทั่วไป และโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา
9. ผู้นำในชุมชนและบทบาทของประชาชนในส่วนที่สัมพันธ์กับสถานศึกษา
10. แหล่งทรัพยากรที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน และการพัฒนาของสถานศึกษา

2.3.1.2 การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย เป็นการเสนอผลงาน การดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัยให้ชุมชนได้รับรู้รับทราบ ว่า ความสามารถของวิทยาลัยมีขีดจำกัดเพียงใด ชุมชนสามารถช่วยเหลือในสิ่งใดได้บ้าง ทั้งนี้กิจกรรมของวิทยาลัยต้องมีประสิทธิผลที่ดีและตรงกับความคิดเห็นของชุมชนจึงเสมือนการขอความช่วยเหลือจากชุมชน โดยทางอ้อมและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของวิทยาลัยไปพร้อมกัน ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้เป็น

1. จัดรายการประชาสัมพันธ์กับชุมชน เผยแพร่กิจกรรมสื่อมวลชนประจำท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จัดทำข่าวสารเป็นวารสารเผยแพร่กิจกรรมของวิทยาลัยแก่ชุมชน
2. จัดให้มีกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยเป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความสำคัญต่อสถานศึกษา เช่น ผู้ปกครอง ผู้นำของชุมชนและตัวแทนสถานประกอบการ คณะกรรมการนี้สามารถร่วมกำหนดนโยบายการเรียนการสอนของวิทยาลัยได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 3. จัดกิจกรรมวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อฟื้นฟู รักษา และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ของท้องถิ่นขึ้นภายในวิทยาลัย อย่างไรก็ตามเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. จัดให้มีงานนิทรรศการแสดงผลงานของวิทยาลัย และของนักเรียน-นักศึกษา หรือ จัดงานวันสัปดาห์แห่งการศึกษาขึ้นในวิทยาลัย

5. ร่วมมือกับนักธุรกิจ และนักอุตสาหกรรมในการดำเนินการด้านการจัดการศึกษา

6. การรายงานให้ผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษาทราบในเรื่องเกี่ยวกับ ความก้าวหน้าทางการศึกษาและความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาในปกครอง

ซึ่ง เมธี ปิลันธนานนท์ (2525 : 267-268) ได้สรุปตัวอย่างกิจกรรมที่โรงเรียนใช้กันมาก และได้ผลดีในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ได้แก่ การแข่งขันและการประกวดการแสดงต่างๆ จัดทำวารสารของโรงเรียนหรือของนักเรียน โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมาชมพร้อมแสดงความคิดเห็น การจัดตั้งชุมนุมและสโมสรต่างๆ สถานักเรียน เป็นการฝึกทักษะให้กับนักเรียน แต่ต้องมีครูเป็นที่ปรึกษา โรงเรียนควรจัดการประชุมนักเรียนอย่างน้อยเดือนละครั้ง และให้ผู้ปกครองมาร่วมให้ความรู้ การจัดทำสารหรือทัศนศึกษา โรงเรียนควรจัดเป็นครั้งคราวอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสของจริง สภาพจริง และทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสรู้จักโรงเรียน เป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนด้วย โรงเรียนควรจัดพิธีแจกประกาศนียบัตรให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ควรจัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกปี รวมทั้งการแจกรางวัลแก่นักเรียนที่เรียนดี ประพฤติดี หรือจัดให้มีงานแสดงรื่นเริงพอสมควร

2.3.1.3 การบริการชุมชน วิทยาลัยเทคนิคเป็นแหล่งวิชาการ แหล่งวิชาชีพ ที่สามารถให้บริการแก่ชุมชนได้อย่างมาก นอกจากนี้ บุคลากร เครื่องมือ ตลอดจนอาคารสถานที่ ก็สามารถยังประโยชน์ให้ชุมชนได้เช่นกัน ผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรดำเนินการในสิ่งต่อไปนี้

1. เผยแพร่ข่าวสาร ความรู้และวิชาการ บริการแก่ชุมชนโดยใช้สื่อมวลชนต่างๆ ของท้องถิ่นเป็นประจำ

2. จัดโครงการการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น การจัดอบรม การจัดสัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทั้งทางด้านวิชาชีพและวิชาการ แก่ พนักงานของสถานประกอบการ และประชากรของชุมชน

3. ให้บริการอาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ แก่ชุมชน

4. ประกาศเกียรติคุณ แก่ ผู้เสียสละบำรุงการศึกษาของวิทยาลัย

5. การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ แก่ การเรียนการสอนให้มากที่สุด

6. การจัดส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานหรือเข้าทำงานในสถานประกอบการและหน่วยงาน

ในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.4 กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ผู้บริหารควรมองหากิจกรรมที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและให้การสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่

1. การจัดกิจกรรม และประชุมประจำปีโดย สมาคมผู้ปกครองและครู
2. การจัดกิจกรรม และประชุมประจำปีโดย สมาคมศิษย์เก่า
3. การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความสามัคคี ร่วมกับสถานศึกษา

อื่นในชุมชน

4. คณะครู-อาจารย์ และนักเรียนออกไปบำเพ็ญประโยชน์ในด้านสุขภาพ สวัสดิภาพและความปลอดภัยแก่ชุมชน

5. การจัดงานสังสรรค์ในวาระและโอกาสต่างๆ
6. การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชน
7. การจัดกิจกรรมเนื่องในวาระสำคัญของประเทศโดยเชิญชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม

การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน สิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องสร้างความเข้าใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในวิทยาลัยก่อน บุคลากรทุกฝ่ายในวิทยาลัยต้องมีความกระตือรือร้นที่จะรักษาสามัคคีธรรม ร่วมมือร่วมใจช่วยเหลืองานภารกิจต่างๆ ด้านของวิทยาลัย ภาพของวิทยาลัยที่ปรากฏต่อชุมชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน ถ้าภายในวิทยาลัย ผู้บริหาร คณะครู-อาจารย์ และนักเรียน-นักศึกษา ไม่เข้าใจกันขาดความสามัคคีต่อกัน ก็ยากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับภายนอกได้ ประการที่สอง ครู-อาจารย์ทุกคนต้องมีความเข้าใจและรอบรู้งานทุกๆ ด้านของวิทยาลัย และถือว่าตนเองมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์วิทยาลัยต่อชุมชน พร้อมทั้งจะชี้แจงแสดงเหตุผลที่ถูกต้องควรต่อชุมชน และมีใจกว้างพอที่จะรับฟังความคิดเห็นจากชุมชน

2.3.2 การบริหารงานเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การทำงานให้สำเร็จจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จะต้องมีจุดเริ่มต้นของกรรมวิธีการดำเนินงานและมีขั้นตอนในการปฏิบัติงาน กรรมวิธีและขั้นตอนนี้เรียกว่า หลักการบริหาร

อุดม ไชยเดชาธร (2538 : 16) ให้ความหมายของการบริหารว่า หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยบุคคลและรายกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ โดย นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534 : 3) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด หรือ

หลายอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม

Campbell และคณะ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 41) ให้ความหมายของกระบวนการบริหาร ไว้ว่า กระบวนการบริหารหมายถึง วิถีทางที่ผู้บริหารพิจารณาสั่งการและปฏิบัติเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย กระบวนการบริหารมีหลายทฤษฎีด้วยกัน แต่ละทฤษฎีนั้นมีขั้นตอนแตกต่างกันออกไปซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนะของเจ้าของทฤษฎีนั้นที่จะมองว่าขั้นตอนใดที่จะเหมาะสมกับงานประเภทใด

การประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหลักการบริหารที่สำคัญในการที่จะทำให้นักคณาจารย์ปฏิบัติงานอย่างมีวัตถุประสงค์เดียวกัน และเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ Luther Gulick และ Lyndall Urwick (อ้างถึงใน Stephen J. Knezevich. 1975 : 28) ได้สรุปไว้ว่า การบริหาร ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ โดยใช้ตัวย่อของแต่ละขั้นตอนมาเรียงกัน เรียกว่า POSDCoRB คือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดรูปงาน (Organizing)
3. การบริหารงานบุคคล (Staffing)
4. การสั่งการ (Directing)
5. การประสานงาน (Coordinating)
6. การรายงานผลการปฏิบัติงาน (Reporting)
7. การบริหารงบประมาณ (Budgeting)

สมาคมผู้บริหารการศึกษาของสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administrators) มีความเห็นว่า การบริหารการศึกษา (AASA Model) ควรประกอบด้วย ขั้นตอน 5 ขั้นตอนดังนี้ (อ้างถึงใน Stephen J. Knezevich. 1975 : 28)

1. การวางแผน (Planning)
2. การสรรหา (Allocating resources)
3. การให้กำลังใจ (Stimulating)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การประเมินผล (Evaluating)

Jesse B.Sears Model (อ้างถึงใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529 : 44) ได้สรุปไว้ว่า ในการบริหารศึกษานั้น จะต้องดำเนินการไปตามหลักการบริหารการศึกษา ซึ่งมี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การสั่งการ (Directing)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุมงาน (Controlling)

Rusell T. Gregg Model (อ้างถึงในสงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529 : 45) ซึ่ง Gregg ได้สรุปไว้ว่า กระบวนการบริหารการศึกษา มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวินิจฉัยสั่งการ (Decision-Making)
2. การวางแผน (Planning)
3. การจัดองค์การ (Organizing)
4. การติดต่อสื่อสาร (Communicating)
5. การจูงใจ (Influencing)
6. การประสานงาน (Coordinating)
7. การประเมินผล (Evaluating)

W.H. Newman และ C.E. Sumner (อ้างถึงใน Stephen J. Knezevich. 1975 : 28) สรุปไว้ว่า การบริหารทางการศึกษา ควรมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดรูปงาน (Organizing)
3. การนำกลุ่มคณะทำงาน (Leading)
4. การควบคุมสั่งการ (Measuring and Controlling)

R.A. Johnson และคณะ (อ้างถึงใน Stephen J. Knezevich. 1975 : 28) สรุปการบริหารการศึกษาว่ามี 4 ขั้นตอนเช่นกัน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดรูปงาน (Organizing)
3. การติดต่อสัมพันธ์ (Communicating)
4. การควบคุม (Controlling)

S.P. Robbins (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 6) กำหนดหลักการบริหารไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดรูปงาน (Organizing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำไปเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การนำกลุ่มคณะทำงาน (Leading)
4. การประเมินผล (Evaluating)

จากการจำแนกการบริหารงานของนักวิชาการหลายๆ ท่าน สามารถสรุปได้ว่า มีการจำแนกขั้นตอนการบริหารงานไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากบ้างน้อยบ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการแยกย่อยเป็นขั้นตอนตามความสำคัญ สำหรับขั้นตอนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการประสานสัมพันธ์ชุมชนนั้น จากหลักการและทฤษฎีการบริหารงาน ที่ได้กล่าวมา สามารถนำมาใช้กับการบริหารงานด้านการประสานสัมพันธ์ชุมชน ซึ่งสรุปได้ว่า มี 5 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผนงาน (Planning)
2. การจัดรูปงาน (Organizing)
3. การประสานงาน (Coordinating)
4. การนำกลุ่มคณะทำงาน (Leading)
5. การประเมินผลงาน (Evaluating)

2.3.2.1 การวางแผนงาน

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการวางแผนไว้ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2539 : 73) กล่าวว่า การวางแผนเป็นงานขั้นแรกของกระบวนการบริหาร เป็นกระบวนการในการพิจารณาลักษณะองค์การในอนาคต การเลือกและปฏิบัติการที่มีประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต หน้าที่การจัดการ 3 ประการ คือ การจัดองค์การ (Organizing) การชักนำ (Leading) การควบคุม (Controlling) จะเกี่ยวข้องกับการบรรลุเป้าหมาย (Goals) ในกระบวนการวางแผน ผู้บริหารต้องวางแผนเพื่อเข้าใจผลลัพธ์ในอนาคต โดยแสดงในรูปของเป้าหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหารจึงต้องจัดเตรียมแผน (Plan)

สำหรับ สมพงศ์ เกษมสิน (อ้างถึงในปิยะชัย พัทธสุระพงษ์, 2539 : 9) กล่าวว่า การวางแผน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการวินิจฉัย เพื่อเลือกกำหนดวิธีปฏิบัติงานที่เห็นว่าดีที่สุด โดยพิจารณาจากข้อมูล ข่าวสารและกรณีแวดล้อมต่างๆ การวางแผนเป็นการใช้ความคิด ใช้จินตนาการ การคาดคะเนวิธีการเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุดเพื่อกำหนดเป้าหมายและวางโครงการในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 : 44) กล่าวว่า การวางแผนเป็นการเตรียมการล่วงหน้าในการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อกำหนดวิธีที่จะปฏิบัติงานนั้นๆ และกำหนดปัจจัยต่างๆ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานนั้นๆ เพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้จริงและเกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ

ซึ่งในการวางแผนงานนั้น มีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

1. ความสำคัญและความจำเป็นของการวางแผน สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการวางแผนซึ่งเป็นหลักสำคัญขั้นมูลฐานของการบริหาร แผนที่ดีจะช่วยให้การบริหารงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยความราบรื่น ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ความสำคัญของการวางแผนหลายท่าน ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (อ้างถึงในปิยะชัย พัทธสุระพงษ์, 2539 : 8) สรุปความสำคัญของการวางแผน ไว้ว่า แผนงานเป็นผลสืบเนื่องมาจากวัตถุประสงค์และนโยบาย แผนจึงเป็นที่รวมแห่งการปฏิบัติงานทั้งปวงขององค์กร แผนจึงช่วยอำนวยความสะดวกแก่การบริหารงานขององค์กรเป็นอันมาก เช่น ช่วยให้มีการประสานงาน ทำให้เกิดความสามัคคี และมีการทำงานเป็นทีม ประหยัดทั้งคน เงิน และเวลา ทำให้งานดำเนินไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ สะดวกในการติดตามควบคุมงาน ลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาให้น้อยลง เมื่อมีการมอบอำนาจหน้าที่ที่สามารถระดมกำลังคน กำลังทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร มาใช้อย่างได้ผล และสามารถขยายงาน ปรับปรุงงานให้ดำเนินไปโดยสะดวกและรวดเร็ว

ธงชัย สันติวงษ์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี, 2533 : 44) ได้สรุปความสำคัญของการวางแผนไว้ว่า การวางแผนช่วยให้การทำงานในภาวะการณ์ต่างๆ ต่อไปนี้ดีขึ้น

1. การเปลี่ยนแปลงเทคนิควิทยาการต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

2. ความต้องการเกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรที่มีมากขึ้นกว่าแต่ก่อน

3. ความซับซ้อนของหน้าที่การงานและกิจกรรมในสังคม

4. การขาดทิศทางหรือเป้าหมายร่วมขององค์กร

5. การไม่สามารถวัดผลสำเร็จของผลงานของบุคคล กลุ่มบุคคลผู้ทำงานและขององค์กร

6. การไม่ประสานกันของความพยายามของกลุ่มต่างๆ ภายในองค์กร

สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 : 45) กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผน ไว้ว่า

1. ช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ช่วยให้เกิดการประหยัดกำลังคน และเวลาในการปฏิบัติงาน

3. ช่วยให้ผู้สามารถระดมทรัพยากรต่างๆ มาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

4. ช่วยให้การตรวจสอบและควบคุมงานดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปความสำคัญของการวางแผน มีดังนี้

1. ทำให้แนวทางการบริหารงานเป็นขั้นตอน มองเห็นเป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพสูง
2. ทำให้การใช้ทรัพยากรทั้งกำลังคน เงิน วัสดุคิบ และเวลา ได้อย่างประหยัด และได้รับประสิทธิผลสูงสุด อีกทั้งสามารถระดมทรัพยากรต่างๆ มาใช้อย่างคุ้มค่า และเป็นประโยชน์
3. ทำให้สามารถลดปัญหาอันคาดว่าจะมีในระหว่างปฏิบัติการ หรือเตรียมการ แก้ปัญหาไว้ล่วงหน้าได้
4. ทำให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ให้ถึงจุดหมายได้ดีขึ้น

2. องค์ประกอบหรือปัจจัยที่ใช้ในการวางแผน วีระพล สุวรรณนันทน์ (2526 : 3)

สรุปงานวางแผนควรประกอบด้วย

1. เรื่องของอนาคต แต่ผู้วางแผนได้สมมติว่า ทุกสิ่งทุกอย่างได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว
2. วัตถุประสงค์ หรือ เป้าหมาย ซึ่งจะต้องมีก่อนการวางแผนเพื่อให้ทราบทิศทางหรือจุดหมายของการทำงาน
3. มีข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง หรือหลักฐานต่างๆ เพื่อนำมาพิจารณาในการพยากรณ์ล่วงหน้า
4. การตัดสินใจ เลือกทางเลือกที่มีประโยชน์มากที่สุด ประสิทธิภาพสูงสุด ประหยัดมากที่สุด ใช้เวลาสั้นที่สุด และใช้ต้นทุนต่ำสุด

วิชย ต้นศิริ และสุขุม มูลเมือง (อ้างถึงในปิยะชัย พัทธสุระพงษ์, 2539 : 16-17) กำหนดองค์ประกอบของแผนไว้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของแผน เป็นเครื่องบอกทิศทางว่า แผนนั้นจะดำเนินไปในทิศทางใด เพื่อแก้ปัญหาอะไร
2. เป้าหมาย (Target) เป็นส่วนบงบอกว่า แผนนั้นจะบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ปกตินั้นจะระบุไว้เป็นตัวเลข
3. แผนงาน (Program) เป็นส่วนที่รวมโครงการที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือมีความสัมพันธ์กัน เข้าด้วยกัน อาจมีตั้งแต่ 2 โครงการขึ้นไปในหนึ่งแผน
4. โครงการ (Project) เป็นขบวนการที่พยายามจะแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะประกอบด้วย กิจกรรมต่างๆ หลายกิจกรรม โครงสร้างจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ปัจจัยการผลิต (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output)

5. งบประมาณ เป็นส่วนที่สำคัญมากของแผน เป็นส่วนที่กำหนดค่าใช้จ่ายทั้งหมดตลอดแผน ส่วนนี้จะเป็นหัวใจที่จะทำให้แผนดำเนินการไปได้หรือไม่

6. ระยะเวลาดำเนินการ เป็นส่วนที่บอกว่า แผนเริ่มปฏิบัติและสิ้นสุดลงเมื่อใด

7. ผู้รับผิดชอบโครงการต่างๆ ตามแผน เป็นส่วนที่บอกว่า แผนงาน/โครงการเหล่านั้น ใครจะเป็นผู้ดำเนินการ

นอกจากนี้ ประชุม รอดประเสริฐ (2528 : 104) ยังสรุปปัจจัยที่ใช้ในการวางแผนว่า มีดังนี้

1. จุดหมาย วัตถุประสงค์หรือทิศทางที่หน่วยงานต้องการ
2. ข้อมูลที่ถูกต้อง
3. ทรัพยากรที่จะต้องจัดสรร
4. ความรู้ความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

สรุปปัจจัยที่ใช้ในการวางแผนเพื่อให้การบริหารงานด้านการประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค เป็นไปด้วยดี ประกอบด้วย

1. ข้อมูล ข้อเท็จจริงต่างๆ และสถิติเกี่ยวกับชุมชนและกิจกรรมที่ต้องการวางแผน
2. วัตถุประสงค์หรือทิศทาง ตลอดจนจุดหมายที่ต้องการ
3. ทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม
4. ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมและการวางแผนของผู้อำนวยการ
5. การใช้วิจารณ์ญาณในการวินิจฉัยและตัดสินใจอย่างถูกต้อง มีเหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

2.3.2.2 การจัดรูปงาน

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการจัดรูปงานไว้ดังนี้

Robbins (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 51) กล่าวว่า การจัดรูปงาน คือ

- การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ บุคคลที่จะต้องปฏิบัติงานและปัจจัยทางด้านกายภาพที่ต้องใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดโครงสร้างของงาน และ ความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ซึ่งจะทำให้งานบรรลุถึงวัตถุประสงค์ สำคัญของการจัดรูปงาน คือ การแบ่งงานและการจัดกลุ่มตามประเภทที่เกี่ยวข้องกัน และกำหนดอำนาจในการปฏิบัติกับความรับผิดชอบให้สัมพันธ์กัน

กัญญา สาทร (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 52) เสนอว่า การจัดรูปงานในระบบโรงเรียนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ควรกระจายอำนาจให้บุคลากรในโรงเรียนมีความรับผิดชอบให้มากที่สุด
2. ควรมีระดับชั้นในโครงสร้างสายการบังคับบัญชาน้อย
3. ควรมีบุคลากรทุกระดับร่วมวางแผนนโยบาย
4. ควรสร้างกลุ่มผู้ทำงานโดยระบุนความรับผิดชอบที่แน่ชัด
5. ควรมีคณะกรรมการเพื่อวางแผนและประสานงาน
6. ควรมีคณะกรรมการที่ปรึกษา

สรุปการจัดรูปงาน เป็นการจัดหรือแบ่งงานทั้งหลายที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เข้าหมวดหมู่หรือแบ่งออกเป็นฝ่ายหรือเป็นแผนก โดยกำหนดตัวบุคคลรับผิดชอบ แสดงสายงานบังคับบัญชาหรือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่างๆ มีการจัดหาทรัพยากรให้กับหน่วยงานเหล่านั้น แล้วสร้างระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน นั้น ปัญหาที่สำคัญโดยทั่วไป คือ ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำหนดว่างานด้านนี้อยู่ในความรับผิดชอบของใครและมีขอบข่ายงานเพียงใด กล่าวคือ ผู้บริหารจะต้องจัดรูปงานเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จึงจะมีผลให้การใช้กระบวนการบริหารตามขั้นตอนต่างๆ นั้นสมบูรณ์

2.3.2.3 การประสานงาน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดรูปงานไว้ดังนี้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 40-41) กล่าวว่า การจัดรูปงาน หมายถึง การประสานงานระหว่างหน่วยงานหรือตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การหรือหน่วยงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ การประสานงานเป็นขั้นหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้เทคนิคในการส่งเสริม ชักจูง ดักเตือน และให้การช่วยเหลือ ให้ทุกหน่วยงานขององค์การรับเอาหน้าที่ขององค์การเป็นทิศทางและใช้มาตรฐานการปฏิบัติ เป็นทางเสื่อสำหรับบังคับตนเอง และรวมระบบย่อยให้เป็นระบบใหญ่ที่เข้มแข็ง ดังนั้น การประสานงานจึงเป็นการจัดให้คนขององค์การทำงานให้สัมพันธ์และสอดคล้องกัน โดยยึดถือหน้าที่ วัตถุประสงค์ และมาตรฐานการปฏิบัติขององค์การเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้องค์การเป็นปึกแผ่นและก้าวหน้าเสมอ

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 155) ได้ให้ความหมายการประสานงาน คือ การร่วมมือและการจัดระเบียบงานให้เรียบร้อยสอดคล้องกันเพื่อให้งานสมดุลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2534 : 75) ให้คำจำกัดความของการประสานงานว่าเป็นกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์เกี่ยวกับบุคคล วัสดุและทรัพยากรอย่างอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน โดยจะเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับหน่วยงาน หรือระหว่างหน่วยงานหนึ่งกับอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นว่าหน่วยงานนั้นจะต้องมีเป้าหมายอย่างเดียวกันหรือหวังผลอย่างเดียวกัน แต่การประสานงานจะช่วยให้รู้ซึ่งกันและกันว่า ใครกำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่และเพื่อเร่งรัดการทำงานให้เสร็จพร้อมๆ กัน ในกรณีที่ต้องการผลงานสองอย่างนั้นให้เสร็จภายในเวลาเดียวกัน

รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 60) กล่าวว่า การประสานงาน (Co-ordination) หมายถึง บุคคล กลุ่ม หรือ หน่วยงาน ทำงานร่วมกันโดยจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ทุกคนมีความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ขจัดปัญหาการทำงานก้าวก่ายซ้ำซ้อนและลดความขัดแย้ง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างเสริมขวัญในการทำงานให้ดีขึ้น

สรุปการประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบการทำงาน โดยอาศัยเทคนิคในการส่งเสริม ชักจูง ดักเตือน และให้การช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เข้ามาร่วมกันทำงานร่วมมือปฏิบัติการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อให้งานสมดุลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยจัดว่า การประสานงาน เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

1. เทคนิคในการประสานงาน การประสานงานจะให้สำเร็จอาจใช้เทคนิคต่างๆ เข้าช่วย ซึ่ง รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 62-63) กำหนดไว้ มีดังนี้

1. การจัดแผนผังและกำหนดหน้าที่
2. จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่สะดวก
3. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยการจัดตั้งกรรมการจากฝ่ายต่างๆ เพื่อร่วมมือกันทำงาน
4. จัดให้มีการประชุม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ การสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน

5. ใช้การนิเทศ หมายถึง การให้คำปรึกษา แนะนำเพื่อช่วยให้ผู้ปฏิบัติได้เข้าใจและทำงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

6. จัดให้มีที่ปรึกษา หรือหน่วยแนะนำทางวิชาการ

7. การใช้เจ้าหน้าที่ประสานงานติดต่อ

8. การฝึกอบรม และพัฒนาบุคคล

9. จัดทำคู่มือแนะนำในการปฏิบัติงาน

10. การจัดระบบงาน
11. การมอบอำนาจหน้าที่
12. การบำรุงขวัญ

2. การประสานงานจะมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เมื่อสิ่งต่อไปนี้ได้จัดให้มีขึ้น (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2534 : 78-79)

1. โครงสร้างของการบริหาร ได้จัดไว้อย่างเป็นระเบียบแบบแผน ชัดและรัดกุม
2. มีแผนภูมิแสดงสายงานบังคับบัญชาและรายงานการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน เข้าใจง่าย พร้อมด้วยคำบรรยาย บอกอำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งโดยละเอียด และการมีรายชื่อ ผู้ปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่นั้นๆ อยู่ด้วย อาจทำอยู่ในผังเดียวหรือแยกอยู่ก็ได้
3. มีการเขียนนโยบาย กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับต่างๆ ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร อ้างอิงได้และแจกจ่ายแก่ผู้เกี่ยวข้องได้ทั่วถึง
4. ระบบเสนอรายงานเป็นระบบ เป็นทางการ ซึ่งยึดเป็นหลักปฏิบัติได้แน่นอน
5. มีเครื่องมือและระบบสื่อสารที่เพียงพอ ใช้การได้ดีและรวดเร็ว
6. มีบุคลากรที่ทำหน้าที่ การประสานงานที่มีความรู้สูงทำหน้าที่โดยเฉพาะ และบุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ลึก บริการสูง อดทน รู้จักการแก้ปัญหา ตื่นตัวอยู่เสมอ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี
7. มีคณะกรรมการอันประกอบด้วยตัวแทนของบุคลากรระดับต่างๆ ซึ่งประชุมกันเป็นประจำเป็นการเปิดโอกาสให้ได้พบปะทำความเข้าใจกันในที่ประชุมคณะกรรมการนั้นๆ อยู่เสมอ
8. มีคณะกรรมการระดับเดียวกัน ที่ทำหน้าที่คล้ายๆ กันรับหน้าที่หารือเกี่ยวกับงานเฉพาะเรื่อง
9. มีการเขียนโครงการ แผนงาน และวิธีการทำงานต่างๆ ขึ้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ทุกคนได้ทราบและเพื่อให้บุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งใหม่ได้ทำงานต่อเนื่อง
10. มีทะเบียนและบันทึกรายงานต่างๆ จัดไว้เป็นระบบและสะดวกแก่การค้นคว้า
11. เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานได้พบปะสังสรรค์กันนอกเวลาปฏิบัติงาน เพื่อสร้างไมตรีสัมพันธ์อันดีต่อกัน เช่น เล่นกีฬาด้วยกัน ทานอาหารด้วยกัน รับประทานอาหารร่วมกัน
12. มีปฏิทินกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานในเรื่องต่างๆ ไว้ชัดเจนว่า วันใด เดือนใด จะปฏิบัติงานในเรื่องอะไร และมีการกระตุ้นเตือนเป็นครั้งคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้นำ ผู้ตาม และสถานการณ์ย่อมมีผลต่อการทำงานร่วมกัน ถ้าพึ่งเพียงคุณสมบัติของผู้นำอย่างเดียว ก็ไม่อาจทำให้บุคคลเป็นผู้นำได้สำเร็จเสมอไป แต่ต้องอาศัยความเชื่อมั่นของผู้ตามในผู้นำนั้นด้วย นอกจากนั้นสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมของงานก็มีส่วนนำมาพิจารณาด้วย คุณสมบัติสำหรับการเป็นผู้นำชนิดมีผลสำเร็จแตกต่างกันตามสถานการณ์ของหน้าที่ต้องอาศัยความสามารถและทักษะของผู้นำว่าจะคัดแปลงวิธีการเป็นผู้นำของเขาอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับสถานการณ์ แล้วจึงจะประสบความสำเร็จจากการเป็นผู้นำนั้น

2. บทบาทของผู้นำและระดับของการยอมรับเป็นผู้นำโดยผู้ตาม บทบาทการใช้อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ทางราชการของผู้นำเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ผู้นำจะต้องสร้างอำนาจบารมีตามสถานการณ์ชนิดไม่เป็นทางการด้วย เพราะสถานการณ์ชนิดไม่เป็นทางการนั้น ส่วนใหญ่ ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือเป็นส่วนตัวแก่กลุ่มผู้ตาม ผู้นำต้องระลึกเสมอว่าผู้ตามต้องการความช่วยเหลือเชิงปฏิบัติได้

3. ระดับของงานและลักษณะของงานที่ถูกระบุให้ทำ ละเอียดชัดเจน และเข้าใจได้เพียงใด ซึ่งผู้นำต้องสามารถบอกผู้ตามได้ว่าจะกระทำสิ่งใด และ อย่างไร จนผู้ตามเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานได้

4. ผู้นำมีความสามารถที่จะกำหนดว่า การทำงานของเขาอย่างไรจึงจะช่วยให้อำนาจประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ดีที่สุด ผู้นำจึงต้องย่ำถึงปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อโรงเรียนและชุมชนอยู่เสมอ

5. แบบของการเป็นผู้นำและสถานการณ์ขององค์การ มีผลกระทบต่อการทำงาน การเป็นผู้นำแบบเดียวกันจะไม่ได้ประสิทธิผลเท่ากันในทุกสถานการณ์ ผู้นำที่เผชิญกับสภาพแวดล้อมของงานที่แตกต่างกันย่อมต้องการแบบของการเป็นผู้นำที่แตกต่างกันด้วย ผู้นำต้องมีความยืดหยุ่นและปรับการเป็นผู้นำให้เข้ากับสถานการณ์แต่ละชนิดได้และควรปรับหน้าที่การงานให้เข้ากับแบบการเป็นผู้นำมากกว่าที่จะพยายามเคี่ยวเข็ญให้มีการเปลี่ยนแบบการเป็นผู้นำตามลักษณะของงาน การเป็นผู้นำที่ได้จากการคัดเลือกเพียงบุคคลลักษณะอย่างเดียวจึงให้สัมฤทธิ์ผลที่ต่ำกว่าที่คาดไว้

ผู้นำที่ดีสำหรับสังคมไทยตามทัศนะของสงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 133) ควร มีลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้ที่อาวุโสที่สุด ลักษณะอาวุโส ได้แก่ วัชวุฒิ คุณวุฒิ และชาติวุฒิ การเลือกผู้นำควรที่จะเลือกผู้นำที่มีความสามารถและมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ในกรณีที่มีความสามารถ

เท่าเทียมกัน ควรจะเลือกผู้นำที่มีวัชวุฒิสูง เป็นอันดับแรก คุณวุฒิ และชาติวุฒิ เป็นลำดับต่อมา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก 2. เป็นผู้ที่ยึดหลักการมากกว่าตัวบุคคล เพราะว่า ตัวบุคคลขาดความแน่นอน ใช้แต่หลักการจะเป็นที่ยึดถือได้โดยตลอด

3. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการประสานประโยชน์และประนีประนอม เมื่อบุคคลในกลุ่มเกิดความขัดแย้งกัน

4. เป็นผู้ทำงานอย่างมีแผนที่ดี

กล่าวโดยสรุป การนำกลุ่มคณะทำงาน (Leading) คือ การที่ผู้นำกลุ่มใช้คุณลักษณะที่มีในตน โน้มน้ำ จูงใจ ให้ผู้ร่วมงานยินดี เต็มใจใช้พลังกาย พลังใจ ปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ ได้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

2.3.2.5 การประเมินผลงาน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินผลงานไว้ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2529 : 7) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล ไว้ว่าเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือแผนงานนั้นๆ ว่า มีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นกระบวนการซึ่งคุณค่าของแผนงาน/โครงการ กล่าวคือ แผนงาน/โครงการที่ได้ดำเนินไปแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ของแผนงาน หรือไม่เพียงใด โดยทั่วไป การประเมินผลแผนงาน/โครงการจะประกอบด้วย การประเมินก่อนเริ่มแผนงาน/โครงการ การประเมินในขณะที่แผนงาน/โครงการกำลังดำเนินการอยู่ และการประเมินเมื่อแผนงาน/โครงการได้สิ้นสุดลงแล้ว

พนัส หันนาตินทร์ (อ้างถึงในพิริณฑ์ ชูแก้ว, 2535 : 36) กล่าวถึงการประเมินผลว่า เป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการบริหารงาน เป็นการตรวจสอบดูความก้าวหน้าของงานและผลงานเป็นระยะๆ เพื่อทราบผลการปฏิบัติและปัญหา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานในโอกาสต่อไป

ภิญโญ สาร (อ้างถึงในมงคล วานิชกร, 2539 : 25-26) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ของการประเมินผลงานไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผลงานว่าต้องการประเมินผลงานอะไรบ้าง
2. กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลงานให้ทราบว่า ระดับใดดีมาก ระดับใดดี ระดับใดที่บกพร่องต้องการแก้ไข
3. รวบรวมข้อมูลต่างๆ ตามหลักเกณฑ์ในการประเมินผล
4. แปลผลของข้อมูลที่รวบรวมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานจิตร สุคนธ์ทรัพย์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 55-56) กำหนดวิธีการประเมินผล ว่าควรยึดหลัก 4 ประการดังนี้

1. การประเมินผล ควรกำหนดให้ประเมินได้ครบทุกองค์ประกอบในการทำงาน ได้แก่

1.1 การประเมินสิ่งแวดล้อม หมายถึง การวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นต้น เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการบ่งชี้ปัญหาความต้องการ หรือ โอกาสที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว ซึ่งขั้นตอนนี้จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1.2 การประเมินตัวป้อน หมายถึง การประเมินเพื่อหาข้อมูลว่า จะใช้ทรัพยากรอย่างไรจึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การประเมินแบบนี้รวมถึงการประเมินความสามารถของหน่วยงานที่วางแผนและยุทธวิธีที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

1.3 การประเมินกระบวนการ หมายถึง การประเมินเพื่อหาข้อบกพร่อง หรือ จุดอ่อนในการกำหนดวิธีการดำเนินงาน การประเมินแบบนี้มีประโยชน์ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการควบคุมและปรับปรุงแผนและวิธีดำเนินการ

1.4 การประเมินผลผลิต หมายถึง การประเมินผลที่ได้โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ กระบวนการที่ใช้และตัวป้อนที่ใส่เข้าไปในระบบ

2. การกำหนดการประเมินผลควรทำอย่างสม่ำเสมอ และสามารถกำหนดการได้แน่นอน เพราะจุดมุ่งหมายของการประเมินผลไม่ใช่เพื่อจับผิด แต่เพื่อช่วยกันปรับปรุงในสิ่งที่ยังมีข้อบกพร่อง การมีกำหนดการแน่นอนจะช่วยให้มีหลักประกันว่าจะมีการติดตามและประเมินผลอย่างพอเพียง

3. การประเมินผลควรจะดำเนินการทั้งภายในและภายนอก การประเมินผลภายใน หมายถึง ประเมินผลโดยผู้ที่อยู่ในหน่วยปฏิบัติเอง โดยมีลักษณะเป็นการประเมินแบบต่อเนื่องตลอดเวลาที่ปฏิบัติและมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะปรับปรุงการปฏิบัติ ส่วนการประเมินผลภายนอก เป็นการประเมินโดยบุคคลนอกหน่วยปฏิบัติซึ่งจะมาประเมินเป็นครั้งคราวและมีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินเพื่อควบคุมคุณภาพ

4. การประเมินผลที่ถูกต้องเป็นการประเมินเพื่อผลในทางบวก หมายถึง การพัฒนาบุคลากรและปรับปรุงคุณภาพของงาน ไม่ใช่ปรับปรุงเพื่อผลในทางลบคือ เพื่อการลงโทษวิธีการประเมินผลจึงไม่ควรเป็นแบบที่ประเมินโดยไม่รู้ตัว แต่ควรมีการวางแผนประเมินผลร่วมกัน โดยควรมีข้อตกลงในเรื่องต่างๆ ในกรณีต่อไปนี้

4.1 การทบทวนวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ทำร่วมกัน เพื่อให้ผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินเข้าใจตรงกันว่ากิจกรรมนั้นๆ ทำเพื่อวัตถุประสงค์อะไร ผู้ประเมินควรได้ตรวจสอบ

ว่า ผลการดำเนินงานตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อหลีกเลี่ยงการประเมินในสิ่งที่ไม่ใช่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

4.2 การกำหนดวิธีการประเมินร่วมกัน เช่น จะประเมินอย่างไร โดยใครเมื่อไร เพื่อให้รับรู้กติกาในการประเมินร่วมกัน

พนัส หันนาคินทร์ (อ้างถึงในสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 56-57) กล่าวถึง หลักเกณฑ์การประเมินผล ไว้ว่า จะต้องเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการที่เข้าใจกันระหว่างผู้ที่จะร่วมมือประเมินผลว่า เกณฑ์ที่ใช้มีความหมายเช่นไร และ ควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เป็นระยะๆ เพื่อจะได้มองเห็นแนวโน้ม และความเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้การประเมินผลควร ทำเพื่อช่วยให้การทำงานดีขึ้น ไม่ใช่กระทำเพื่อจับผิด

จากหลักการดังกล่าวสรุปได้ว่า การกำหนดวิธีการประเมินการบริหารงานควรมีการ ประเมินให้ครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. มีการประเมินสิ่งแวดล้อม ตัวป้อน กระบวนการ และผลผลิต ว่า จะไปสู่วัตถุประสงค์อย่างไรและมีประสิทธิภาพเพียงใด
2. มีการประเมินผลเพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานดีขึ้น มิใช่เพื่อจับผิด
3. ควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ใช้สำหรับการศึกษาเพื่อการวิจัย ครั้งนี้ มี 4 รายการความสัมพันธ์ คือ

1. การรู้จักชุมชน ดำเนินการตามลำดับใน 5 ขั้นตอน คือ การวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน
2. การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย ดำเนินการตามลำดับใน 5 ขั้นตอน คือ การวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน
3. การบริการชุมชน ดำเนินการตามลำดับใน 5 ขั้นตอน คือ การวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน
4. กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ดำเนินการตามลำดับใน 5 ขั้นตอน คือ การวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องเกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

3.3 วิธีรวบรวมข้อมูล

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากร ได้แก่

ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จาก 5 วิทยาลัย คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	64	คน
2. วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง	111	คน
3. วิทยาลัยเทคนิคคูสิต	93	คน
4. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	80	คน
5. วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม	102	คน

รวมจำนวน 450 คน แบ่งครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำในวิทยาลัยเทคนิค แต่ละแห่ง โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องดังนี้

จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลไปยังสื่อหรือช่องทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
กลุ่มที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง มี ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน จำนวนทั้งสิ้น 230 คน

กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง มี ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษใน ตำแหน่งหัวหน้างาน หัวหน้าแผนก หัวหน้าคณะ และ ผู้บริหาร จำนวนทั้งสิ้น 220 คน

จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เป็น 2 กลุ่ม เช่นกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง มี ครู-อาจารย์ที่สอน หรือเกี่ยวข้อง ใน ประเภทวิชาชีพ จำนวนทั้งสิ้น 312 คน

กลุ่มที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคทั้ง 5 แห่ง มี ครู-อาจารย์ที่สอน หรือเกี่ยวข้อง ใน ประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 138 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดย จำนวน ตามสูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ขอมให้คาดเคลื่อนได้ 5 % ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 \pi (1-\pi) N}{Z^2 \pi (1-\pi) + N e^2}$$

N คือ จำนวนประชากร = 450

π คือ สัดส่วนของประชากร (population proportion) = 0.5

Z คือ ค่าคะแนนมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับระดับความเชื่อถือได้

(กำหนดให้ = 3) ที่ระดับความเชื่อถือได้ = 99%

e คือ ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดได้ = 0.05

ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 300 คน เป็นอย่างน้อย เพื่อความสะดวกในการ คัดสรรส่วนการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เป็น 360 คน

2.1 วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ มีประชากรทั้งสิ้น 450 คน เป็นครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ในวิทยาลัยเทคนิค 5 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยกำหนดใช้ วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการจัดชั้น (Stratified sampling) จากข้อมูลที่ได้รับอนุเคราะห์ จากงานบุคลากรของแต่ละวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มประชากร โดยผู้วิจัยทำการแบ่งครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติ หน้าที่ประจำในวิทยาลัยเทคนิค ตามข้อมูลของแต่ละวิทยาลัย ทั้ง 5 แห่ง ออกเป็นวิทยาลัยละ 4 กลุ่ม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ (กลุ่มครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนและกลุ่มครู-อาจารย์ที่ ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) และแบ่งให้ในแต่ละกลุ่ม จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และ ประเภทวิชาพื้นฐาน) อีกต่อหนึ่ง ซึ่งได้กลุ่มในขณะนี้ เป็น 20 กลุ่มย่อย

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างทีละกลุ่มย่อย จนครบทั้ง 20 กลุ่มย่อย ทำให้ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวนทั้งสิ้น 360 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากการเลือกตัวอย่างแบบการจัดชั้น (Stratified sampling)

ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ในปีการศึกษา 2541		ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน				ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ			
		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน	
วิทยาลัยเทคนิค	จำนวน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กาญจนนาภิเษกมหานคร	64	16	13	6	5	27	22	15	12
คอนเมือง	- 111	45	36	16	13	32	26	18	14
คูสิต	93	44	36	16	13	21	17	12	9
มีนบุรี	80	24	19	8	6	31	25	17	13
ราชสีหราชราม	102	41	33	14	11	30	24	17	13
รวม	450	170	137	60	48	141	114	79	61
รวมประชากร	450	230				220			
รวมกลุ่มตัวอย่าง	360	185				175			

3.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิธีสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ใน 4 รายการความสัมพันธ์ คือ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยแนวทางของการบริหารงาน 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดรูปงาน ด้านการประสานงาน ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และด้านการประเมินผลงาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นการเลือกตอบ (Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำนวน 55 ข้อ ใน 4 รายการความสัมพันธ์ ได้แก่

การรู้จักชุมชน	ข้อ 1-6
การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย	ข้อ 7-29
การบริการชุมชน	ข้อ 30-41
กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์	ข้อ 42-55

โดยเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ คือ

5 แสดงถึง ฟังปฏิบัติมากที่สุด หมายถึง ผู้อำนวยการจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ด้วยตนเอง

4 แสดงถึง ฟังปฏิบัติมาก หมายถึง ผู้อำนวยการควรดำเนินการเอง หรือ อาจมอบหมายให้ผู้อื่น ดำเนินการในเรื่องนี้แทน และกำกับตรวจสอบ

3 แสดงถึง ฟังปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ผู้อำนวยการควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน และกำกับตรวจสอบ

2 แสดงถึง ฟังปฏิบัติน้อย หมายถึง ผู้อำนวยการควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน โดยไม่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ

1 แสดงถึง ฟังปฏิบัติน้อยที่สุด หมายถึง ผู้อำนวยการไม่ต้องมีการดำเนินการใดๆ ในเรื่องนี้

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 6 ท่าน คือ

1. ดร.สุริยัน นนทศักดิ์ ฝ่ายการศึกษาพิเศษ ศึกษาศาสตร် มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ดร.ชนินฎา กาญจนรังษินันท์ นักวิชาการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
3. ดร.วิเชียร เกตุสิงห์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
4. นายไพศาล ถินลารัตน์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง

5. นางอรุณรุ่ง ประวัติศิริ หัวหน้าคณะวิชาพื้นฐาน วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง
6. นายวิทยา สุขันทอง อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยพณิชยการบางนา

1.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เหมาะสม ก่อนนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูล

2. การทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. หลังการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอย่างละเอียดดีแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับ ครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา จำนวน 50 คน ได้รับคืนจำนวน 40 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 และเป็นฉบับที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น

2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว ดำเนินหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach α -Coefficient) ซึ่งการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ได้ค่ามาตรฐานสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ในภาพรวม เท่ากับ 0.978 โดย ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน เท่ากับ 0.977 การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย เท่ากับ 0.978 การบริการชุมชน เท่ากับ 0.979 และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.976

3.3 วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอขออนุญาตให้บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครู-อาจารย์ และผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. นำหนังสือเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วเสนอต่อ กองวิทยาลัยเทคนิค เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่างศึกษา จำนวน 5 สถานศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

3. การส่งแบบสอบถามให้ ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค 5 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน ผู้วิจัยเดินทางไปส่งมอบและรับคืนด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 90 วัน (ระหว่างวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2541 ถึง 4 มิถุนายน

พ.ศ. 2541) และได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 342 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus)

2. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และ ร้อยละ

3. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนการวิเคราะห์ในรายละเอียด ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครพึ่งปฏิบัติ โดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (Mean) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) (Standard deviation) ซึ่งวิเคราะห์เป็นรายชื่อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน โดยนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครพึ่งปฏิบัติ โดยการใช้ t-test

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ ครู-อาจารย์ที่สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครพึ่งปฏิบัติ โดยการใช้ t-test

3.4 วิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครพึ่งปฏิบัติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบสองทาง Two-way ANOVA (Analysis of variance)

ในการวิเคราะห์ข้างต้นนี้ถือว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงของกิจกรรมใดก็แสดงว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามเกณฑ์กำหนดของสัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี (2533 : 68) โดยพิจารณาประเมินจากช่วงของค่าเฉลี่ยเลขคณิต ดังนี้

4.51 - 5.00 แสดงว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ด้วยตนเอง

3.51 - 4.50 แสดงว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับ มาก ซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการควรดำเนินการเองหรืออาจมอบหมายให้ผู้อื่น ดำเนินการในเรื่องนี้แทน และกำกับตรวจสอบ

2.51 - 3.50 แสดงว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน และกำกับตรวจสอบ

1.51 - 2.50 แสดงว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับ น้อย ซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน โดยไม่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ

1.00 - 1.50 แสดงว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด ซึ่งหมายถึง ผู้อำนวยการไม่ต้องมีการดำเนินการใดๆ ในเรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด ซึ่งหมายถึง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปใช้ในที่ที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ใน 4 รายการ ความสัมพันธ์ คือ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม จำนวน 360 ฉบับ ได้รับตอบกลับคืนมา 342 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ตอบมาสมบูรณ์ทั้งหมด

สำหรับการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปของตารางและคำบรรยายประกอบตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฟังปฏิบัติ โดยดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความ

สัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของ

1. กลุ่มครู-อาจารย์ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันและ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาเหมือนกัน ซึ่ง ได้แก่

1.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ.

1.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

2. กลุ่มครู-อาจารย์ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาต่างกัน ซึ่ง ได้แก่

2.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

2.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ.

3. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่เหมือนกัน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาต่างกัน ซึ่ง ได้แก่

3.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

3.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องใน
ประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภท
วิชาพื้นฐาน.

เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่
วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของ ครู-อาจารย์
วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 342 คน เกี่ยวกับตำแหน่ง
หน้าที่ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เพศ อายุ และระยะเวลาการทำงาน โดยนำเสนอในรูปแบบ
ของตาราง และคำบรรยายประกอบ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือ
เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1.1 แสดงเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ใน
เขตกรุงเทพมหานคร

4.1.2 แสดงเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ใน
เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

4.1.3 แสดงเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ใน
เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค ในกรุงเทพมหานคร		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่	ปฏิบัติการสอน	176	51.50
	ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ	166	48.50
	รวม	342	100.00
ประเภทวิชาที่สอน	ประเภทวิชาชีพ	237	69.30
	ประเภทวิชาพื้นฐาน	105	30.70
	รวม	342	100.00
เพศ	ชาย	213	62.30
	หญิง	129	37.70
	รวม	342	100.00
อายุ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	50	14.60
	มากกว่า 30 - 40 ปี	131	38.30
	มากกว่า 40 - 50 ปี	123	36.00
	มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	38	11.10
	รวม	342	100.00
ระยะเวลาการทำงาน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	83	24.30
	มากกว่า 10 - 20 ปี	159	46.50
	มากกว่า 20 - 30 ปี	85	24.80
	มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	15	4.40
	รวม	342	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลดังนี้

เป็น ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอน ทั้งสิ้น 176 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50

สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ มากที่สุด มีจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 69.30 และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 30.70

ครู-อาจารย์ ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 213 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 และเป็นเพศหญิง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 131 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มครู-อาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10

ครู-อาจารย์ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์	จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่				สรุป	
	ปฏิบัติการสอน		ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ		ประมวลผลรวม	
ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
รวม	176	51.50	166	48.50	342	100.00
เพศ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ชาย	111	63.10	102	61.40	213	62.30
หญิง	65	36.90	64	38.60	129	37.70
รวม	176	100.00	166	100.00	342	100.00
ประเภทวิชาที่สอนหรือ เกี่ยวข้อง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ประเภทวิชาชีพ	130	73.90	107	64.50	237	69.30
ประเภทวิชาพื้นฐาน	46	26.10	59	35.50	105	30.70
รวม	176	100.00	166	100.00	342	100.00
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 30 ปี	40	22.70	10	6.00	50	14.60
มากกว่า 30 - 40 ปี	61	34.70	70	42.20	131	38.30
มากกว่า 40 - 50 ปี	55	31.30	68	41.00	123	36.00
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	20	11.30	18	10.80	38	11.10
รวม	176	100.00	166	100.00	342	100.00
ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10 ปี	63	35.80	20	12.10	83	24.30
มากกว่า 10 - 20 ปี	69	39.20	90	54.20	159	46.50
มากกว่า 20 - 30 ปี	36	20.50	49	29.50	85	24.80
มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	8	4.50	7	4.20	15	4.40
รวม	176	100.00	166	100.00	342	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็น ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอน ทั้งสิ้น 176 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ดังนี้

1. ครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอน จำนวน 176 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 111 คน คิดเป็นร้อยละ 63.10 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 36.90

โดยสอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 73.90 และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 61 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70 ระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.70 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30

ครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 69 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 และมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 เท่านั้น

2. ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 166 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 102 คน คิดเป็นร้อยละ 61.40 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60

โดยสอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 70 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 ระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 90 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 เท่านั้น

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือ
เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไป ของครู-อาจารย์	จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง				สรุป	
	ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		ประมวลผลรวม	
ประเภทวิชาที่สอน หรือเกี่ยวข้อง	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
รวม	237	69.30	105	30.70	342	100.00
เพศ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ชาย	190	80.20	23	21.90	213	62.30
หญิง	47	19.80	82	78.10	129	37.70
รวม	237	100.00	105	100.00	342	100.00
ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ปฏิบัติการสอน	130	54.90	46	43.80	176	51.50
ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ	107	45.10	59	56.20	166	48.50
รวม	237	100.00	105	100.00	342	100.00
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 30 ปี	40	16.90	10	9.50	50	14.60
มากกว่า 30 - 40 ปี	87	36.70	44	41.90	131	38.30
มากกว่า 40 - 50 ปี	89	37.50	34	32.40	123	36.00
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	21	8.90	17	16.20	38	11.10
รวม	237	100.00	105	100.00	342	100.00
ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10 ปี	66	27.80	17	16.20	83	24.30
มากกว่า 10 - 20 ปี	106	44.70	53	50.40	159	46.50
มากกว่า 20 - 30 ปี	59	24.90	26	24.80	85	24.80
มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	6	2.60	9	8.60	15	4.40
รวม	237	100.00	105	100.00	342	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางผู้จัดทำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็น ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ ทั้งสิ้น 237 คน คิดเป็นร้อยละ 69.30 และสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 30.70 มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ดังนี้

1. ครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ จำนวน 237 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 190 คน คิดเป็นร้อยละ 80.20 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80

โดยปฏิบัติหน้าที่การสอน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10

มีอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

ครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 106 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 และมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 เท่านั้น

2. ครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 105 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 78.10 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 23-คน คิดเป็นร้อยละ 21.90

โดยปฏิบัติหน้าที่การสอน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 44 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 ระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 และอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 เท่านั้น

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องที่เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ใน 4 ความสัมพันธ์ คือ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอน ดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติ การสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของ

1. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกันและ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาเหมือนกัน ซึ่ง ได้แก่

1.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ.

1.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

2. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาต่างกัน ซึ่ง ได้แก่

2.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องใน ประเภทวิชาพื้นฐาน.

2.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องใน ประเภทวิชาชีพ.

3. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่เหมือนกัน และ สอนหรือเกี่ยวข้องใน ประเภทวิชาต่างกัน ซึ่ง ได้แก่

3.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

3.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องใน ประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องใน ประเภทวิชาพื้นฐาน.

เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่ วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวในรูปของตารางและคำบรรยาย ประกอบ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ใน ความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรม ส่งเสริมความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการ ชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยภาพรวม

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค		N = 342		ระดับ พึ่งปฏิบัติ	ลำดับ พึ่งปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
1	การรู้จักชุมชน	3.40	0.68	ปานกลาง	3
2	การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย	3.46	0.69	ปานกลาง	2
3	การบริการชุมชน	3.32	0.69	ปานกลาง	4
4	กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์	3.48	0.70	ปานกลาง	1
รวม		3.43	0.66	ปานกลาง	--

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริม ความสัมพันธ์ โดยภาพรวม ครู-อาจารย์ มีความเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณา ในความสัมพันธ์เป็นรายการ พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับ ปานกลาง ทั้งหมดทุกรายการ ในส่วนที่สัมพันธ์ กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การรู้จักชุมชน และการบริการชุมชน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	N = 342		ระดับ ฟังปฏิบัติ	ลำดับ ฟังปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.		
1 ดำเนินการให้มีการสำรวจชุมชน เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของชุมชน	3.20	1.03	ปานกลาง	6
2 มอบหมาย “งานประชาสัมพันธ์” เข้มเขียนผู้นำชุมชน เพื่อทราบปัญหาและความต้องการของชุมชน	3.21	1.18	ปานกลาง	5
3 มอบหมาย “งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” ติดต่อสื่อสารกับสถานประกอบการ เพื่อประสานความร่วมมือ	3.67	0.81	มาก	1
4 ให้การต้อนรับ เมื่อมีผู้มาติดต่อเกี่ยวกับเรื่องของวิทยาลัย	3.53	0.82	มาก	2
5 พบปะสังสรรค์กับผู้นำชุมชน เพื่อทราบความต้องการของชุมชน	3.49	1.06	ปานกลาง	3
6 นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจชุมชนและเขียนเขียนชุมชน มาประมวลวิเคราะห์เพื่อกำหนดนโยบายและกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนที่ชัดเจนและได้รับประสิทธิผลสูงสุด	3.32	0.95	ปานกลาง	4
รวม	3.40	0.68	ปานกลาง	--

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน โดยภาพรวม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก อยู่ 2 รายกิจกรรม คือ ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การมอบหมาย “งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” ติดต่อสื่อสารกับสถานประกอบการเพื่อประสานความร่วมมือ และ การให้การต้อนรับ เมื่อมีผู้มาติดต่อเกี่ยวกับเรื่องของวิทยาลัย

ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์
ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
พึงปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค		N = 342		ระดับ พึงปฏิบัติ	ลำดับ พึงปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
7	กำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ ในด้านต่อไปนี้ ๑ การพัฒนาบุคลากร	3.56	0.91	มาก	9
8	๑ ความก้าวหน้าทางวิชาการ	3.62	0.91	มาก	8
9	๑ ความก้าวหน้าของผลงานนักเรียน-นักศึกษา	3.55	0.86	มาก	10
10	๑ ความก้าวหน้าของสาขาวิชาที่วิทยาลัยเปิดสอน	3.70	0.88	มาก	5
11	กำหนดจัดกิจกรรม “สัปดาห์การศึกษาสัมพันธ์” ขึ้นในวิทยาลัย เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ร่วมกิจกรรม	3.15	1.09	ปานกลาง	21
12	จัดตั้งสมาคมครู-ผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์ด้าน การพัฒนาวิทยาลัย	3.75	1.07	มาก	3
13	แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย โดยเชิญกลุ่ม บุคคลที่เหมาะสมร่วมเป็นคณะกรรมการ	3.91	0.99	มาก	2
14	จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อ การเสริมคุณภาพของนักเรียน-นักศึกษา ให้เป็นที่ ยอมรับของสังคม	3.37	1.11	ปานกลาง	15
15	จัดกิจกรรม “สัปดาห์การศึกษาสัมพันธ์” ขึ้นใน วิทยาลัย โดยกำหนดให้มีกิจกรรมเหล่านี้ ๑ แสดงผลงานทางวิชาการของครู-อาจารย์	3.09	0.99	ปานกลาง	22
16	๑ แสดงผลงานวิชาชีพของนักเรียน-นักศึกษา	3.26	0.97	ปานกลาง	17
17	๑ แสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.95	0.96	ปานกลาง	23
18	๑ รับสมัครงาน โดยการจัด “ตลาดนัดแรงงาน”	3.23	0.99	ปานกลาง	18
19	๑ สาธิตการปฏิบัติ “ผลิตภัณฑ์งานของนักเรียน- นักศึกษา”	3.20	0.97	ปานกลาง	19
20	มอบหมาย “งานประชาสัมพันธ์” ดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียน-นักศึกษา ผ่านสื่อมวลชนของท้องถิ่น	3.18	1.08	ปานกลาง	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค		N = 342		ระดับ พึงปฏิบัติ	ลำดับ พึงปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
21	ติดตามการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ของวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องและจริงจัง	3.37	0.85	ปานกลาง	14
22	แนะนำตนเองและคณะครู-อาจารย์ให้ชุมชนทราบ	3.46	1.16	ปานกลาง	13
23	ให้การต้อนรับผู้ขอเยี่ยมชมการดำเนินงาน ของวิทยาลัย	3.74	0.89	มาก	4
24	นำคณะครู-อาจารย์และนักเรียน-นักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น	3.48	1.02	ปานกลาง	12
25	ปฏิบัติตนเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสนับสนุน และเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ผลงาน นักเรียน-นักศึกษาและความก้าวหน้าของวิทยาลัย ให้ชุมชนทราบ	3.65	1.10	มาก	7
26	ปฏิบัติตนเป็นคนของชุมชน โดยให้ความเป็นกันเอง ชุมชนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้ทุกโอกาส	3.67	1.08	มาก	6
27	แจ้งรายละเอียด “หลักสูตรการเรียนการสอน” ที่วิทยาลัยจัดดำเนินการให้สถานประกอบการ ได้ทราบ เพื่อสถานประกอบการได้ร่วม สนับสนุนเมื่อโอกาสมาถึง	3.55	0.87	มาก	11
28	เชิญสถานประกอบการร่วม โครงการความร่วมมือ ด้านวิชาชีพ	3.95	0.93	มาก	1
29	วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเยี่ยมชมกิจการ ระหว่างชุมชนกับวิทยาลัย โดยแบ่งเป็นเรื่องๆ ตามความสัมพันธ์และสรุปรายงานเพื่อประโยชน์ ในการสนองตอบได้ตรงตามความต้องการของชุมชน	3.27	0.89	ปานกลาง	16
รวม		3.46	0.69	ปานกลาง	--

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มีข้อจำกัดในการเผยแพร่และใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย โดยภาพรวม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ใน 11 รายกิจกรรม คือ

ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ ในด้าน การพัฒนาบุคลากร / ความก้าวหน้าทางวิชาการ / ความก้าวหน้าของผลงานนักเรียน-นักศึกษา / ความก้าวหน้าของสาขาวิชาที่วิทยาลัยเปิดสอน, การจัดตั้งสมาคมครู-ผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนาวิทยาลัย, การแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยโดยเชิญกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมร่วมเป็นคณะกรรมการ, การให้การต้อนรับผู้ขอเยี่ยมชมการดำเนินงานของวิทยาลัย, การปฏิบัติตนเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสนับสนุนและเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียน-นักศึกษาและความก้าวหน้าของวิทยาลัยให้ชุมชนทราบ, การปฏิบัติตนเป็นคนของชุมชน โดยให้ความเป็นกันเอง ชุมชนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้ทุกโอกาส, การแจ้งรายละเอียด “หลักสูตรการเรียนการสอน” ที่วิทยาลัยจัดดำเนินการให้สถานประกอบการได้ทราบเพื่อสถานประกอบการ ได้ร่วมสนับสนุนเมื่อโอกาสมาถึงและการเชิญสถานประกอบการร่วมโครงการความร่วมมือด้านวิชาชีพ

ที่เหลืออีกนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน

	การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	N = 342		ระดับ พึงปฏิบัติ	ลำดับ พึงปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
30	กำหนดนโยบายที่ชัดเจน ในการส่งนักศึกษา เข้าฝึกงานในสถานประกอบการ	3.69	0.85	มาก	1
31	กำหนดปฏิทินการจัดรายการ “เทคนิคปริทัศน์” เพื่อให้ความรู้ในเชิงวิชาชีพแก่ชุมชน โดยผ่านทางสื่อมวลชนในท้องถิ่น	3.22	1.08	ปานกลาง	8
32	มอบหมาย “งานอาคารสถานที่” กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์การให้บริการอาคารสถานที่แก่ชุมชน	3.09	0.89	ปานกลาง	10
33	มอบหมายให้ “แผนกวิชาชีพ” จัดครู-อาจารย์ อบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ ประชาชนทั่วไป เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	3.11	1.16	ปานกลาง	9
34	มอบหมาย “งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน” จัดตลาดนัดแรงงานร่วมกับสถานประกอบการ	3.30	0.93	ปานกลาง	6
35	มอบหมาย “งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” จัดส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ	3.61	0.84	มาก	2
36	มอบหมาย “งานประชาสัมพันธ์” จัดรายการ เทคนิคปริทัศน์ให้ความรู้เชิงวิชาชีพ แก่ประชา ชนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น	3.05	1.10	ปานกลาง	11
37	ติดตามการดำเนินงาน “การแจ้งและรายงานให้ ผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษาทราบ” เกี่ยวกับ ผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียน-นักศึกษา	3.46	0.98	ปานกลาง	3
38	ประชุม “คณะกรรมการจัดฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไป” เพื่อทราบปัญหา และ ความก้าวหน้าของการ ดำเนินการ และร่วมปรับปรุงแก้ไข	3.22	1.07	ปานกลาง	7

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค		N = 342		ระดับ พึงปฏิบัติ	ลำดับ พึงปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
39	สนับสนุน “วิทยากร” ให้ความรู้ในรายการ “เทคนิคปริทัศน์” เมื่อคณะกรรมการดำเนินการ มีความประสงค์	3.45	0.99	ปานกลาง	4
40	วิเคราะห์ผลการให้บริการชุมชน เพื่อให้ทราบ ระดับการยอมรับของชุมชน	3.20	0.92	ปานกลาง	8
41	จัดทำสถิติ “ข้อมูลนักเรียน-นักศึกษา ที่สำเร็จการ ศึกษา” เพื่อสำรวจการสนองตอบ ความต้องการ ของตลาดแรงงาน	3.41	0.87	ปานกลาง	5
รวม		3.32	0.69	ปานกลาง	--

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน
ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความ
สัมพันธ์กับ การบริการชุมชน โดยภาพรวม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ครู-อาจารย์ส่วนมาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
ใน 2 รายการคือ ในรายการที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ในการส่งนักศึกษา
เข้าฝึกงานในสถานประกอบการ และ การมอบหมาย “งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” จัดส่ง
นักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ

ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์
ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
พึงปฏิบัติ พิจารณาเป็นรายกิจกรรม ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความ
สัมพันธ์

	การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	N = 342		ระดับ พึงปฏิบัติ	ลำดับ พึงปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
42	กำหนดจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความสามัคคี ระหว่างสถานศึกษา โดยจัดตั้ง กลุ่มฯ ร่วมดำเนิน กิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน	3.53	1.12	มาก	5
43	กำหนดการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความ สัมพันธ์กับชุมชน ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี	3.25	1.09	ปานกลาง	12
44	จัดตั้งคณะกรรมการ “กลุ่มสมานฉันท์” ดำเนินกิจกรรม ระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน	3.37	1.14	ปานกลาง	7
45	มอบหมาย “ฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา” เพื่อ ๑ รับผิดชอบการจัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณะ ประโยชน์ร่วมกับชุมชน	3.30	0.86	ปานกลาง	11
46	๑ เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ในวันสำคัญทาง ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	3.40	0.84	ปานกลาง	6
47	ติดตามการดำเนินการ ของ “กลุ่มสมานฉันท์” และร่วมกิจกรรมอย่างใกล้ชิด	3.32	1.01	ปานกลาง	10
48	ให้ความสนใจและติดตามการดำเนินงานของ “งานปกครองนักเรียน-นักศึกษา” อย่างจริงจัง	3.76	0.89	มาก	1
49	เข้าร่วมกิจกรรม ๑ “สมาคมครู-ผู้ปกครอง” เมื่อได้รับเชิญ	3.74	0.94	มาก	2
50	๑ “สมาคมศิษย์เก่า” เมื่อได้รับเชิญ	3.65	0.98	มาก	3
51	๑ “กลุ่มสมานฉันท์” เมื่อได้รับเชิญ	3.65	1.06	มาก	4
52	๑ “สังสรรค์” เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	3.60	1.01	มาก	3
53	๑ “บำเพ็ญประโยชน์” ที่ชุมชนจัดขึ้น	3.53	0.95	มาก	4

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณีใด

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค		N = 342		ระดับ พึงปฏิบัติ	ลำดับ พึงปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.		
54	ให้ผู้รับผิดชอบกิจกรรมทุกกิจกรรม รายงานผล การดำเนินงาน เมื่อกิจกรรมแล้วเสร็จ	3.35	0.93	ปานกลาง	8
55	รายงานผลการดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับ ชุมชนต่อกรมต้นสังกัดเพื่อพิจารณาให้การ สนับสนุน	3.32	0.88	ปานกลาง	9
รวม		3.48	0.70	ปานกลาง	--

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความ
สัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยภาพรวม ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ
ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ใน
7 รายการ คือ ในรายการที่เกี่ยวกับ การกำหนดจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคี
ระหว่างสถานศึกษา โดยจัดตั้ง กลุ่มฯ ร่วมดำเนินกิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาอื่นใน
ชุมชน, การให้ความสนใจและติดตามการดำเนินงานของ “งานปกครองนักเรียน-นักศึกษา” อย่าง
จริงจัง, การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคมครู-ผู้ปกครอง, สมาคมศิษย์เก่า, กลุ่มฯ สมานฉันท์, กิจกรรม
สังสรรค์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับ ชุมชน และ ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ชุมชนจัดขึ้น
เมื่อได้รับเชิญ

ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ การสอนกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ปฏิบัติการสอน		ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ		
		N = 176		N = 166		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	การรู้จักชุมชน	3.31	0.69	3.51	0.67	-2.76***
2	การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย	3.29	0.73	3.65	0.59	-4.99***
3	การบริการชุมชน	3.20	0.72	3.44	0.65	-3.16***
4	กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์	3.34	0.78	3.63	0.58	-3.94***
รวม		3.29	0.70	3.58	0.57	-4.29***

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.9 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติการสอน และ ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ทั้งโดยภาพรวม และในทุกความสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มากที่สุด ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ การบริการชุมชน และการรู้จักชุมชน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ที่เกี่ยวกับ การ ประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ปฏิบัติการสอน		ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ		
		N = 176		N = 166		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.22	0.93	3.18	1.14	0.36
2	ด้านการจัดรูปงาน	3.39	0.76	3.49	0.87	-1.15
3	ด้านการประสานงาน	3.41	0.85	3.66	0.78	-2.81***
4	ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน	3.22	1.07	3.78	0.97	-5.07***
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.21	1.02	3.45	0.86	-2.36**
	รวม	3.31	0.69	3.51	0.67	-2.76***

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.10 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และ การประเมินผลงาน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติหน้าที่การ สอน และครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ใน 2 ด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน กับ การประสานงาน และ ที่ระดับ 0.05 ในด้านการประเมินผลงาน

ซึ่งมีอยู่ 2 ด้าน ที่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 คือ ด้านการจัดรูปงาน กับ ด้านการวางแผนงาน ตามลำดับ

โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มากที่สุด ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การ ประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ปฏิบัติการสอน		ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ		
		N = 176		N = 166		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.39	0.82	3.64	0.71	-2.98***
2	ด้านการจัดรูปงาน	3.17	0.80	3.49	0.70	-3.91***
3	ด้านการประสานงาน	3.25	0.90	3.51	0.78	-2.81***
4	การนำกลุ่มคณะทำงาน	3.39	0.82	3.91	0.69	-6.32***
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.17	0.99	3.39	0.76	-2.32**
รวม		3.29	0.73	3.65	0.59	-4.99***

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.11 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติหน้าที่การสอน และครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 อยู่ 4 ด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน การจัดรูปงาน การวางแผนงาน และการประสานงาน ตามลำดับ และ ที่ระดับ 0.05 ในด้านการประเมินผลงาน

โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มากที่สุด ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เกี่ยวกับ การ ประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ การบริการชุมชน		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ปฏิบัติการสอน		ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ		
		N = 176		N = 166		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.39	0.81	3.52	0.79	-1.52
2	ด้านการจัดรูปงาน	3.08	0.78	3.39	0.73	-3.79***
3	ด้านการประสานงาน	3.28	0.93	3.40	0.84	-1.33
4	ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน	3.32	1.03	3.58	0.93	-2.45**
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.19	0.90	3.43	0.69	-2.78***
	รวม	3.20	0.72	3.44	0.65	-3.16***

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.12 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติหน้าที่การสอน และครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ใน 2 ด้าน คือ ด้านการจัดรูปงาน การประเมินผลงาน และที่ระดับ 0.05 ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน

ซึ่งมีอยู่ 2 ด้าน ที่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 คือ ด้านการประสานงาน และการวางแผนงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มากที่สุด ในด้านการจัดรูปงาน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ที่เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์		ตำแหน่งหน้าที่				t
		ปฏิบัติการสอน		ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ		
		N = 176		N = 166		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.30	0.96	3.48	0.81	-1.91*
2	ด้านการจัดรูปงาน	3.25	0.83	3.47	0.69	-2.63***
3	ด้านการประสานงาน	3.36	0.87	3.73	0.79	-4.15***
4	การนำกลุ่มคณะทำงาน	3.45	0.96	3.83	0.73	-4.09***
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.24	0.90	3.45	0.77	-2.33**
รวม		3.34	0.78	3.63	0.58	-3.94***

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.13 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติหน้าที่การสอน และครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ใน 3 ด้าน คือ ด้านการประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการจัดรูปงาน ที่ระดับ 0.05 ในด้านการประเมินผลงาน และ ที่ระดับ 0.10 ในด้านการวางแผนงาน

โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มากที่สุด ในด้านการประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ในด้านการวางแผนงาน การจัดครูงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค		ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง				t
		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		
		N = 237		N = 105		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	การรู้จักชุมชน	3.43	0.70	3.35	0.64	1.02
2	การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย	3.46	0.73	3.49	0.60	-0.39
3	การบริการชุมชน	3.33	0.73	3.28	0.60	0.63
4	กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์	3.50	0.74	3.46	0.61	0.49
	รวม	3.44	0.69	3.42	0.58	0.23

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.14 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพและประเภทวิชาพื้นฐาน) พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้งโดยภาพรวม และในทุกความสัมพันธ์ ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน		ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง				t
		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		
		N = 237		N = 105		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.22	1.04	3.16	1.02	0.47
2	ด้านการจัดรูปร่างงาน	3.49	0.82	3.34	0.81	1.49
3	ด้านการประสานงาน	3.57	0.83	3.45	0.80	1.22
4	ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน	3.46	1.05	3.55	1.09	-0.74
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.36	1.00	3.24	0.85	1.08
รวม		3.43	0.70	3.35	0.64	1.02

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.15 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่างงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และประเภทวิชาพื้นฐาน) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้ง 5 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่ วิทยาลัย

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย		ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง				t
		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		
		N = 237		N = 105		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.51	0.81	3.52	0.70	-0.16
2	ด้านการจัดรูปร่างงาน	3.33	0.80	3.33	0.69	0.02
3	ด้านการประสานงาน	3.40	0.88	3.32	0.80	0.73
4	ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน	3.61	0.81	3.72	0.81	-1.11
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.28	0.92	3.25	0.83	0.33
รวม		3.46	0.73	3.49	0.60	-0.39

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.16 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่างงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และประเภทวิชาพื้นฐาน) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้ง 5 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือ
เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ การบริการชุมชน		ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง				t
		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		
		N = 237		N = 105		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.46	0.80	3.45	0.80	0.09
2	ด้านการจัดรูปร่างงาน	3.25	0.80	3.20	0.70	0.48
3	ด้านการประสานงาน	3.36	0.94	3.28	0.78	0.84
4	ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน	3.45	1.04	3.46	0.87	-0.09
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.34	0.86	3.24	0.70	1.05
รวม		3.33	0.73	3.28	0.60	0.63

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.17 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่างงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงานและการประเมินผลงาน จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และประเภทวิชาพื้นฐาน) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้ง 5 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์		ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง				t
		ประเภทวิชาชีพ		ประเภทวิชาพื้นฐาน		
		N = 237		N = 105		
		X	S.D.	X	S.D.	
1	ด้านการวางแผนงาน	3.39	0.90	3.38	0.88	0.09
2	ด้านการจัดรูปร่างงาน	3.39	0.81	3.27	0.68	1.40
3	ด้านการประสานงาน	3.58	0.88	3.46	0.78	1.23
4	การนำกลุ่มคณะทำงาน	3.62	0.89	3.67	0.84	0.53
5	ด้านการประเมินผลงาน	3.37	0.88	3.28	0.75	0.90
	รวม	3.50	0.74	3.46	0.61	0.49

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.18 พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่างงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และประเภทวิชาพื้นฐาน) โดยภาพรวม พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้ง 5 ด้าน

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นของ

1. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาเหมือนกัน ซึ่งได้แก่

1.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ.

1.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

2. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาต่างกัน ซึ่งได้แก่

2.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

2.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ.

3. กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่เหมือนกัน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาต่างกัน ซึ่งได้แก่

3.1 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการสอน และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

3.2 กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มี ตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีตำแหน่งหน้าที่พิเศษ และ สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน.

เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่ สอนหรือเกี่ยวข้อง ที่แตกต่างกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

- กลุ่มที่ 1 ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่การสอนและประจำในประเภทวิชาชีพ
- กลุ่มที่ 2 ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่การสอนและประจำในประเภทวิชาพื้นฐาน
- กลุ่มที่ 3 ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษและสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ
- กลุ่มที่ 4 ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษและสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภท วิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง โดยภาพรวม

สาเหตุของความแปรปรวน ที่มีต่อความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	การประมวลผล			
	N = (n1=130 / n2=46 / n3=107 / n4=59)			
	df	SS	MS	F
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ตำแหน่งหน้าที่	1	7.66	7.66	18.47***
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	1	0.18	0.18	0.43
ผลกระทบร่วมจากปัจจัยทั้งสอง (Interactions)	1	0.00	0.00	0.00
ภายใน ตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	3	7.68	2.56	6.17***
รวม	341	147.85	0.43	N=342

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 พิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ โดยภาพรวม เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

แต่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ อยู่ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สำหรับครู-อาจารย์ กลุ่มต่างๆ ระหว่าง ตำแหน่งหน้าที่งาน และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า สถานภาพของครู-อาจารย์ มีผลกระทบร่วม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งปฏิบัติ

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน

สาเหตุของความแปรปรวน ที่มีต่อความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการ ประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	การประมวลผล			
	N = (n1=130 / n2=46 / n3=107 / n4=59)			
	df	SS	MS	F
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ตำแหน่งหน้าที่	1	3.80	3.80	8.30***
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	1	0.79	0.79	1.73
ผลกระทบร่วมจากปัจจัยทั้งสอง (Interactions)	1	0.00	0.00	0.00
ภายใน ตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	3	4.28	1.43	3.12**
รวม	341	158.99	0.47	N=342

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.20 พิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

แต่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ อยู่ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สำหรับครู-อาจารย์ กลุ่มต่างๆ ระหว่าง ตำแหน่งหน้าที่งาน และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า สถานภาพของครู-อาจารย์ มีผลกระทบร่วม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย

สาเหตุของความแปรปรวน ที่มีต่อความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการ ประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	การประมวลผล			
	N = (n1=130 / n2=46 / n3=107 / n4=59)			
	df	SS	MS	F
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ตำแหน่งหน้าที่	1	10.84	10.84	24.30***
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	1	0.07	0.07	0.02
ผลกระทบร่วมจากปัจจัยทั้งสอง (Interactions)	1	0.06	0.06	0.14
ภายใน ตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	3	10.91	3.64	8.15***
รวม	341	161.76	0.47	N=342

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.21 พิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

แต่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ อยู่ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สำหรับครู-อาจารย์ กลุ่มต่างๆ ระหว่าง ตำแหน่งหน้าที่งาน และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า สถานภาพของครู-อาจารย์ มีผลกระทบร่วม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน

สาเหตุของความแปรปรวน ที่มีต่อความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการ ประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	การประมวลผล			
	N = (n1=130 / n2=46 / n3=107 / n4=59)			
	df	SS	MS	F
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ตำแหน่งหน้าที่	1	4.92	4.92	10.42***
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	1	0.40	0.40	0.85
ผลกระทบร่วมจากปัจจัยทั้งสอง (Interactions)	1	0.10	0.10	0.21
ภายใน ตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	3	5.18	1.73	3.66**
รวม	341	164.62	0.48	N=342

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.22 พิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การบริการชุมชน จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

แต่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ อยู่ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สำหรับครู-อาจารย์ กลุ่มต่างๆ ระหว่าง ตำแหน่งหน้าที่งาน และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า สถานภาพของครู-อาจารย์ มีผลกระทบร่วม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

สาเหตุของความแปรปรวน ที่มีต่อความคิดเห็นของ ครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการ ประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค	การประมวลผล			
	N = (n1=130 / n2=46 / n3=107 / n4=59)			
	df	SS	MS	F
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ตำแหน่งหน้าที่	1	7.44	7.44	15.75***
ระหว่างระดับต่างๆ ในปัจจัย ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	1	0.35	0.35	0.75
ผลกระทบร่วมจากปัจจัยทั้งสอง (Interactions)	1	0.00	0.00	0.01
ภายใน ตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง	3	7.54	2.51	5.33***
รวม	341	167.12	0.49	N=342

*P < 0.10 / **P < 0.05 / ***P < 0.01

ตารางที่ 4.23 พิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ จำแนกตามกลุ่มตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

แต่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ อยู่ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สำหรับครู-อาจารย์ กลุ่มต่างๆ ระหว่าง ตำแหน่งหน้าที่งาน และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า สถานภาพของครู-อาจารย์ มีผลกระทบร่วม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองด้านการบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลบ่งชี้ให้ทราบว่า ความสำคัญจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องมีการประสานสัมพันธ์กับชุมชนในการบริหารงานด้านอาชีวและเทคนิคศึกษา ในปัจจุบัน และ อนาคตควรเป็นไปในทิศทางใด และ เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้มีประสิทธิภาพได้ในอนาคต โดยผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้จาก ครู-อาจารย์ ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 360 คน ประกอบด้วย

1. ครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	เขตมีนบุรี	จำนวน 52 คน
2. ครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	เขตดอนเมือง	จำนวน 89 คน
3. ครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคดุสิต	เขตดุสิต	จำนวน 75 คน
4. ครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	เขตมีนบุรี	จำนวน 63 คน
5. ครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม	เขตบางบอน	จำนวน 81 คน

โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ตำแหน่งหน้าที่ ของ ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ นอกเหนือจากการสอน ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ของ ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค ได้แก่
 ประเภทวิชาชีพ
 ประเภทวิชาพื้นฐาน

5.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็น แบบสอบถาม จำนวน 60 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นรายการที่ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงออกซึ่งการใช้วิจารณญาณ ในการตัดสินใจ จากการประเมินค่า (Evaluation Judgement) หรือ ทิศนะ (Point of View) เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พึงปฏิบัติ โดยเฉพาะในส่วนที่มีความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรม ส่งเสริมความสัมพันธ์ ตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้นของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นเพียงการลงความเห็นที่น่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้ จำนวน 55 รายการกิจกรรม โดยเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scales) ซึ่งกำหนด ค่าคะแนนและให้ความหมายไว้ดังนี้

5 คือ พึงปฏิบัติมากที่สุด หมายถึง ผู้อำนวยการจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ด้วยตนเอง

4 คือ พึงปฏิบัติมาก หมายถึง ผู้อำนวยการควรดำเนินการเอง หรือ อาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน และกำกับตรวจสอบ

3 คือ พึงปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ผู้อำนวยการควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน และ กำกับตรวจสอบ

2 คือ พึงปฏิบัติน้อย หมายถึง ผู้อำนวยการควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน โดยไม่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ

1 คือ พึงปฏิบัติน้อยที่สุด หมายถึง ผู้อำนวยการไม่ต้องมีการดำเนินการใดๆ ในเรื่องนี้

5.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถาม จำนวน 360 ฉบับ ด้วย

ตนเองผ่านทางงานสารบรรณของแต่ละวิทยาลัยตามระเบียบปฏิบัติและ ได้รับความอนุเคราะห์ จากงานวิจัยการศึกษาของแต่ละวิทยาลัยเก็บรวบรวมข้อมูลคืน โดยได้รับกลับคืนมา จากครู-
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียง 342 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ตอบมาสมบูรณ์ทั้งหมด

การจำแนกกลุ่มครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค ตาม ตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่ สอนหรือเกี่ยวข้อง จากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ดังนี้

1. ครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอน	176 คน
2. ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ	166 คน
รวม	342 คน
3. ครู-อาจารย์สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ	237 คน
4. ครู-อาจารย์สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน	105 คน
รวม	342 คน
5. ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่การสอนและประจำในประเภทวิชาชีพ	130 คน
6. ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่การสอนและประจำในประเภทวิชาพื้นฐาน	46 คน
7. ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษและสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ	107 คน
8. ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษและสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน	59 คน
รวม	342 คน

5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ และนำเสนอผลเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่า ความถี่ และ ร้อยละ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง การ วิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่
3. วิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการ ประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ โดย ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 131 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มครู-อาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 และอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป มี 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10

โดยครู-อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 159 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 เท่านั้น

สำหรับในกลุ่มของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอน จำนวน 176 คน พบว่า ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 111 คน คิดเป็นร้อยละ 63.10 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 36.90

ซึ่งสอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 73.90 และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 61 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70 ระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.70 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30

โดยครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 69 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ซึ่งมีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 และมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 เท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 166 คน ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 102 คน คิดเป็นร้อยละ 61.40 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60

โดยสอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาชีพ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 และ สอนหรือเกี่ยวข้อง ในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 70 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 ระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ซึ่งครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 90 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 เท่านั้น

สำหรับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ ในจำนวน 237 คน พบว่า ส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 190 คน คิดเป็นร้อยละ 80.20 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80

โดยปฏิบัติหน้าที่การสอน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10

มีอายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

ซึ่งครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 106 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 27.80 และมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 เท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน จำนวน 105 คน นั้น ส่วนมากเป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 78.10 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90

โดยปฏิบัติหน้าที่การสอน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 และปฏิบัติหน้าที่พิเศษ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20

มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวนทั้งสิ้น 44 คน คิดเป็นร้อยละ 41.90 ระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ซึ่งครู-อาจารย์ในกลุ่มนี้ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10-20 ปี มากที่สุด มีจำนวนทั้งสิ้น 53 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20-30 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีอยู่น้อยมาก เพียง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 เท่านั้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ พบว่า

ในภาพรวม ครู-อาจารย์ มีความเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

ในรายการความสัมพันธ์ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งหมดทุกรายการ ในส่วนที่สัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การรู้จักชุมชน และการบริการชุมชน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์ กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน พบว่า

ในความสัมพันธ์ กับ การรู้จักชุมชน ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ในด้านการประสานงาน และ ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ใน 4 ด้านที่เหลือ คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ด้านการจัดรูปงาน ด้านการประเมินผลงาน และ ด้านการวางแผนงาน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก อยู่ 2 รายกิจกรรม คือ ด้านการจัดรูปงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การมอบหมาย “งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” ติดต่อดูสารกับสถานประกอบการเพื่อประสานความร่วมมือ และ ด้านการประสานงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การให้การต้อนรับ เมื่อมีผู้มาติดต่อเกี่ยวกับเรื่องของวิทยาลัย และที่เหลือออกนั้นครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

ในความสัมพันธ์ กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับ มาก อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และ ด้านการวางแผนงาน ตามลำดับ และ ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ใน 3 ด้านที่เหลือ คือ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดรูปงาน และด้านการประเมินผลงาน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ใน 11 รายกิจกรรม คือ ด้านการวางแผนงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ ในด้าน ความก้าวหน้าของสาขาวิชาที่วิทยาลัย เปิดสอน ความก้าวหน้าทางวิชาการ การพัฒนาบุคลากร และความก้าวหน้าของผลงานนักเรียน-นักศึกษา ตามลำดับ ด้านการจัดรูปงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย โดยเชิญกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมร่วมเป็นคณะกรรมการ และ การจัดตั้งสมาคมครู-ผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนาวิทยาลัย ตามลำดับ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน

ในรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเชิญสถานประกอบการร่วมโครงการความร่วมมือด้านวิชาชีพ การให้การต้อนรับผู้ขอเยี่ยมชมการดำเนินงานของวิทยาลัย การปฏิบัติตนเป็นคนของชุมชน โดยให้ความเป็นกันเอง ชุมชนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้ทุกโอกาส การปฏิบัติตนเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสนับสนุนและเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียน-นักศึกษา และความก้าวหน้าของวิทยาลัยให้ชุมชนทราบ และการแจ้งรายละเอียด “หลักสูตรการเรียนการสอน” ที่วิทยาลัยจัดดำเนินการให้สถานประกอบการได้ทราบเพื่อสถานประกอบการได้ร่วมสนับสนุนเมื่อโอกาสมาถึง ตามลำดับ และที่เหลือนอกนั้นครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ด้านการวางแผนงาน ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผลงาน และด้านการจัดรูปงาน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายการกิจกรรม ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ใน 2 รายการกิจกรรม คือ ด้านการวางแผนงาน ในรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ในการส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ และด้านการจัดรูปงาน ในรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมอบหมาย “งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี” จัดส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

ในความสัมพันธ์กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากใน 2 ด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และด้านการประสานงาน ตามลำดับ โดยครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ใน 3 ด้านที่เหลือ คือ ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดรูปงาน ด้านการประเมินผลงาน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายการกิจกรรม พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ใน 7 รายการกิจกรรม คือ ด้านการวางแผนงาน ในรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคีระหว่างสถานศึกษา โดยจัดตั้งกลุ่มฯ ร่วมดำเนินกิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน ด้านการประสานงาน ในรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ความสนใจและติดตามการดำเนินงานของ “งานปกครองนักเรียน-นักศึกษา” อย่างจริงจัง ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ในรายการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรม สมาคมครู-ผู้ปกครอง, สมาคมศิษย์เก่า, กลุ่มฯ สมานฉันท์, กิจกรรมสังสรรค์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ชุมชนจัดขึ้น เมื่อได้รับเชิญ และที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกรายกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ในการค้า
จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ในความสัมพัธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ

จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ (ปฏิบัติการสอน และ ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ) พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ทั้งโดยภาพรวม และในทุกความสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมากที่สุด ในความสัมพันธ์ กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ การบริการชุมชน และการรู้จักชุมชน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์ กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และ การประเมินผลงาน พบว่า

ในความสัมพันธ์ กับ การรู้จักชุมชน ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน กับ การประสานงาน และ ที่ระดับ 0.05 ในด้านการประเมินผลงาน แต่ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ใน ด้านการจัดรูปงาน กับ ด้านการวางแผนงาน ตามลำดับ

ในความสัมพันธ์ กับ การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 อยู่ 4 ด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน การจัดรูปงาน การวางแผนงาน และการประสานงาน ตามลำดับ และ ที่ระดับ 0.05 ในด้านการประเมินผลงาน

ในความสัมพันธ์ กับ การบริการชุมชน ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ในด้านการจัดรูปงาน กับ การประเมินผลงาน และที่ระดับ 0.05 ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และมีอยู่ 2 ด้าน ที่ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 คือ ด้านการประสานงาน และการวางแผนงาน

ในความสัมพันธ์ กับ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ในด้านการประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการจัดรูปงาน ที่ระดับ 0.05 ในด้านการประเมินผลงาน และ ที่ระดับ 0.10 ในด้านการวางแผนงาน

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึงปฏิบัติ จำแนกตาม ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และประเภทวิชาพื้นฐาน) พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้งโดยภาพรวม และในทุกความสัมพันธ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาในความสัมพันธ์ กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และ การประเมินผลงาน พบว่า ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ทั้ง 5 ด้าน ในทุกความสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ผลการวิเคราะห์ พบว่า

สถานภาพของครู-อาจารย์ (ตำแหน่งหน้าที่ต่างกันและสอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาที่ต่างกัน) ไม่มีผลกระทบร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ฟังปฏิบัติ ทั้งในภาพรวม และในความสัมพันธ์

ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 เมื่อกลุ่มครู-อาจารย์ มี ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ในทุกความสัมพันธ์ แต่ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่อยู่ในประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องต่างกัน กลับมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.10 ในทุกความสัมพันธ์

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจควรแก่การนำมาวิเคราะห์ และ อภิปรายผลหลายประการดังนี้

ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ฟังปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และกำกับตรวจสอบ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ด้านการจัดรูปงาน ด้านการประเมินผลงาน และด้านการวางแผนงานตามลำดับ ซึ่งมีอยู่ 1 ด้าน ที่ ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรดำเนินการเอง หรือ อาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนและกำกับตรวจสอบ คือ ด้านการประสานงาน ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การรู้จักชุมชน คือ สิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก เพราะการสร้างความสัมพันธ์ให้สัมฤทธิ์ผล ผู้ผูกสัมพันธ์ที่รู้ซึ่งถึงข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มสัมพันธ์ย่อมผูกสัมพันธ์ได้ดีกว่า มันคงกว่า โดยเฉพาะ การประสานงาน นั้น สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 40-41) กล่าวไว้ว่า การประสานงานเป็นขั้นหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้เทคนิคในการส่งเสริม ชักจูง ดักเตือน และให้การช่วยเหลือ ให้ทุกหน่วยงานขององค์การรับเอาหน้าที่ขององค์การเป็นทิศทางและใช้มาตรฐานการปฏิบัติ เป็นทางเสื่อสำหรับบังคับตนเอง และรวมระบบย่อยให้เป็นระบบใหญ่ที่เข้มแข็ง ดังนั้น การประสานงานจึงเป็นการจัดให้คนขององค์การทำงานให้สัมพันธ์และสอดคล้องกัน โดยยึดถือหน้าที่ วัตถุประสงค์ และมาตรฐานการปฏิบัติขององค์การเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้องค์การเป็นปึกแผ่นและก้าวหน้าเสมอ เมื่อเป็นเช่นนี้ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน ที่ครู-อาจารย์ ให้ความเห็นว่า ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้นั้น เป็นเรื่องของการบริหารงานภายในสถานศึกษาซึ่งกระทำอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว แต่การประสานงาน ในการรู้จักชุมชน เป็นความสำคัญที่ต้องเข้าถึงชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงมา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค คือ ผู้ทรงอำนาจสูงสุดในสถานศึกษา จึงต้องมีส่วนดำเนินการประสานความร่วมมือด้วยตนเอง เพื่อความเชื่อถือของชุมชน และนำมาซึ่งการร่วมมือในความต้องการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ครู-อาจารย์ส่วนมาก เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคควรดำเนินการเอง หรือ อาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ แต่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ ใน 2 รายกิจกรรม คือ ด้านการจัดรูปงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การมอบหมาย “งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี” ติดต่อสื่อสารกับสถานประกอบการเพื่อประสานความร่วมมือ และ ด้านการประสานงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การให้การต้อนรับ เมื่อมีผู้มาติดต่อเกี่ยวกับเรื่องของวิทยาลัย

ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และ กำกับตรวจสอบ ในทุกรายกิจกรรม

ในความสัมพันธ์เกี่ยวกับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย พบว่า ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และ กำกับตรวจสอบ ใน 3 ด้าน คือ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดรูปงาน และด้านการประเมินผลงาน ตามลำดับ

ซึ่งครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคควรดำเนินการเอง หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย เป็นการเสนอผลงาน การดำเนินการจัดการศึกษาของวิทยาลัยให้ชุมชนได้รับรู้รับทราบ ว่า ความสามารถของวิทยาลัยมีขีดจำกัดเพียงใด ชุมชนสามารถช่วยเหลือในสิ่งใดได้บ้าง ทั้งนี้กิจกรรมของวิทยาลัยต้องมีประสิทธิผลที่ดี และตรงกับความคิดเห็นของชุมชนจึงเสมือนการขอความช่วยเหลือจากชุมชน โดยทางอ้อม และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของวิทยาลัยไปพร้อมกัน (สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 26-28) ซึ่งในด้านการประสานงาน ด้านการจัดรูปงาน และด้านการประเมินผลงาน ที่ ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้นั้น เป็นเรื่องของกิจกรรมภายในวิทยาลัยเองที่จะต้องเตรียมความพร้อมไว้รองรับการมาเยือนของชุมชน แต่ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และด้านการวางแผนงาน เป็นการเตรียมการเพื่อหาหนทางชักชวนชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย และเป็นการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งหมายถึงความเป็นหน้าตา และความเหมาะสมในการที่จะเชิญชุมชน ตลอดจนเป็นแนวทางการจุดประกายให้บุคลากรในสถานศึกษาได้เห็นความสำคัญและพยายามที่จะดำเนินการให้บรรลุเพื่อความเป็นหน้าตาของวิทยาลัย ฉะนั้น ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จึงควรมีส่วนในการดำเนินการเอง เพื่อประสิทธิผลของแผนและการดำเนินการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรดำเนินการเองหรืออาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ แต่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ มี 11 รายกิจกรรม คือ

ด้านการวางแผนงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ในด้าน ความก้าวหน้าของสาขาวิชาที่วิทยาลัยเปิดสอน ความก้าวหน้าทางวิชาการ การพัฒนาบุคลากร และความก้าวหน้าของผลงานนักเรียน-นักศึกษา ตามลำดับ

ด้านการจัดรูปงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย โดยเชิญกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมร่วมเป็นคณะกรรมการ และการจัดตั้งสมาคมครู-ผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนาวิทยาลัย ตามลำดับ

ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การเชิญสถานประกอบการร่วมโครงการความร่วมมือด้านวิชาชีพ การให้การต้อนรับผู้ขอเยี่ยมชมการดำเนินงานของวิทยาลัย การปฏิบัติตนเป็นคนของชุมชน โดยให้ความเป็นกันเอง ชุมชนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้ทุกโอกาส การปฏิบัติตนเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสนับสนุนและเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียน-นักศึกษาและความก้าวหน้าของวิทยาลัย ให้ชุมชนทราบ และการแจ้งรายละเอียด “หลักสูตรการเรียนการสอน” ที่วิทยาลัยจัดดำเนินการให้สถานประกอบการได้ทราบเพื่อสถานประกอบการได้ร่วมสนับสนุนเมื่อโอกาสมาถึง ตามลำดับ

ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยควรมอบหมายให้ผู้อื่น ดำเนินการแทน และ กำกับตรวจสอบ ในทุกรายกิจกรรม

ในความสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริการชุมชน พบว่า ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และ กำกับตรวจสอบในทุกด้าน คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ด้านการวางแผนงาน ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผลงาน และด้านการจัดรูปงาน ตามลำดับ

แต่มีอยู่ 2 ด้านที่กลุ่ม ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน มีความเห็นแตกต่างกัน คือ ด้านการจัดรูปงาน กับด้านการประเมินผลงาน

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การบริการชุมชน เป็นการสนองตอบความต้องการของชุมชน ตามที่ชุมชนเสนอต่อวิทยาลัย ฉะนั้น การให้การบริการจึงเป็นเรื่องของการดำเนินการตามบทบาท ของแต่ละหน่วยงานในวิทยาลัย ซึ่งดำเนินการเป็นประจำอยู่แล้ว แต่การจัดรูปงานที่ดี จะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ บุคคลที่จะต้องปฏิบัติงานและปัจจัยทาง ด้านกายภาพที่ต้องใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องกำหนดโครงสร้างของงาน และ ความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะทำงานบรรลุถึงวัตถุประสงค์ สำคัญของการจัดรูปงาน คือ การแบ่งงานและการ จัดกลุ่มตามประเภทที่เกี่ยวข้องกันและกำหนดอำนาจในการปฏิบัติกับความรับผิดชอบให้ สัมพันธ์กัน(สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533 : 51) และในส่วนของ การประเมินผลงาน ในความ สัมพันธ์กับการบริการชุมชนนี้ ก็เป็นวิธีการสำรวจหาข้อบกพร่องเพื่อการพัฒนาการให้บริการ ที่ประทับใจแก่ชุมชน ในภายหน้า

เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ที่เห็นว่า ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิค ควรดำเนินการเองหรืออาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ แต่ต้องมีการ กำกับตรวจสอบ มี 2 รายกิจกรรม คือ

ด้านการวางแผนงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ในการ ส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ และ ด้านการจัดรูปงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การมอบหมาย “งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี” จัดส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ

ที่เหลือนอกนั้น ครู-อาจารย์เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยควรมอบหมายให้ผู้อื่น ดำเนินการแทน และ กำกับตรวจสอบ ในทุกรายกิจกรรม

ในความสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ พบว่า ครู-อาจารย์ มีความ เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และกำกับตรวจสอบ ใน 3 ด้าน คือ ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดรูปงาน ด้านการประเมินผลงาน ตามลำดับ และมี

อยู่ 2 ด้าน ที่ ครู-อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคควรดำเนินการเอง หรือ อาจมอบหมาย ให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และกำกับตรวจสอบ คือ ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน และด้านการประสานงาน ตามลำดับ

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เป็นเรื่องของการสร้างความร่วมมือ การเสียดสละเพื่อสังคมส่วนรวม การสร้างความสมัครสมานสามัคคีทั้งภายในวิทยาลัยเอง และในชุมชนที่วิทยาลัยเกี่ยวข้องอยู่ ฉะนั้น การประสานงาน และการนำกลุ่มคณะทำงาน ในกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน จึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ เพราะ การดำเนินการในกิจกรรมนั้นๆ ต้องอาศัยความร่วมมือและการเสียดสละอย่างมาก ซึ่งหากผู้บริหารไม่แสดงความเป็นผู้นำกลุ่มคณะทำงานและประสานงานที่ดีแล้ว การเสียดสละและการให้ความร่วมมือก็งดดำเนินไปตามบทบาทหน้าที่มากกว่าที่จะร่วมด้วยสมัครใจ

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ส่วนมาก เห็นว่า

ผู้อำนวยการวิทยาลัย ควรดำเนินการเอง หรืออาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน ได้ แต่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ ใน 7 รายกิจกรรม คือ

ด้านการวางแผนงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การกำหนดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคีระหว่างสถานศึกษา โดยจัดตั้งกลุ่มฯ ร่วมดำเนินกิจกรรม ระหว่างวิทยาลัย กับ สถานศึกษาอื่นในชุมชน

ด้านการประสานงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การให้ความสนใจและติดตามการดำเนินงานของ “งานปกครองนักเรียน-นักศึกษา” อย่างจริงจัง

ด้านการนำกลุ่มคณะทำงาน ในรายกิจกรรมที่เกี่ยวกับ การเข้าร่วมกิจกรรมสมาคมครู- ผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า กลุ่มฯสมานฉันท์ กิจกรรมสังสรรค์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และ ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่ชุมชนจัดขึ้น เมื่อได้รับเชิญ

ที่เหลือออกนั้น ครู-อาจารย์เห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน และกำกับตรวจสอบ ในทุกรายกิจกรรม

ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในส่วนที่สัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ในด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า

เมื่อพิจารณาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่จำแนกกลุ่มตามตำแหน่งหน้าที่และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง พบว่า กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ กับ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอน และ กลุ่มที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มครู-อาจารย์ที่สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาชีพ กับ กลุ่มครู-อาจารย์ที่สอนหรือเกี่ยวข้องในประเภทวิชาพื้นฐาน

แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรของความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ที่พบในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู-อาจารย์ในกลุ่มที่มีหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การปฏิบัติหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอนของครู-อาจารย์กลุ่มนี้ ซึ่งเป็นครู-อาจารย์ที่ต้องปฏิบัติงานทั้งการสอนและรับผิดชอบงานในหน้าที่พิเศษควบคู่กันไป จะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการระบบงานเป็นอย่างดี จึงจะสามารถสร้างประสิทธิผลให้เกิดขึ้นแก่งานที่รับผิดชอบได้ จึงเป็นเหตุผลที่ ครู-อาจารย์กลุ่มนี้มองเห็นว่า การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ เป็นความสัมพันธ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสานสัมพันธ์ชุมชน โดยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จะต้องดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง นอกจากนี้เหตุผลวิสัย ถึงจะมอบหมายให้ผู้อื่นไปดำเนินการแทน แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคก็ต้องให้ความสำคัญในการกำกับตรวจสอบผลการดำเนินการนั้นด้วยตนเอง ซึ่งในส่วนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมาก ได้แก่ การนำกลุ่มคณะทำงาน การจัดรูปงานและการประสานงาน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ครู-อาจารย์ เห็นว่า การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบุคคลหลายๆ คนให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมี ผู้นำ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ต้องรับผิดชอบในการใช้พลังความสามารถของทุกคนให้ช่วยกันปฏิบัติงานจนได้รับผลสำเร็จ ด้วยการจัดรูปงานและประสานงานควบคู่กันไป ดังที่ Robbins (อ้างถึงใน สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 25333 : 52) กล่าวไว้ว่า สิ่งสำคัญในการนำคือ การกระตุ้นจิตใจบุคคลอื่น และ ต้องสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลที่ร่วมงาน ผู้บริหารไม่สามารถจะทำงานให้สำเร็จได้ถ้าไม่สามารถแสดงออกซึ่งความคิดให้บุคคลอื่นเข้าใจ ถึงแม้จะวางแผนไว้ดีเพียงใด หากไม่สามารถสื่อสาร และ กระตุ้นหรือโน้มน้าวจิตใจให้ทุกคนทำงานกันได้แล้ว แผนงานและการจัดรูปงาน ก็ไม่มีประโยชน์ การนำยังรวมเอาการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการใช้นวัตกรรมเพื่อที่จะฝึกฝนการกระทำไปด้วยการนำเกี่ยวข้องกับทั้งกลุ่มผู้ร่วมงาน งานที่ปฏิบัติ และ สถานการณ์ในขณะนั้น ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจะมีผู้ร่วมปฏิบัติงานทั้งผู้ที่อยู่ในโรงเรียนและชุมชน เมื่อชุมชนต่างกัน และ งานที่รับผิดชอบต่างกันแล้ว รูปแบบการเป็นผู้นำก็จะต่างกันด้วย แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังเห็นว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีภาระงานมาก การที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจะดำเนินการเองในทุกเรื่อง ย่อมไม่อาจกระทำได้ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคก็มีอาจปฏิเสธความรับผิดชอบอันพึงมีได้เลย ความคิดเห็นของครู-

อาจารย์กลุ่มนี้ จึงมีความเห็นว่า ถึงแม้ว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค จะได้มอบหมายให้ผู้อื่นไปดำเนินการในกิจกรรมการประสานสัมพันธ์ชุมชนบางกิจกรรมแทนแล้วก็ตาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเอง ยังต้องมีการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการนั้นด้วยตนเองทุกครั้งและทุกกิจกรรมจะพึงละเอียดเสียมิได้ ดังเช่น กิติมา ปรีดิติก (2532 : 7) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาถือว่า เป็นผู้ทรงคุณวุฒิของชุมชนและเป็นบุคคลที่ชุมชนให้ความเชื่อถือ ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญในการนำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ชุมชน และในบางครั้ง ผู้บริหารจะเป็นผู้ริเริ่มที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี มีประโยชน์แก่ ชุมชน เสียเองอีกด้วย

แต่สำหรับกลุ่มครู-อาจารย์ ที่จำแนกตามประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง (ประเภทวิชาชีพ และ ประเภทวิชาพื้นฐาน) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และ กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ในด้านการวางแผนงาน การจัดรูปร่าง การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยภาพรวม รายด้าน และในความสัมพันธ์ ซึ่งจากการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาการทำงานของครู-อาจารย์ในแต่ละกลุ่ม พบว่า ครู-อาจารย์ในทุกกลุ่ม ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 10-20 ปี มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัลลิกามาศ พินิจไชย (2538 : 121) และจากผลการวิจัยของ บุญส่ง จำปาโพธิ์ (2539 : 174) พบว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 10-20 ปี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์สถานภาพของครู-อาจารย์ พบว่า ไม่มีผลกระทบร่วม ต่อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ทั้งโดยภาพรวม และในความสัมพันธ์ นั้น

แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ในแต่ละกลุ่ม ที่จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง จะเป็นความคิดเห็นตามแนวทางความคิดเห็นของกลุ่มครู-อาจารย์ตามอำนาจจำแนกต่างๆ นั้น ตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ไม่มีส่วนร่วมต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานภาพทั่วไปของครู-อาจารย์ส่วนมาก ยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่หลัก คือ งานสอน เป็นเหตุให้แนวความคิด ผูกพันอยู่กับผลประโยชน์ของนักเรียนที่จะได้รับมากกว่าผลสัมฤทธิ์ของงาน ในตำแหน่งหน้าที่พิเศษหรือของหน่วยงาน ซึ่งอีกแนวทางหนึ่ง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นสถานศึกษาของรัฐบาล ที่มีงบประมาณสนับสนุนทั้งสิ้น การแสวงหาความร่วมมือจากชุมชน เพื่อความก้าวหน้าของหน่วยงาน จึงขาดความสำคัญ สถานภาพการดำรงในตำแหน่งหน้าที่ และ ประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้องของครู-อาจารย์ จึงไม่มีผลกระทบให้ความคิดเห็นในเรื่องเหล่านี้เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนตามสภาพของการจำแนกซึ่งต่างจากบทบาทของภาคเอกชน

ที่สถานภาพการดำรงตำแหน่งในสภาวะการณ์ต่างๆ มีความจำเป็นต่อการขวนขวายหาความร่วมมือ และผลประโยชน์เข้าสู่หน่วยงานอย่างมาก ซึ่งผลกระทบนี้ ก็มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของตำแหน่งงานที่ดำรงอยู่ด้วย ดังปรากฏในทฤษฎีความคาดหมาย (Expectancy theory) ว่า บุคคลจะเกิดความพึงพอใจได้ ก็ต่อเมื่อเขาประเมินแล้วว่างานนั้นๆ จะนำผลตอบแทนมาให้ ซึ่งบุคคลได้มีการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าแล้วว่า คุณค่าของสิ่งที่ได้รับเป็นเช่นไร (พีระพงษ์ เจียตระกูล, 2538 : 11)

จึงสรุปได้ว่า ผลของความคิดเห็นที่เกิดจากการจำแนกกลุ่มตามตำแหน่งหน้าที่ และประเภทวิชาที่สอนหรือเกี่ยวข้อง ในการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นไปตามแนวความคิดเห็นของกลุ่มโดยรวม ซึ่งสถานภาพไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงผลของความคิดเห็นนั้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็น เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร พึ่งปฏิบัติ ในส่วนที่สัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ในด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการนำไปพัฒนาการบริหารงาน เกี่ยวกับ การประสานสัมพันธ์ชุมชน ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องสร้างความเข้าใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในสถานศึกษา ก่อน บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาต้องมีความกระตือรือร้นที่จะรักษาสามัคคีธรรม ร่วมมือร่วมใจช่วยเหลืองานภารกิจต่างๆ ด้านของสถานศึกษา ภาพของสถานศึกษาที่ปรากฏต่อชุมชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ถ้าภายในสถานศึกษา ผู้บริหาร คณะครู-อาจารย์และนักเรียน-นักศึกษา ไม่เข้าใจกันขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ก็ยากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับภายนอกได้ ประการที่สอง ครู-อาจารย์ทุกคนต้องมีความเข้าใจและรอบรู้งานทุกๆ ด้านของสถานศึกษา และถือว่าตนเองมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์สถานศึกษาต่อชุมชน พร้อมทั้งจะชี้แจงแสดงเหตุผลที่ถูกที่ควรต่อชุมชน และมีใจกว้างพอที่จะรับฟังความคิดเห็นจากชุมชน ซึ่งผลจากการวิจัย พบว่า

1. การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน ผู้บริหารควรดำเนินการเองในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน ในด้านการประสานงาน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย ในด้านการนำกลุ่มคณะ

ทำงาน และการวางแผนงาน การบริการชุมชน ในด้านการจัดรูปงาน และการประเมินผลงาน กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ในด้านการนำกลุ่มคณะทำงานและการประสานงาน

2. การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้บริหารในด้านอื่นๆ ผู้บริหารอาจมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ แต่ต้องมีการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการนั้นด้วยตนเองทุกครั้งและทุกกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

จากการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรสำคัญในการดำเนินงานของสถานศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน แสดงให้เห็นว่า การประสานสัมพันธ์ชุมชน มีความสำคัญต่อการพัฒนาการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องกำหนดบทบาทของตนเองให้ชัดเจน เพื่อบุคลากรในสถานศึกษาได้ทราบแนวทางที่แท้จริงในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ดังนั้น จึงขอเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา ว่า

1. กรมอาชีวศึกษาควรจัดโครงการสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนแก่ผู้บริหารสถานศึกษาและกำหนดแนวปฏิบัติให้แก่สถานศึกษาได้ถือปฏิบัติ

2. กรมอาชีวศึกษาควรให้การสนับสนุนสถานศึกษา โดยการแสวงหาความร่วมมือกับภาคเอกชนในด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับความพร้อมของสถานศึกษา เพื่อเป็นการเกื้อกูลให้การจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด แทนการกำหนดเป็นนโยบายให้สถานศึกษาที่ไม่มีความพร้อมต้องถือปฏิบัติ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษา รูปแบบของความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน
2. ควรศึกษาเทคนิคของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
3. ควรศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยเทคนิคกับชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมอาชีวศึกษา. 2540. “สาระสำคัญของร่างแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 8.”

กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.

_____. 2539. สถิติอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กิติมา ปรีดีดิลก. 2532. การบริการและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :

อักษรพิพัฒน์.

จิระศักดิ์ สิงห์เสนี. 2532. “ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ลาน้อย
จังหวัดแม่ฮ่องสอน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทิพวรรณ บุญช่วย. 2527. การศึกษาเปรียบเทียบ : การศึกษาเพื่ออาชีพในประเทศ
แถบเอเชียและแปซิฟิก. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2534. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

บุญส่ง จำปาโพธิ์. 2539. “คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา
ฝ่ายวางแผนและพัฒนา วิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ประกอบ บุปรัตน์. 2528. การศึกษากับการมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : สารมวลชน.

ประชุม รอดประเสริฐ. 2528. นโยบายและการวางแผน หลักการและทฤษฎี.

กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.

ประเสริฐ เข้มกลิ่นฟูง. 2529. พฤติกรรมร่วมและชุมชน. กรุงเทพฯ : สภาวิจัยแห่งชาติ.

ปิยะชัย พัทธสุระพงษ์. 2539. “การศึกษาสภาพงานวางแผนการศึกษาและงบประมาณใน
วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9.” วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พีรณห์ ชูแก้ว. 2533. “ความคาดหวังของครู-อาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารการศึกษา
ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค 14 จังหวัดภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- พีระพงษ์ เจียรตระกูล. 2538. “ความพึงพอใจในงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด มหาชน = กรณี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 เขต 4.” ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัย (พัฒนาสังคม), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2531. “หน่วยที่ 3 : โรงเรียนกับชุมชน.” หน้า 34-35. ใน ชุดการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ : นำกัังการพิมพ์.
- พรชัย พันธุ์ธาดาพร. 2533. “ความต้องการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มงคล วานิกกร. 2539. การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคลำปาง จังหวัดลำปาง. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เมธี ปิณฑนานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.
- _____. 2533. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- มัลลิกามาศ พินิจไชย. 2538. “ทักษะการบริหารของผู้อำนวยการตามความต้องการของ ครู-อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ยาใจ อุ่นจิตต์. 2520. “พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2535. ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา เสนาะพิน. 2537. “ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ในการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิรัตน์ กันธรัตน์. 2532. “การใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด

วิระพล สุวรรณันต์. 2526. หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.

- วุฒิชัย ประเสริฐสุข. 2537. “การศึกษากระบวนการวางแผนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2539. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. 2522. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ชัยศิริการพิมพ์.
- _____. 2529. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2523. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2529. การกำกับงานและการประเมินผลโครงการ. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สัมฤทธิ์ วงศ์ทองดี. 2533. “พฤติกรรมกรรมการบริหารงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิทย์ มณีวงศ์. 2538. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับทักษะทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มอาชีวศึกษาภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2528. “สายสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง.” สารพัฒนา หลักสูตร. 28 (44) : 19.
- สวัสดิ์ อุดมโภชน. 2532. “เอกสารการอบรมเตรียมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง.” กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8. กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- อารีรัตน์ หิรัญโร. 2532. “แบบผู้นำที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความพอใจในการทำงานของอาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” ปรียญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์คู่มือ บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุดม ไชยเดชาธร. 2538. “การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารที่พึงประสงค์ของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

อุทัย บุญประเสริฐ. 2531. “หน่วยที่ 10 : โรงเรียนกับชุมชน.” หน้า 154-156. ใน ชุดการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ : นำกัการพิมพ์.

อุทัยวรรณ บัวศรีน. 2531. “ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่ออภิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Knezevich, J.S. 1975. **Administration of Public Education.** 3rd ed. New York : Harper and Row.

Chotisukan, S. 1994. “The Role of Education in Rural-Urban Migration : A Case Study in Chiangmai, Thailand.” A Dissertation Submitted to the Graduate Division of University of Hawaii, University of Hawaii.

Prasirtsuk, W. 1993. “Education, Training, Manpower Planning and The Persistence of Manpower Shortages : The Case of Thailand’s Tourism Industry.” A Dissertation Submitted to the Graduate Division of University of British Columbia, University of British Columbia.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0178

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สุริยัน นนทศักดิ์

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการอุดมศึกษามหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิติกวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0178

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ชนัญญา กาญจนรังษิณนท์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

hw s.

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0178

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.วิเชียร เกตุสิงห์

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วย
ตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา
ชื่อ นายอนุชา ประคองวิชา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติ
ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการอุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0178

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2541

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายไพศาล สีนลารัตน์

ด้วยคณะกรรมการอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการอุดมศึกษาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิภิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุคัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0178

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางอรุณรุ่ง ประวัตติศิริ

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วย
ตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา
ชื่อ นายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติ
ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการอุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศ.ดร.พรรณี ลิภิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0178

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวิทยา สุขันทอง

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วย
ตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา
ชื่อ นายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติ
ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการอุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรระณี ลิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายบริหารเอกสาร และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0341

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบังถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษา ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา

ด้วยนายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้บริหารวิทยาลัย
เทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลิขิตวณิช)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0530

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วยนายอนุชา ประคองวิทยา ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัย
เทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
แล้วเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
ในสถานศึกษาที่สังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดก็ตามสงวนสิทธิ์ในข้อนี้ไว้ด้วยโปรดพิจารณาและปฏิบัติตามข้อกำหนดการทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

โทรสาร. 3268503-4 ต่อ 205

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2541

1. นายอนุชา ประคองวิชา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติ ของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.เมธิ ปิรันธนานนท์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541

(รศ.ดร.มนัส สัจจวิมล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายอนุชา ประครองวิทยา

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร
2. วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง
3. วิทยาลัยเทคนิคสุสิต
4. วิทยาลัยเทคนิคมินบุรี
5. วิทยาลัยเทคนิคราชสีทธาราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0907/1362

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพฯ 10300

6 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ที่ ทม 1504/0530 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2541

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิทยา นักศึกษาปริญญาโท คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชน
ที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ความ
ละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิทยา ประกอบการ
ทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิวัฒน์ เศรษฐฐานนท์)

ศึกษานิเทศก์ 7 รักษาการในตำแหน่ง

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค

โทร. 2822551-2

โทรสาร. 2829354

ที่ ศธ 0907/1302

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

6 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอดความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนุชา ประคองวิชา ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจะดำเนินการเสนอทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ประสงค์จะแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิชา เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวแล้ว สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาและหากดำเนินการเสร็จแล้วกรุณาส่งคืนผู้วิจัย ณ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมืองด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน นุญปิยทัศน์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2

เอกสารนี้เป็น

โทรสาร. 2829354

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/1302

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

6 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนุชา ประคองวิทยา ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจะดำเนินการเสนอทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ประสงค์จะแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิทยา เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวแล้ว สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาและหากดำเนินการเสร็จแล้วกรุณาส่งคืนผู้วิจัย ณ วิทยาลัยเทคนิคคอนเมืองด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน บุญปียัทสน์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2

โทรสาร. 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0907/1302

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

6 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดุสิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนุชา ประคองวิทยา ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจะดำเนินการเสนอทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ประสงค์จะแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิทยา เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวแล้ว สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาและหากดำเนินการเสร็จแล้วกรุณาส่งคืนผู้วิจัย ณ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมืองด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน บุญปิชิตน์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2

โทรสาร. 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อนึ่งหากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/1302

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

6 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนุชา ประคองวิชา ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจะดำเนินการเสนอทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ประสงค์จะแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิชา เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวแล้ว สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาและหากดำเนินการเสร็จแล้วกรุณาส่งคืนผู้วิจัย ณ วิทยาลัยเทคนิคคอนเมืองด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน บุญปียัทสน์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2

โทรสาร. 2829354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น "ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้"

ที่ ศธ 0907/1302

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

6 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วย นายอนุชา ประคองวิทยา ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังจะดำเนินการเสนอทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ประสงค์จะแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายอนุชา ประคองวิทยา เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวแล้ว สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษาและหากดำเนินการเสร็จแล้วกรุณาส่งคืนผู้วิจัย ณ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมืองด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงวน บุญปียทัศน์)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2

โทรสาร. 2829354

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของกรมอาชีวศึกษาไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายพัฒนาการศึกษา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

- ① แบบสอบถามนี้สำหรับ ครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ② แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ตามแนวทางการบริหารประสานสัมพันธ์ ชุมชน ด้านการวางแผนงาน การจัดรูปงาน การประสานงาน การนำกลุ่มคณะทำงาน และการประเมินผลงาน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทาง สำหรับการบริหาร วิทยาลัยเทคนิค โดยส่วนรวม

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะที่เป็นครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้ ดอบแบบสอบถามตามความจริงและความคิดเห็นของท่านหรือหากท่านมีข้อคิดเห็นหรือ ข้อเท็จจริงอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องนี้ ได้โปรดเขียนลงใน “ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม” ที่ได้จัดไว้ให้ในตอนท้ายของแบบสอบถาม ความคิดเห็น ของท่านจะใช้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้นและผู้วิจัยขอรับรองว่าจะปกปิดเป็นความลับ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อท่านเป็นการส่วนตัวโดยเด็ดขาด

- ③ แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพึงปฏิบัติ ใน 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน การจัดรูปงาน การประเมินผลงาน การนำกลุ่มคณะ ทำงาน และการประเมินผลงาน ในความสัมพันธ์กับ การรู้จักชุมชน การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย การบริการชุมชน และกิจกรรมส่งเสริม ความสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอความกรุณาท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความคิดเห็นของท่านในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

	สำหรับผู้วิจัย
1. ปัจจุบันท่านปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งหน้าที่	
☐ ครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอน	☐ 1
☐ ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน
(ในตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา/หัวหน้าคณะ/หัวหน้าแผนก/หัวหน้างาน)
ระบุ.....	
2. ประเภทวิชาที่ท่านสอนหรือเกี่ยวข้อง	
☐ ประเภทวิชาชีพ ☐ ประเภทวิชาพื้นฐาน	☐ 2
3. เพศ	
☐ ชาย ☐ หญิง	☐ 3
4. อายุ	
☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ☐ มากกว่า 30-40 ปี	☐ 4
☐ มากกว่า 40-50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	
5. รวมเวลาการทำงานมาแล้วทั้งสิ้น	
☐ น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 10 ปี ☐ มากกว่า 10-20 ปี	☐ 5
☐ มากกว่า 20-30 ปี ☐ มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ถูกไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพังงาปฏิบัติ

คำชี้แจง

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความเป็นจริง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพังงาปฏิบัติ ใน 4 ความสัมพันธ์ (การรู้จักชุมชน/การนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย/การบริการชุมชน/กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์) โดยค่าระดับพึงปฏิบัติ จะมีความหมายดังนี้

พึงปฏิบัติ มากที่สุด	หมายถึง	ผู้อำนวยการจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้ด้วยตนเอง
พึงปฏิบัติ มาก	หมายถึง	ผู้อำนวยการควรดำเนินการเอง หรือ มอบหมายให้ผู้อื่น ดำเนินการในเรื่องนี้แทน และ กำกับตรวจสอบ
พึงปฏิบัติ ปานกลาง	หมายถึง	ผู้อำนวยการมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน และ กำกับตรวจสอบ
พึงปฏิบัติ น้อย	หมายถึง	ผู้อำนวยการมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน โดยไม่ต้องมีการกำกับตรวจสอบ
พึงปฏิบัติ น้อยที่สุด	หมายถึง	ผู้อำนวยการไม่ต้องมีการดำเนินการใดๆ ในเรื่องนี้

ตัวอย่าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชนของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		พึงปฏิบัติ มากที่สุด	พึงปฏิบัติ มาก	พึงปฏิบัติ ปานกลาง	พึงปฏิบัติ น้อย	พึงปฏิบัติ น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด							
ข้อที่	ด้านการวางแผนงาน						
(0)	ศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดสอนสาขาวิชาชีพใหม่ๆ			✓			
(00)	วิเคราะห์นโยบายกรมอาชีวศึกษา ด้านการพัฒนาชุมชน		✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ (0) ท่านมีความคิดเห็นในระดับพึงปฏิบัติ ปานกลาง หมายความว่า การวางแผนงานเพื่อสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน นั้น ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ของการเปิดสอนสาขาวิชาชีพใหม่ๆ แทน โดยผู้อำนวยการเป็นผู้กำกับตรวจสอบ

ข้อ (00) ท่านมีความคิดเห็นในระดับพึงปฏิบัติ มาก หมายความว่า การวางแผนงานเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน นั้น ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ควรวิเคราะห์นโยบายกรมอาชีวศึกษา ด้านการพัฒนาชุมชน ด้วยตนเอง หรือ มอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการในเรื่องนี้แทน โดยผู้อำนวยการเป็นผู้กำกับตรวจสอบ

การประสานสัมพันธ์ชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		พึงปฏิบัติ มากที่สุด	พึงปฏิบัติ มาก	พึงปฏิบัติ ปานกลาง	พึงปฏิบัติ น้อย	พึงปฏิบัติ ที่น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด		5	4	3	2	1	
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน						
1	ดำเนินการให้มีการสำรวจชุมชน เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของชุมชน						
2	มอบหมาย “งานประชาสัมพันธ์” เยี่ยมเยียนผู้นำชุมชน เพื่อทราบปัญหาและความต้องการของชุมชน						
3	มอบหมาย “งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี” ติดต่อสื่อสารกับสถานประกอบการเพื่อประสานความร่วมมือ						
4	ให้การต้อนรับ เมื่อมีผู้มาติดต่อเกี่ยวกับเรื่องของวิทยาลัย						
5	พบปะสังสรรค์กับผู้นำชุมชน เพื่อทราบความต้องการของชุมชน						
6	นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจชุมชนและเยี่ยมเยียนชุมชน มาประมวลวิเคราะห์เพื่อกำหนดนโยบายและกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนที่ชัดเจนและได้รับประสิทธิผลสูงสุด						
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย						
	กำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์ ในด้านต่อไปนี้						
7	๑ การพัฒนาบุคลากร						
8	๑ ความก้าวหน้าทางวิชาการ						
9	๑ ความก้าวหน้าของผลงานนักเรียน-นักศึกษา						
10	๑ ความก้าวหน้าของสาขาวิชาที่วิทยาลัยเปิดสอน						

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อาจนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		พึงปฏิบัติมากที่สุด	พึงปฏิบัติมาก	พึงปฏิบัติปานกลาง	พึงปฏิบัติน้อย	พึงปฏิบัติที่น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด		5	4	3	2	1	รวม
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย						
11	กำหนดจัดกิจกรรม “สัปดาห์การศึกษาสัมพันธ์” ขึ้นในวิทยาลัยเพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ร่วมกิจกรรม						
12	จัดตั้งสมาคมครู-ผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์ด้าน การพัฒนาวิทยาลัย						
13	แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัย โดยเชิญกลุ่มบุคคลที่เหมาะสมร่วมเป็นคณะกรรมการ						
14	จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการเสริมคุณภาพของนักเรียน-นักศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม						
15	จัดกิจกรรม “สัปดาห์การศึกษาสัมพันธ์” ขึ้นในวิทยาลัย โดยกำหนดให้มีกิจกรรมเหล่านี้ ๑ แสดงผลงานทางวิชาการของครู-อาจารย์						
16	๑ แสดงผลงานวิชาชีพของนักเรียน-นักศึกษา						
17	๑ แสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น						
18	๑ รับสมัครงาน โดยการจัด “ตลาดนัดแรงงาน”						
19	๑ สาธิตการปฏิบัติ “ผลิตชิ้นงานของนักเรียน-นักศึกษา”						
20	มอบหมาย “งานประชาสัมพันธ์” ดำเนินการประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียน-นักศึกษาผ่านสื่อมวลชนของท้องถิ่น						
21	ติดตามการดำเนินกิจกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องและจริงจัง						

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน

		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		พึงปฏิบัติ มากที่สุด	พึงปฏิบัติ มาก	พึงปฏิบัติ ปานกลาง	พึงปฏิบัติ น้อย	พึงปฏิบัติ น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด		5	4	3	2	1	รวม
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย						
22	แนะนำตนเองและคณะครู-อาจารย์ให้ชุมชนทราบ						
23	ให้การต้อนรับผู้ขอเยี่ยมชมการดำเนินงานของวิทยาลัย						
24	นำคณะครู-อาจารย์และนักเรียน-นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น						
25	ปฏิบัติตนเป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดี เพื่อสนับสนุนและเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียน-นักศึกษาและความก้าวหน้าของวิทยาลัยให้ชุมชนทราบ						
26	ปฏิบัติตนเป็นคนของชุมชน โดยให้ความเป็นกันเอง ชุมชนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ด้วยได้ทุกโอกาส						
27	แจ้งรายละเอียด “หลักสูตรการเรียนการสอน” ที่วิทยาลัยจัดดำเนินการให้สถานประกอบการได้ทราบ เพื่อสถานประกอบการได้ร่วมสนับสนุนเมื่อโอกาสมาถึง						
28	เชิญสถานประกอบการร่วมโครงการความร่วมมือด้านวิชาชีพ						
29	วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเยี่ยมชมกิจการระหว่างชุมชนกับวิทยาลัย โดยแบ่งเป็นเรื่องๆ ตามความสัมพันธ์และสรุปรายงานเพื่อประโยชน์ในการสนองตอบได้ตรงตามความต้องการของชุมชน						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อาจนำ ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกส่งมอบให้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		พึงปฏิบัติ มากที่สุด	พึงปฏิบัติ มาก	พึงปฏิบัติ ปานกลาง	พึงปฏิบัติ น้อย	พึงปฏิบัติ น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด		5	4	3	2	1	รวม
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน						
30	กำหนดนโยบายที่ชัดเจน ในการส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ						
31	กำหนดปฏิทินการจัดรายการ “เทคนิคปริทัศน์” เพื่อให้ความรู้ในเชิงวิชาชีพแก่ชุมชน โดยผ่านทางสื่อมวลชนในท้องถิ่น						
32	มอบหมาย “งานอาคารสถานที่” กำหนดระเบียบหลักเกณฑ์การให้บริการอาคารสถานที่แก่ชุมชน						
33	มอบหมายให้ “แผนกวิชาชีพ” จัดครู-อาจารย์อบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไป เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง						
34	มอบหมาย “งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน” จัดตลาดนัดแรงงานร่วมกับสถานประกอบการ						
35	มอบหมาย “งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” จัดส่งนักศึกษาเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ						
36	มอบหมาย “งานประชาสัมพันธ์” จัดรายการเทคนิคปริทัศน์ให้ความรู้เชิงวิชาชีพแก่ประชาชนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น						
37	ติดตามการดำเนินงาน “การแจ้งและรายงานให้ผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษาทราบ” เกี่ยวกับผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียน-นักศึกษา						
38	ประชุม “คณะกรรมการจัดฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไป” เพื่อทราบปัญหาและความก้าวหน้าของการดำเนินการและร่วมปรับปรุงแก้ไข						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเป็นข้อห้าม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย รวม
		พึงปฏิบัติ มากที่สุด	พึงปฏิบัติ มาก	พึงปฏิบัติ ปานกลาง	พึงปฏิบัติ น้อย	พึงปฏิบัติ น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด		5	4	3	2	1	
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน						
39	สนับสนุน “วิทยาการ” ให้ความรู้ในรายการ “เทคนิคปริทัศน์” เมื่อคณะกรรมการดำเนินการ มีความประสงค์						
40	วิเคราะห์ผลการให้บริการชุมชน เพื่อให้ทราบระดับการยอมรับของชุมชน						
41	จัดทำสถิติ “ข้อมูลนักเรียน-นักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา” เพื่อสำรวจการสนองตอบความต้องการของตลาดแรงงาน						
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์						
42	กำหนดจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความสามัคคี ระหว่างสถานศึกษา โดยจัดตั้ง กลุ่มฯ ร่วมดำเนินกิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน						
43	กำหนดการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี						
44	จัดตั้งคณะกรรมการ “กลุ่มสมานฉันท์” ดำเนินกิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน						
45	มอบหมาย “ฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา” เพื่อ ๑ รับผิดชอบการจัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ร่วมกับชุมชน						
46	๑ เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม						

การบริหารประสานสัมพันธ์ชุมชน		ระดับพึงปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย รวม
		พึงปฏิบัติ มากที่สุด	พึงปฏิบัติ มาก	พึงปฏิบัติ ปานกลาง	พึงปฏิบัติ น้อย	พึงปฏิบัติ น้อยที่สุด	
ท่านคิดว่าผู้อำนวยการวิทยาลัยควรปฏิบัติในเรื่องนี้เพียงใด		5	4	3	2	1	
ข้อที่	ในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์						
47	ติดตามการดำเนินการ ของ “กลุ่มสมานฉันท์” และร่วมกิจกรรมอย่างใกล้ชิด						
48	ให้ความสนใจและติดตามการดำเนินงานของ “งานปกครองนักเรียน-นักศึกษา” อย่างจริงจัง						
49	เข้าร่วมกิจกรรม						
	๑ “สมาคมครู-ผู้ปกครอง” เมื่อได้รับเชิญ						
50	๑ “สมาคมศิษย์เก่า” เมื่อได้รับเชิญ						
51	๑ “กลุ่มสมานฉันท์” เมื่อได้รับเชิญ						
52	๑ “สังสรรค์” เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน						
53	๑ “บำเพ็ญประโยชน์” ที่ชุมชนจัดขึ้น						
54	ให้ผู้รับผิดชอบกิจกรรมทุกกิจกรรม รายงานผลการดำเนินงาน เมื่อกิจกรรมแล้วเสร็จ						
55	รายงานผลการดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนต่อกรมต้นสังกัดเพื่อพิจารณาให้การสนับสนุน						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประสานสัมพันธ์ชุมชน ที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค พังงาปฏิบัติ (โปรดระบุ)

ในความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

ในความสัมพันธ์กับการนำชุมชนเข้าสู่วิทยาลัย

- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

ในความสัมพันธ์กับการบริการชุมชน

- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.

ในความสัมพันธ์กับกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำหรือเผยแพร่ข้อมูลด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

ประวัติผู้เขียน

นายอนุชา ประคองวิทยา เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2500 ที่จังหวัดธนบุรี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ปีการศึกษา 2522 ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนวัดชิโนรส ปีการศึกษา 2518 ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนบูรณวิทย์ ปีการศึกษา 2516

ปี 2523 เข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกกีฬา 3 สังกัดศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา องค์การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักนายกรัฐมนตรี

ปี 2524 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 หัวหน้างานกีฬา และหัวหน้างาน กิจกรรมนักเรียน-นักศึกษา ที่ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ปี 2537 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 หัวหน้าแผนกวิชาพื้นฐาน ที่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ปี 2539 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 เจ้าหน้าที่งานศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน และ เจ้าหน้าที่งานประชาสัมพันธ์ ที่ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ปี 2540 รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 เจ้าหน้าที่งานประชาสัมพันธ์ และ หัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ที่ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้